Ludas Matyi

IV. évfolyam. 42. szám
1948 október 15.

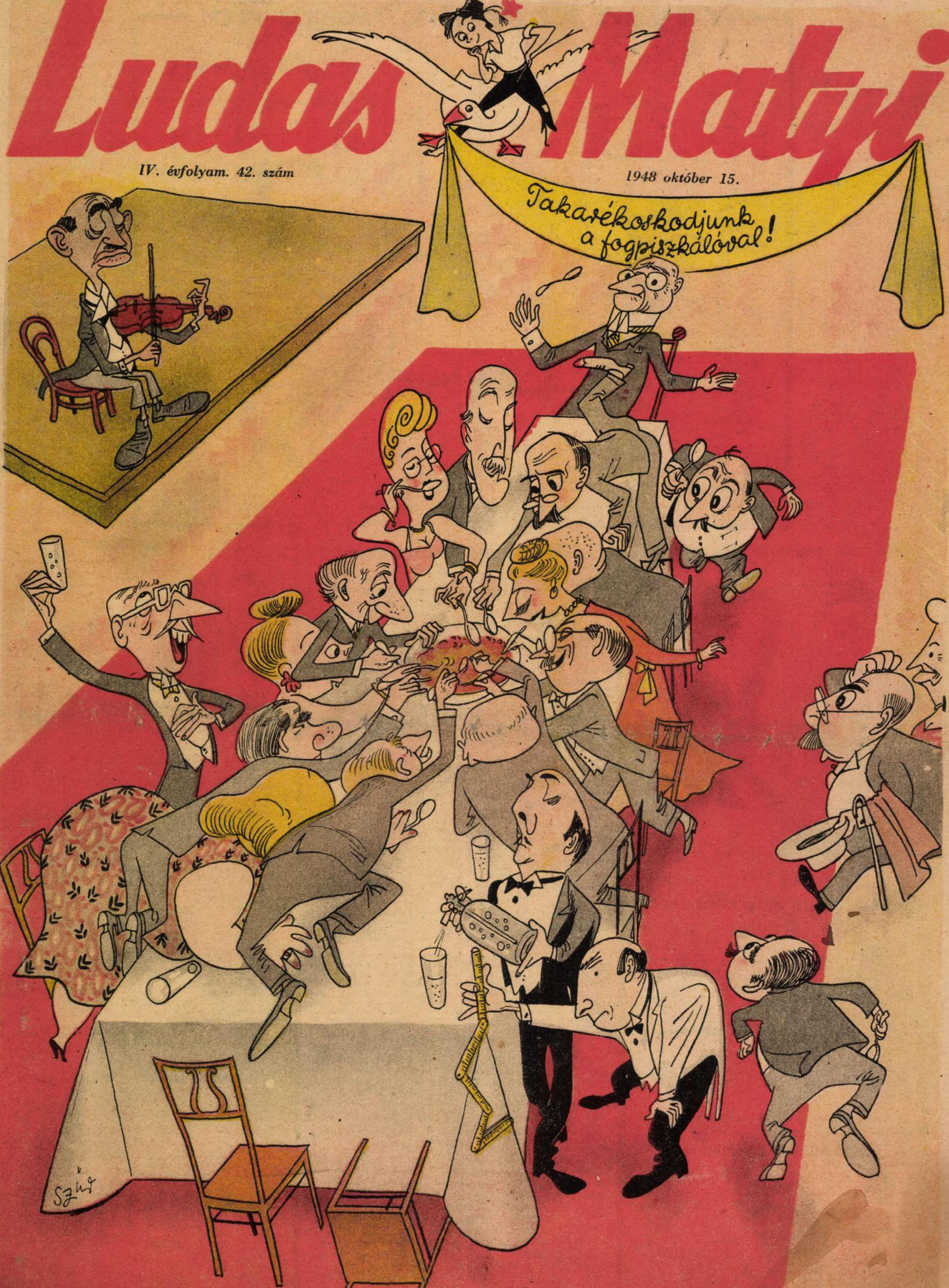
Takarékoskodjunk a fogpiszkálóval!
Szűr

Egytálételes bankett

a bankett-tilalom ünneplésére

70 fillér

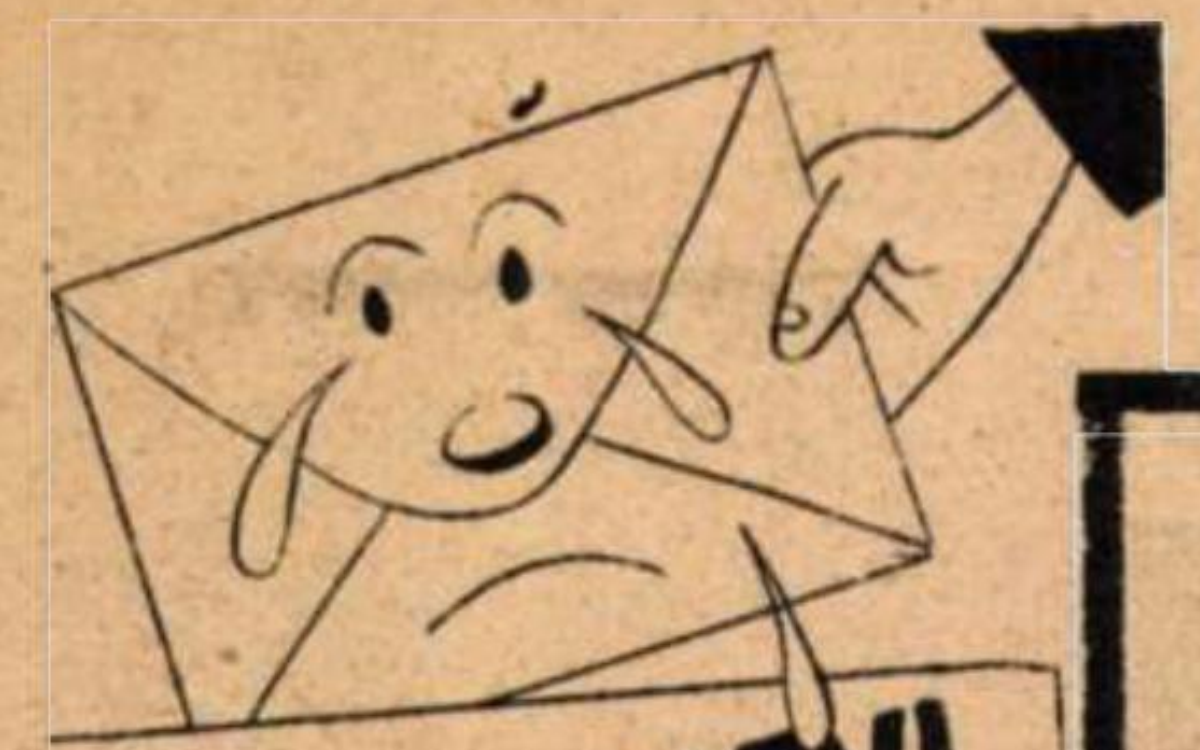

LUDAS MATYI panaszosládája

A kutyámat már hónapok óta figyelem és nem mutatkoznak rajta a veszettség tünetei. Mit tegyek?

Gugyerák G. Gedeon.

A mai fiatalság teljességgel érthetetlen. Tegnap délután két óra negyvenhárom perckor a 2517-es számú hatos villamoson egy jólöltözött magas fiatalember átengedte nekem a helyét és aztán úgy tett, mintha ezzel el lenne intézve a dolog.

Slussz Emerencia.
ny. hajadon.

Ujabban sokat esik az eső. Ezért fizetjük az adót?

Góg és Magóg,
okl. ceruzahegytervezők.

Több naphegyi lakos nevében fordulunk a t. Szerkesztőséghez. Miért hívják a Naphegyet Naphegynek és a Sashegyet Sashegynek és nem megfordítva? Ez a demokrácia?

Dily Dezső,
oboaszerelő

Olyan korrekt, hogy no

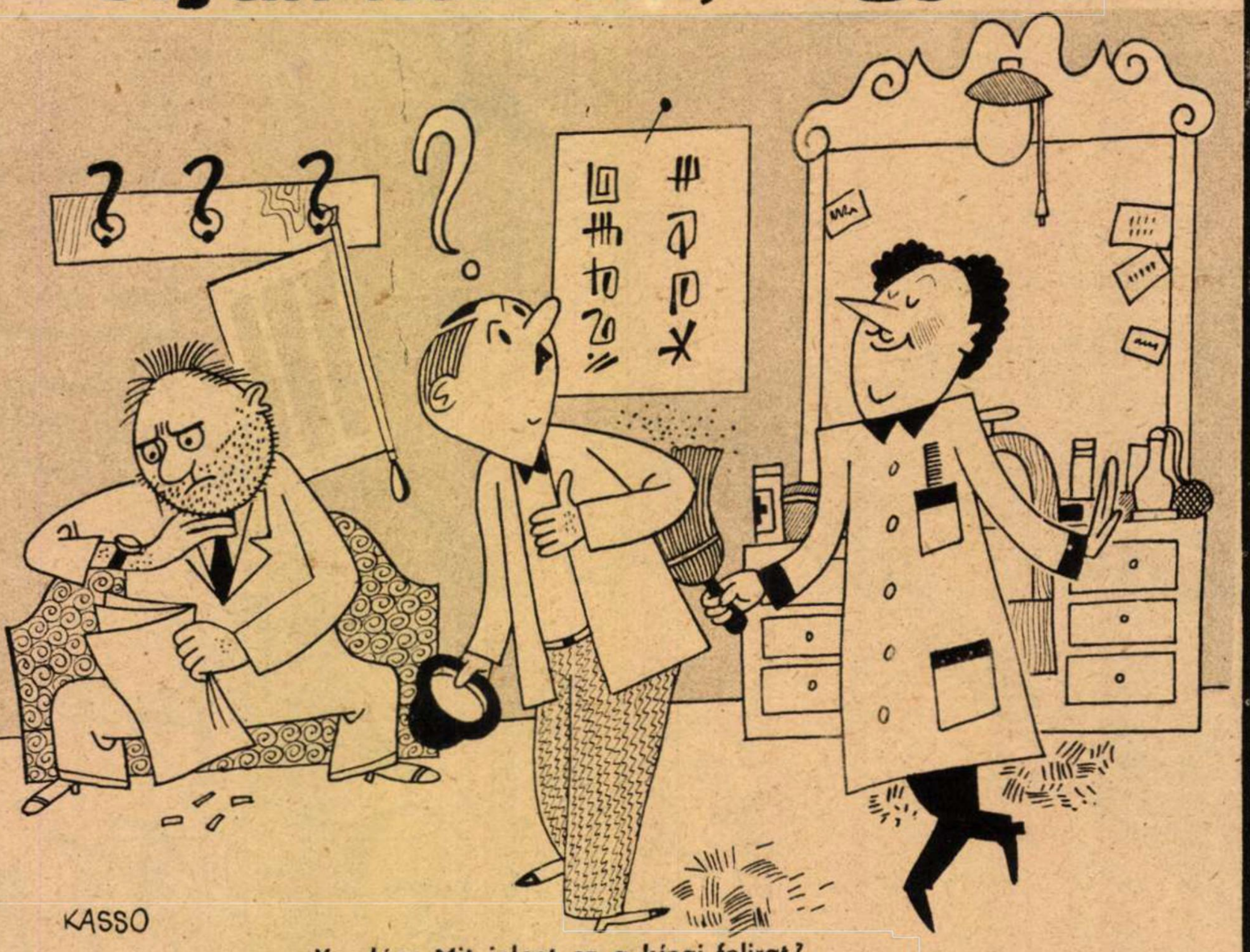

Vendég: Mit jelent ez a kínai felirat?
Borbély: Hogy borravalót nem fogadunk el!

Churchill a békéért

Churchill volt angol miniszterelnök, a Konzervatív Párt walesi értekezletén a tőle megszokott eréllyel szállt síkra a világbéke gondolata mellett.

— A béke a legfontosabb, a legelső, az utolérhetetlen, — mondotta. A teendő a következő: rövid időn belül óriási hadianyaggyárak építendők a Marshall-segély révén, nagy hadseregek tartandók a szomszéd népek révén és az egész világ felheccelendő az ilyen beszédek révén. Amikor ezzel megvagyunk, akkor rövid pihenő, rá lehet gyujtani. Ezután sorakozó: irány a népi demokráciák! Mert első a béke, aztán tíz üres hely és csak aztán jön az Attlee! A népi demokráciákkal az eljárás a következő: legyőzni, szortirozni, felkoncolni. Utána lunch. Ha ezzel megvagyunk, akkor már megcsillan előttünk a béke reménye, de nem baj. Egyetlen lendülettel neki a Szovjetnek, szuronyroham, pergőtűz, szőnyegbomba, jó kis partraszállás, előre büszke belgák, derék hollandok, merész franciák, jó németjeink, a brit birodalom büszke rátok, rajta csak, rajta, győzhetetlen fajta, Gott strafe Russland, atomot atomra, kínhalál, pokol, lángtenger, vér, vér és sok vér. Akkor végre megvan a béke. Másképp nem megy.

Olivecrona professzor Budapesten

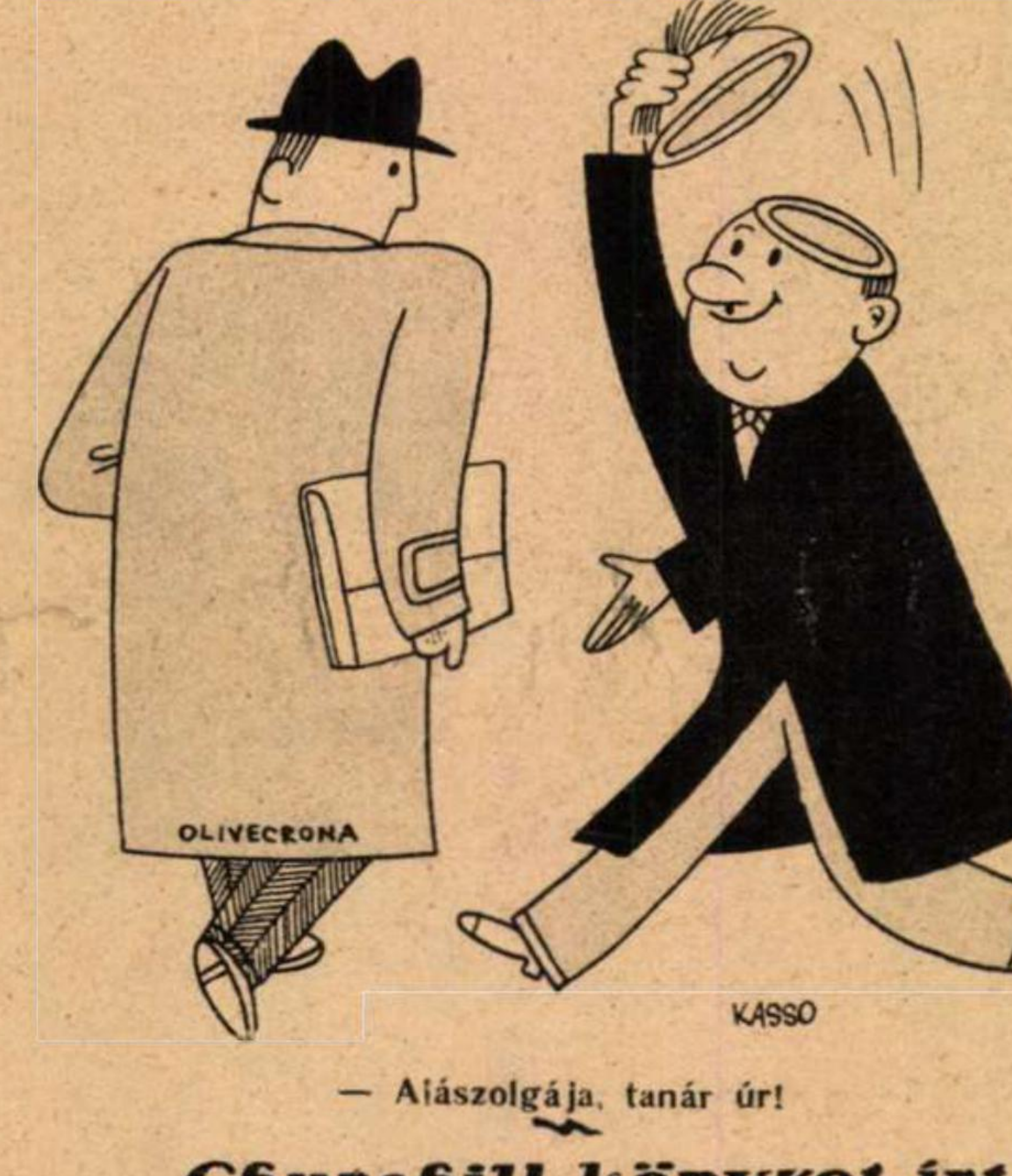

— Alászolgája, tanár úr!

Churchill könyvet írt

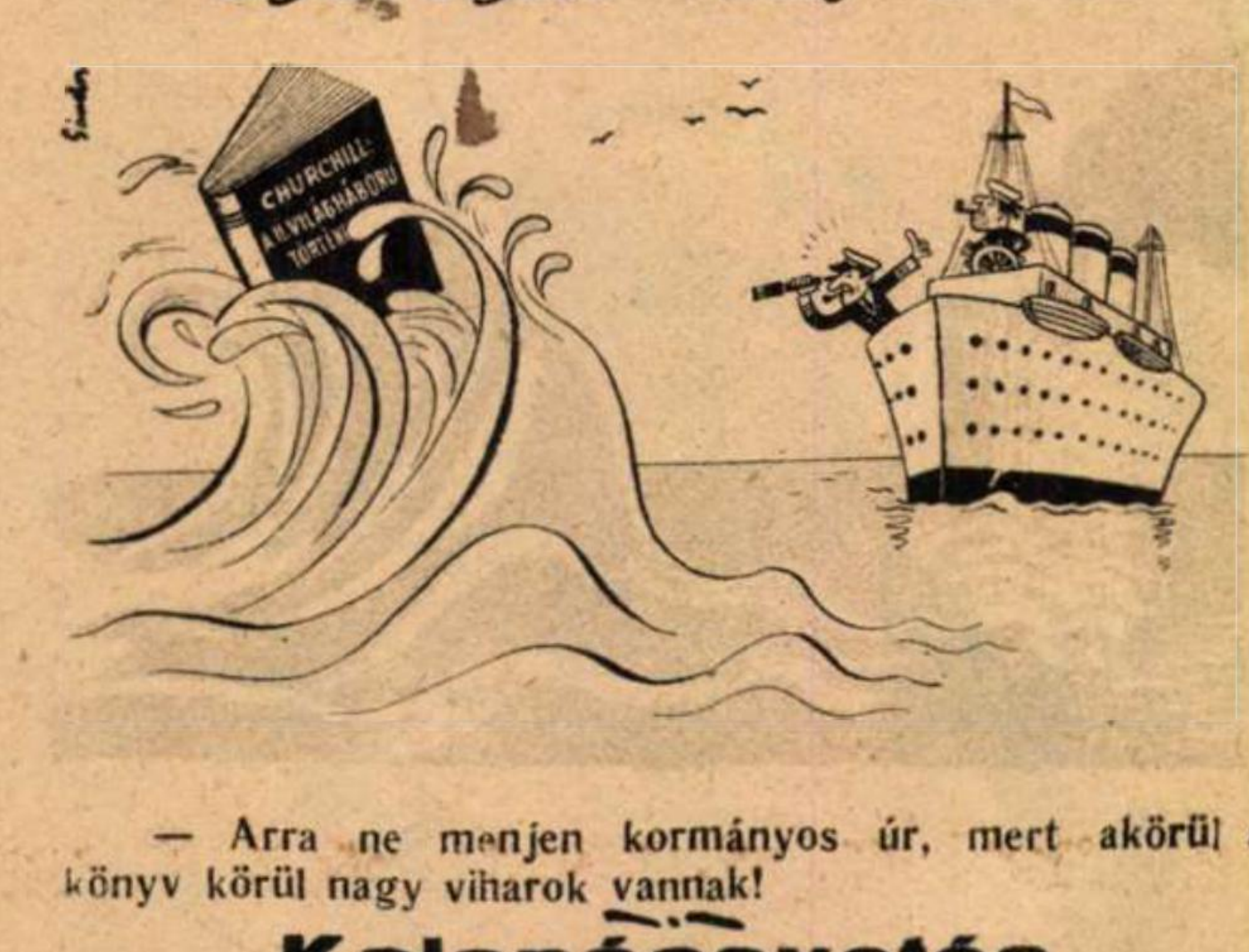

— Arra ne menjen kormányos úr, mert akörül a könyv körül nagy viharok vannak!

Kalapácsvetés

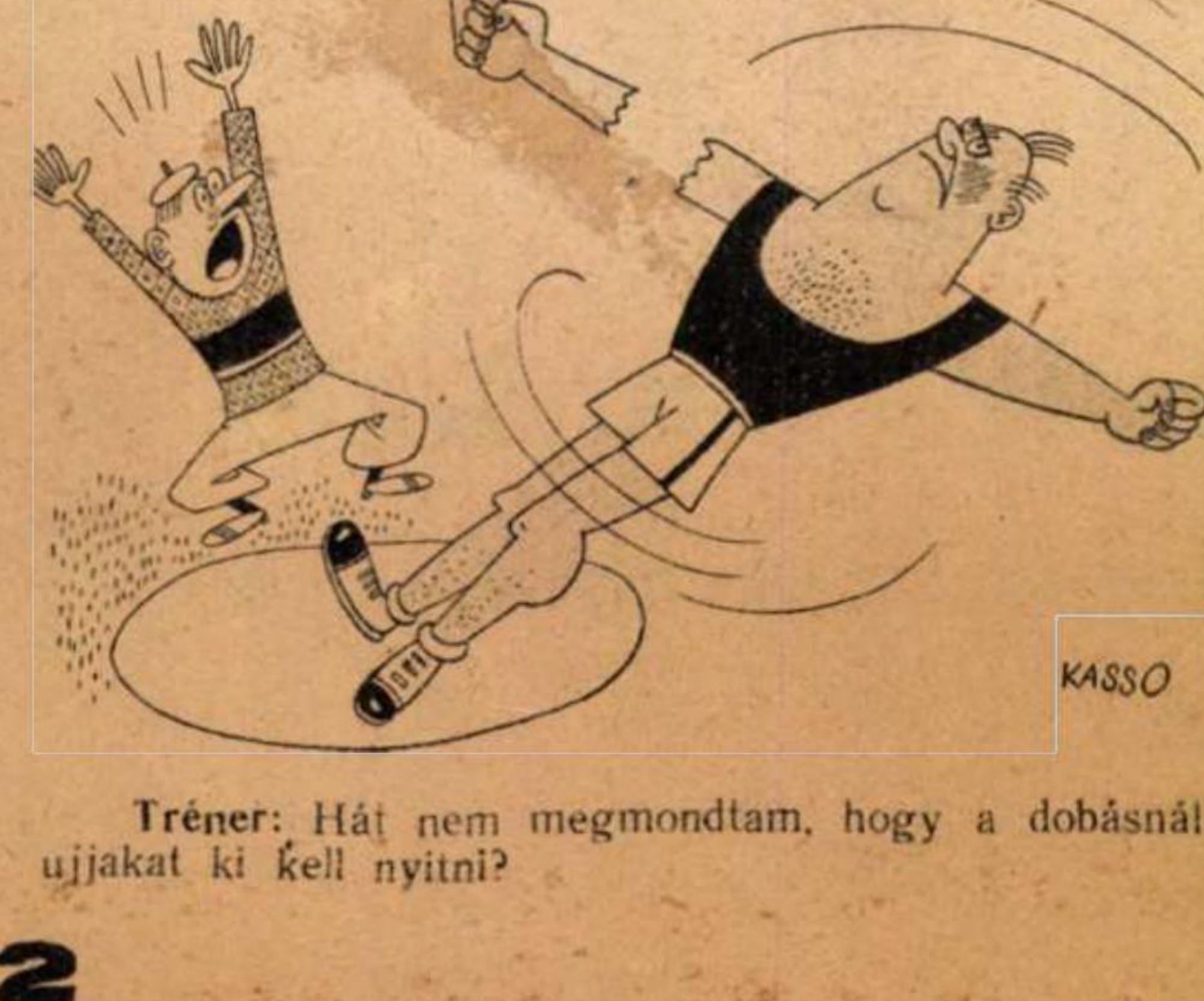

Tréner: Hát nem megmondtam, hogy a dobásnál az ujjakat ki kell nyitni?

Gyötrelmes várakozás

A fiatal szerelmespár már egy év óta együtt tölti minden szabad idejét, bizonyosnak látszik, hogy meg fognak esküdni egymással. A fiú azonban még nem beszélt róla a lány szüleivel, s a lány se siettei a dolgot —, fiatalok. A lány anyja viszont egyre komorabban faggatja gyermeket, hogy mi lesz már azzal az esküvővel.

— Rettenetes ez a helyzet Sanyival! — kiáltott fel a minap. — Tudni valakiről, hogy előbb-utóbb a vőm lesz és már egy éve folytonosan barátságosnak lenni hozzá!

EGY JÓLINFORMÁLT fiatalember levelei vidéki barátnőjéhez

Drága Pintyőkém!

Légy erős, megint szinházban voltam és megnéztem Szenes-Szécsén-Szántó— Horváth-Halász— Fellegi— Gyulai—Gál Ferenc— Bercsényi Tibor— Eric— Nemes György rendkívül kedves, mulatságos és látványos operettjét, a NEM NŐSÜLŐK-öt, aminek természetesen az a tartalma, hogy dehogyisnem.

Maga a nyers darab természetesen arról szól, hogy Andránszky (Gozmány László)-nak eleinte megtetszik a fehérhajú Magda (Csikós Rózsi) de ám aztán, mégis, mindazonáltal elveszi feleségül.

Persze ez nem megy simán, mert a lánynak is tetszik a fiú, hiába cigarettázik egyébként a mólón, mégis felmerül a kérdés, kit vegyen el a fiú, Magdát-e, amikor éppen cigarettázik, vagy Magdát, amikor ellenkező ruhában van? Nem könnyű a döntés.

Ámde le a kalappal a színészek előtt Pintyőkém, különös tekintettel a bűbájos Kiss Manyikára és Feleky Camillra, akiket hetekig elnézném, mert nagyon édesen mókáznak, meg a hosszú Latabár, aki meghatóan kedves és mulatságos (én mindjárt megismertem, hiába maszkírozta magát Veres Péternek.) A nők közül legjobban tetszett nekem a szöszi Gozmány, aki igazán elbűvölő lenne, ha beszélni tudna. De le a kalappal a kedves és mulatságos Somogyi Nusi előtt, Makay Margitról nem is beszélve.

* * *

De nem csüggedtem Pintyőkém, hanem moziban is voltam és láttam Pierre Blanchar filmjét, aminek címe: «Két asszony között» és arról szól ez a gyönyörű film, hogy egy asszony között is nehéz az élete egy egyszerű Nobel-díjas professzornak, de két asszony között még nehezebb, különösen akkor, ha az ember, vagyis a professzor szíve mélyén egy harmadikat szeret. Négy asszony között persze az élet még idegesítőbb lenne, de erről már nincs is szó.

Ezért imádom a franciákat, mert gondtalan nép, náluk nincsenek se sztrájkok (tisztelet a kivételnek) se De Gaullok, se semmi baj, csak két asszony, de már az egyikbe is belehal egy normális Nobel-díjas professzor, szegény. Hogy kell vigyázni!

És nem hencegésből mondom Pintyőkém, de megnéztem a Harmadik csapás című orosz filmet is. Itt is van probléma, de nem két asszony, hanem rengeteg német katona és — mit szépítsem Pintyőkém — repesett ártatlan kis szívem, amikor láttam, hogy az oroszok ezerszámra verik agyon a németeket a Krim félszigeten, mert haragszanak minden németre, akik betörtek az országukba. Szép volt látni, hogy a dölyfös német hasakat milyen szépen fogja a gépfegyvergolyó.

Micsoda felvételek és micsoda katonák és milyen öröm, higyj nekem kis Pintyőkém, tudod, hogy nem szoktam hazudni, büszke vagyok, hogy láttam ezt a filmet.

Ez minden. A többit tudod. Végtelenül csókolja kezeidet soha el nem múló barátod: Királyhegyi Pali

Premier

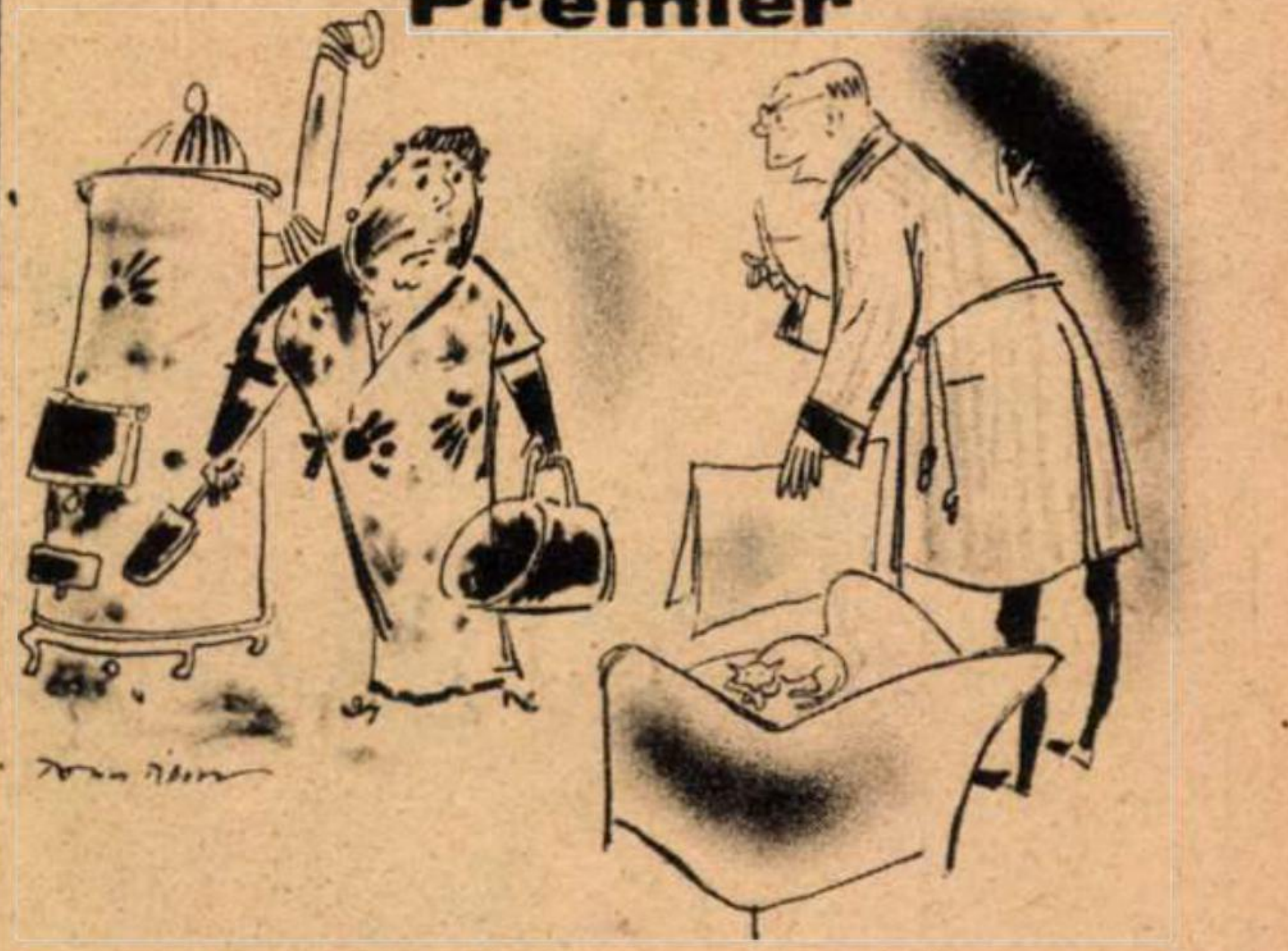

— Azt hiszem, szívem, egy kissé kijöttél a gyakorlatból . . .

Ebben ő az illetékes fórum

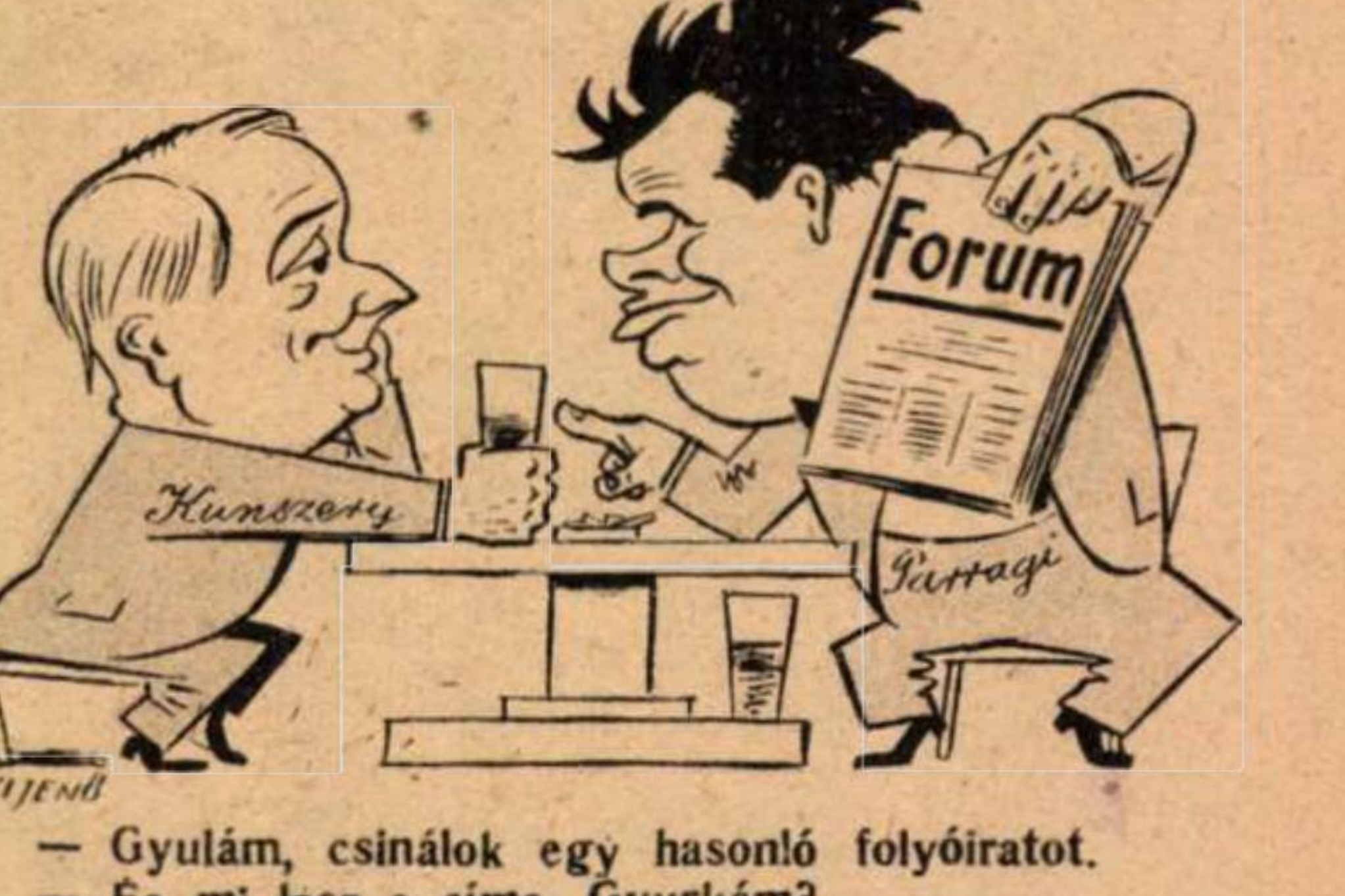

— Gyulám, csinálok egy hasonló folyóiratot.
— És mi lesz a címe, Gyurkám?
— Furom.

Svájci sapka a nagy divat

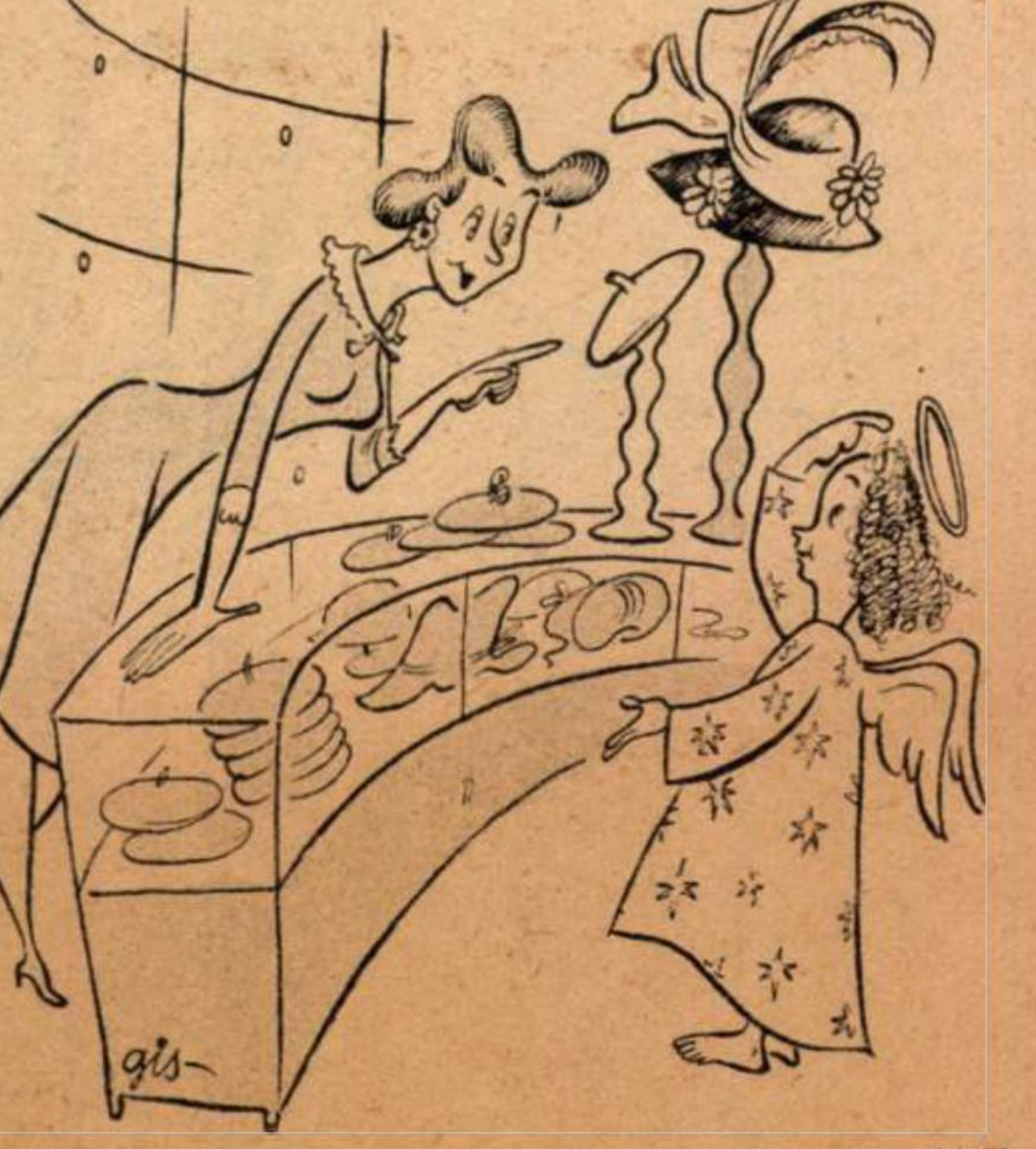

Az angyalka: Néni kérem, nem tudnának ebből a glóriából svájci sapkát csinálni?

Egyetértés

Amikor már sűrű „rugalmas elszakadások”-kal kifelé vonultak a németek a Szovjetunióból, egy elfogott német tiszt meg akarta szégyeníteni az őt foglyulejtő partizánokat és gőgösen így szólt:

— Ti csak a biztonságotokért harcoltok, de mi, németek — a dicsőségért!

A partizánok vezetője nyugodtan felelte:

— Jól teszitek. Mindenki azért harcol, amije — nincs.

Kevesebb több volna

Egy nem-államosított vállalat alkalmazottai az igazgatóság munkásellenes magatartásáról beszélgettek. Az öreg könyvelő védelmébe vette igazgatóit:

— Ha gyakran követnek is el hibákat, azt mégis el kell ismernünk, kérem, hogy igyekeznek valamelyest jóvá is tenni. Mert lelkiösmeretük, kérem, az van.

— Van, — bólintott komoly arccal az üzemi bizottság fiatal elnöke. — A vezérnek például legalább kettő...

Harc a tanításkezdet körül

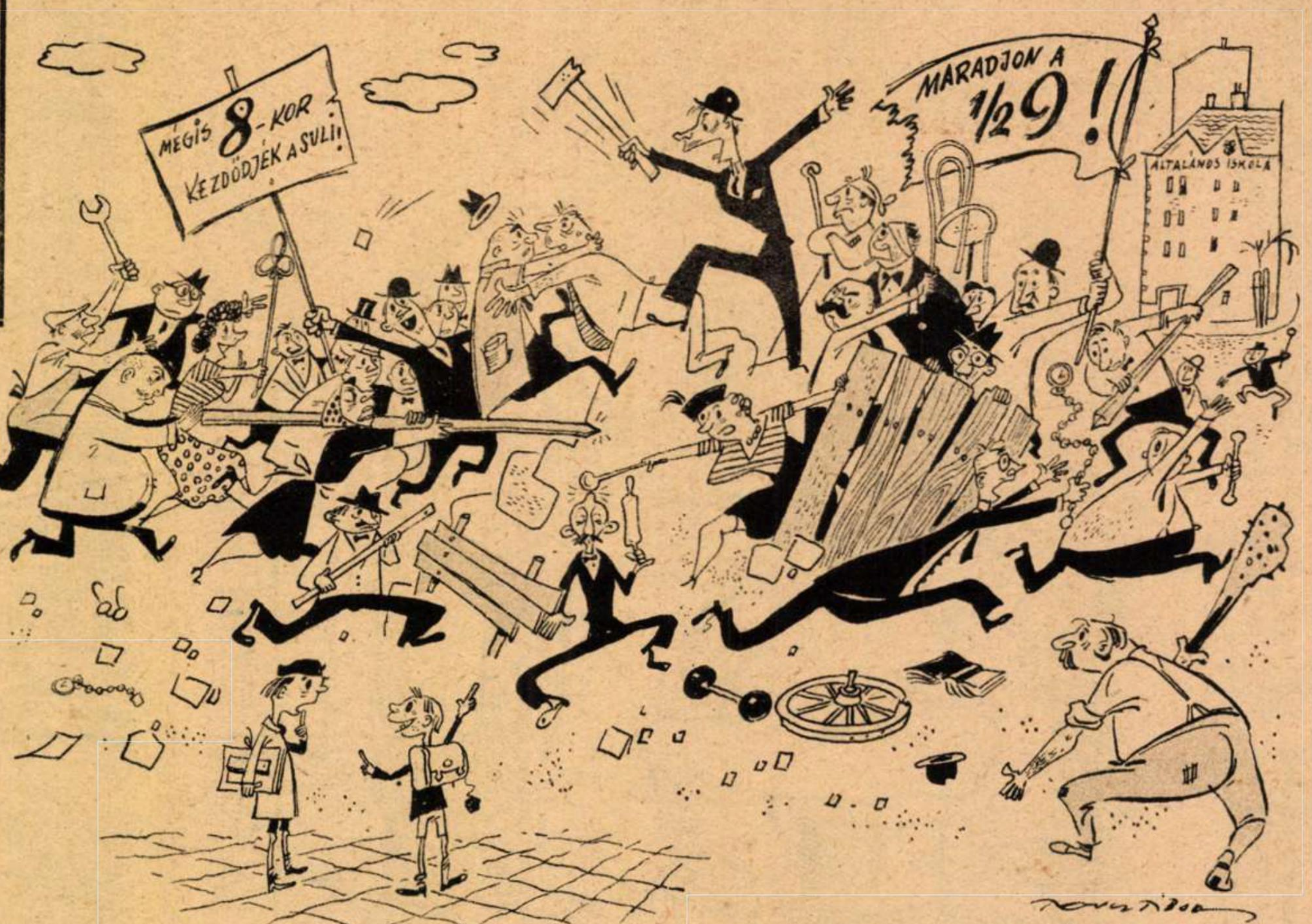
MÉGIS 8-KOR KEZDŐDJÉK A SULI!
MARADJON A 1/2 9!
ÁLTALÁNOS ISKOLA

— Nézd apafej, milyen kajokos gyerek a faterom! Már három nyolcaspártit ütött le!

Példázat

arról, hogy miért akar Amerika egyre több nyugati államot beszervezni a Marshall-tervbe.

Csopakinak három kutyája van és az ismerősei nem tudják megérteni, hogy miért nevezi mind a hármat Hekinek, amikor annyi szép kutyanév van a világon. Csutorás nem is állja meg kérdés nélkül:

— Mondd, Benő — kérdi Csopakitól — miért nevezed te mind a három kutyádat Hekinek.

— Azért — feleli a bölcs Csopaki — hogyha „Hekit” kiáltok, legalább egy odajöjjön.

Tihanyi visszhang

— *Mit csinál Franco, hogy a nyugatiakban olyan rokonszenvet fakaszt?*

...akaszt.

— Milyen az a pesti reakciós, aki hívő lélekkel veti a bizalmát Amerikába?

...kába.

— *Mi az Bevinen, amit nagyra tartani muszáj?*

...száj.

— Mi lesz novemberben Truman, aki több mint három évig volt elnök?

...volt elnök.

— *Igaz, hogy De Gaulle fasiszta?*

...igaz.

A plakátragasztó legújabb ötlete

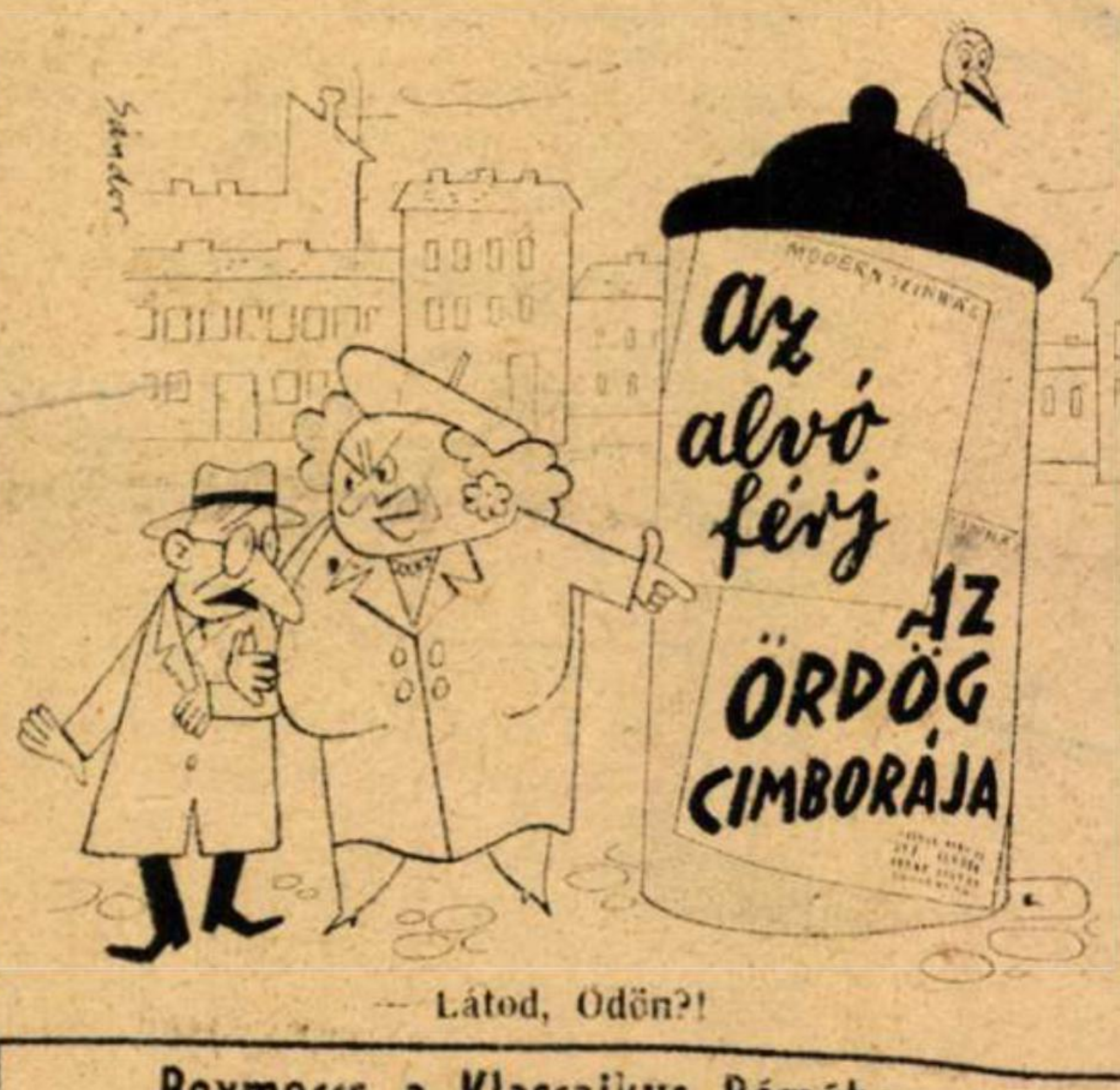

— Látod, Ödön?!

Boxmeccs a Klasszikus Rómában

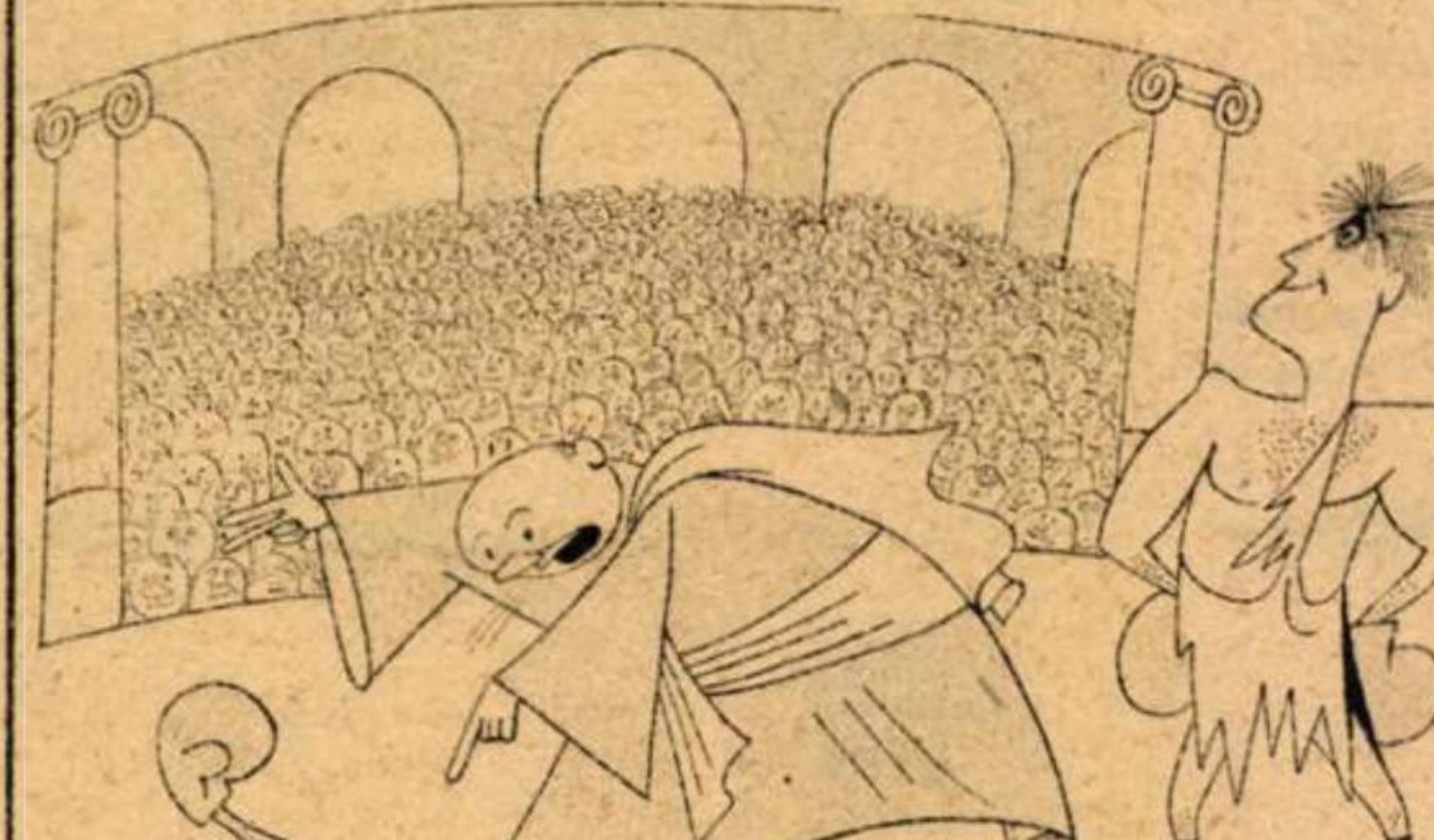

Bíró: I., II., III., IV., V., VI...

Tornából jeles

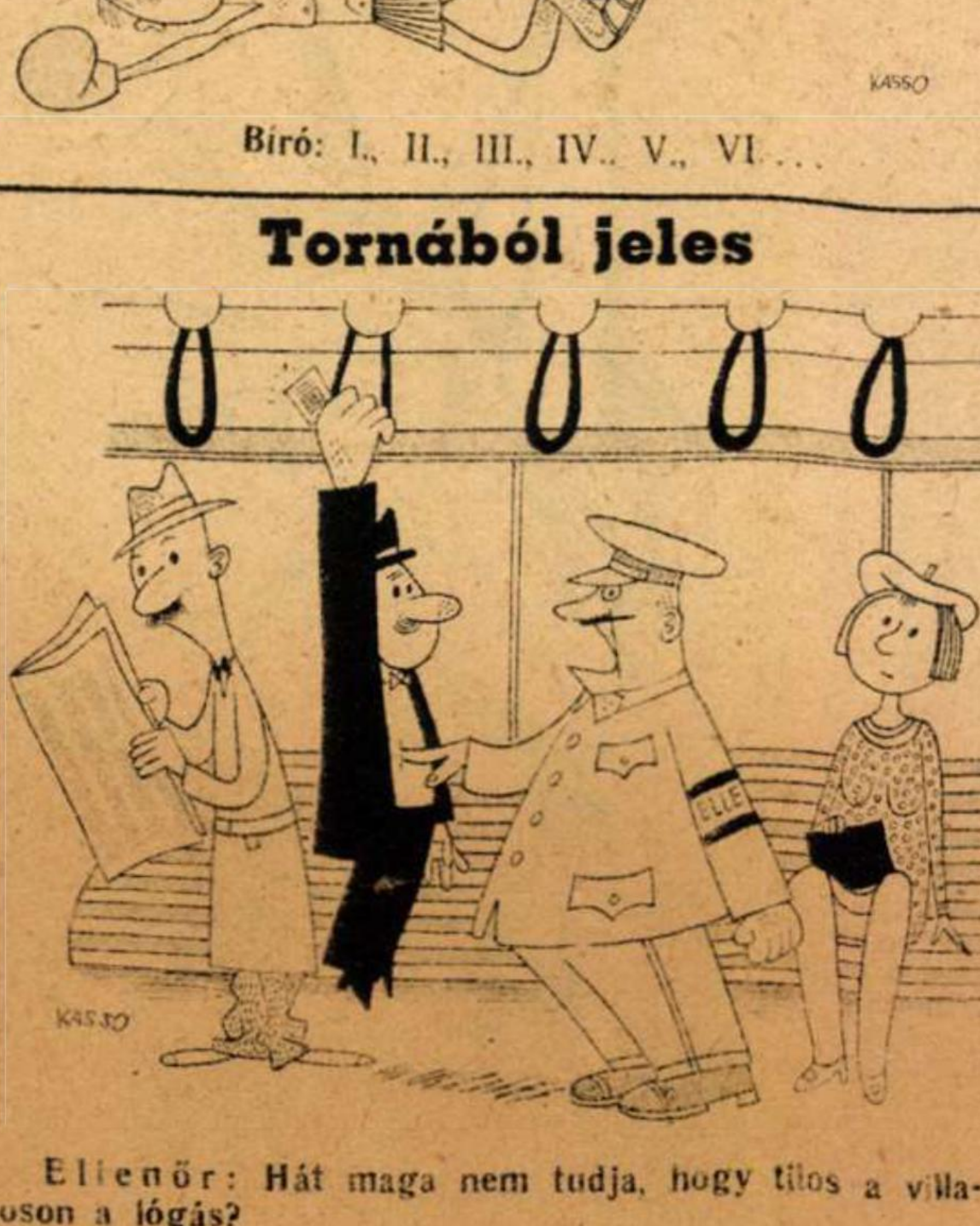

Ellenőr: Hát maga nem tudja, hogy tilos a villamoson a lógás?

Lombik-mamák

(Ülök az őszi napsütésben a Kossuth Lajos-téren. A padon mellettem két fiatal anya. Nevezzük egyiket Nejlonnénak, a másikat Plasztiknénak. A gyermekek: Jancsika és Juliska a szomszéd padnál játszanak a homokban. A két anya beszélget, ide írom, ahogy hallottam.)

NEJLONNÉ: A te Jancsikád már beszél?

PLASZTIKNÉ: Miazhogy! De miket mond, eszem azt az okos kis fejét! Nem azért, kedvesem, de tegnap is azt mondja a Sulek doktornak, hogy «srururu-brururu». A doktor — pedig egyetemi magántanár —, egészen elképedt, hogy honnan veszi egy ilyen kis palánta ezeket a találó kifejezéseket. Ma reggel meg az apjától azt kérdezte, hogy mit jelent «infuzória». Az uramnak leesett az álla, hirtelen nem is tudott felelni, meg kellett nézni a lexikont, de nem volt benne, úgy hogy mind a ketten egészen odáig vagyunk. Rögtön elővettem a cselédet, hogy biztosan ő tanítja ilyen disznóságokra. Tagadta. Azt mondta, hogy nem mondott semmi infuzóriát, hanem azt mondta cirmoscica. Egyszer s mindenkorra megtiltottam a lánynak, hogy cirmoscicázzon, mert a gyereknek olyan esze van, hogy nem lehet előtte ilyesmiről beszélni, rögtön megérti...

NEJLONNÉ: Így vagyok én az én kis Julimmal. Rettentően okos! Nem azért mondom, drágám, mert az enyém, de egy lángész, egy madame Curie, tudod, akit a moziban láttunk. Képzeld, mi történt a héten. Julika kapott az apjától egy léggömböt. A gyerek ránéz és rögtön azt mondja «léggömb». Szólj hozzá! Pedig alig nézte egy percig... Most meg, ahogy jöttünk rámutat egy lóra és azt mondja: «ló». Próbára akartam tenni és mondom neki: «Nem ló az kislányom, hanem habverő». Mire ő: «de ló». Na, mit szólsz ehhez az észhez, édesem?

(Ezekután átültem a másik padhoz, ahol Jancsika Juliska a két csodagyerek játszadozott.)

JANCSIKA: Mondd, a te szüleid is nehéz felfogásúak?

JULISKA: Miazhogy! Az én anyukám mindennap kártyázni jár ide a koffiba és apa folyton szidja, hogy már tizenkét éve játszik és még mindig nem tanult meg bridzselni. Ennek megfelelően folyton veszít. Mi a fenének játszik az ilyen ember? Az előbb is, ahogy jöttünk, anyu meglátott egy szódáslovat. Nézi-nézi, látom, fogalma sincs, miféle állat. Mondom neki: «ló», mire ő azt mondja, hogy nem ló az, kislányom, hanem habverő. Na szólj hozzá? Egy ekkora lakli nő és nem tudja megkülönböztetni a lovat a habverőtől. Fél óráig vitatkoztunk, aztán ráhagytam. Ilyen hülyeségen nem fogok vele összeveszni...

JANCSIKA: Így vagyok én is az apaszivarommal. Kérdem tőle, mi az az «infuzória». Nekem rohan, hogy honnan veszem az ilyen gyalázatos kifejezéseket. Anya rögtön bőgni kezd és marja a cselédet, hogy megront. A Vera engem? Képzeld ezt a felfogást? «Infuzória» az ázalag, a Krafft-Ebingben olvastam, de most az egész ház fel van kavarva. A Sulek doktor, aki anyának udvarol és küldi neki a harisnyákat azt mondta, hogy atyám minden idők legnagyobb marhája. Általában az a véleményem, hogy szüleink rosszul vannak nevelve és szörnyen hiányosak az ismereteik. Hidd el, sok bajunk lesz még velük, míg felneveljük őket...

Szegedi Emil

Olcsóbb lett a könyv

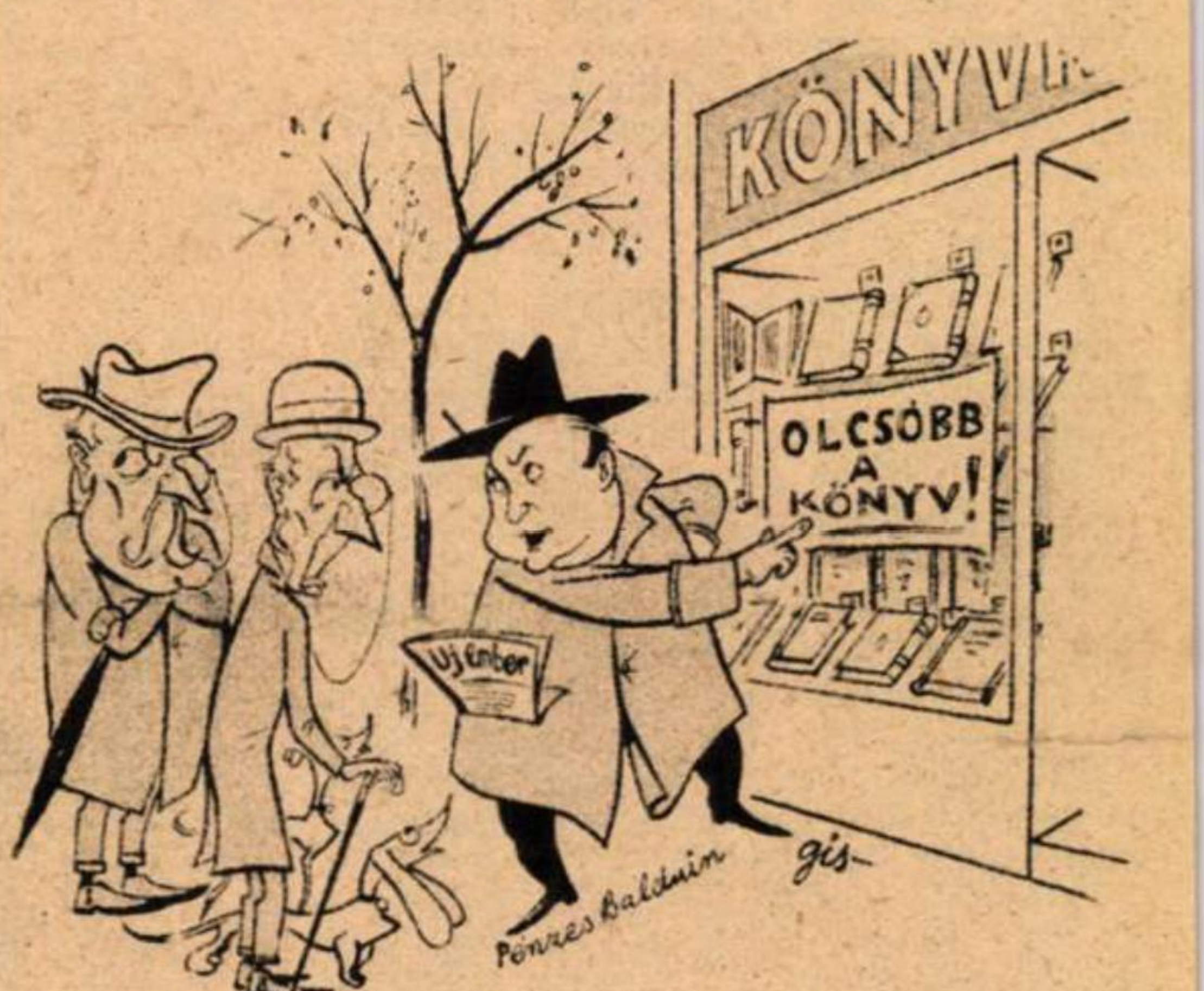

— Ezek a disznó demokraták mindennap kitalálnak ellenünk valamit!

Önkritika a köbön

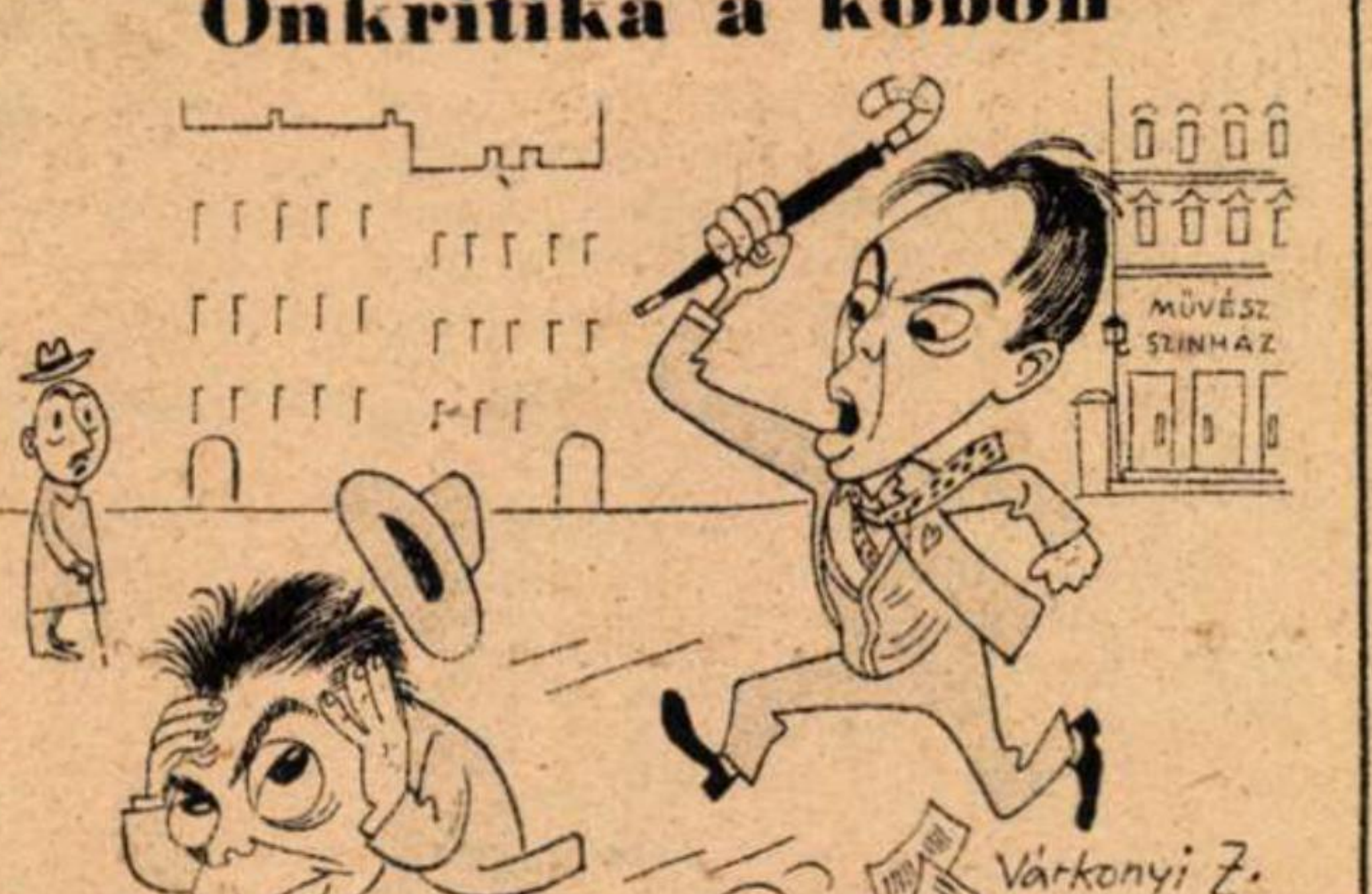
MŰVÉSZ SZINHÁZ
Zelk Z.
Várkonyi Z.

Várkonyi: Te gézengúz! Te dicsérelni merészelted az én produkciómat?!

Meteorológus a dögönyözőnél

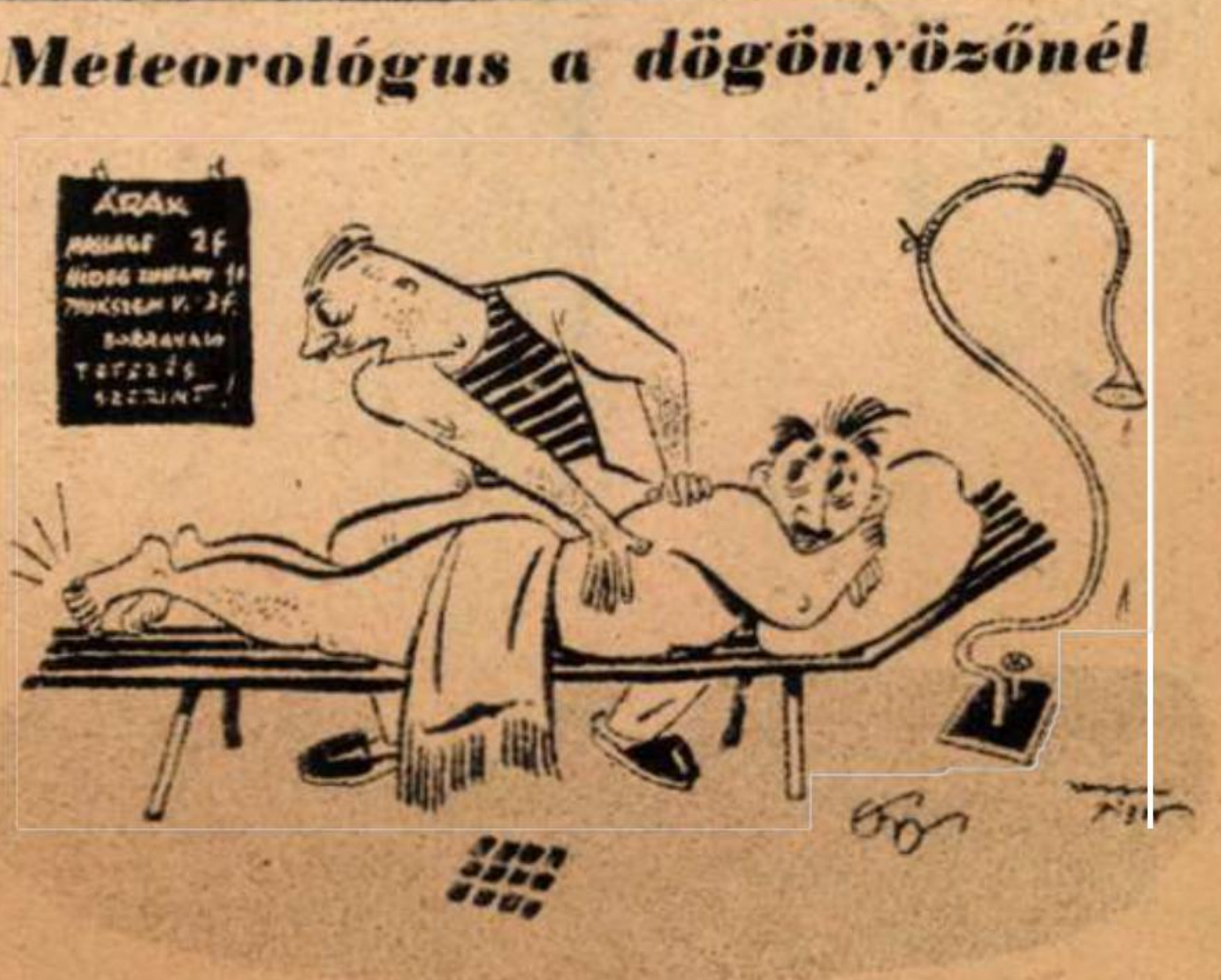

— Ejnye, de csunya nagy tyúkszeme van az úrnak. Kivágjuk?

— Megőrült, ember! Akkor miből jósoljam az időt?

Biztosítom a jövőmet...

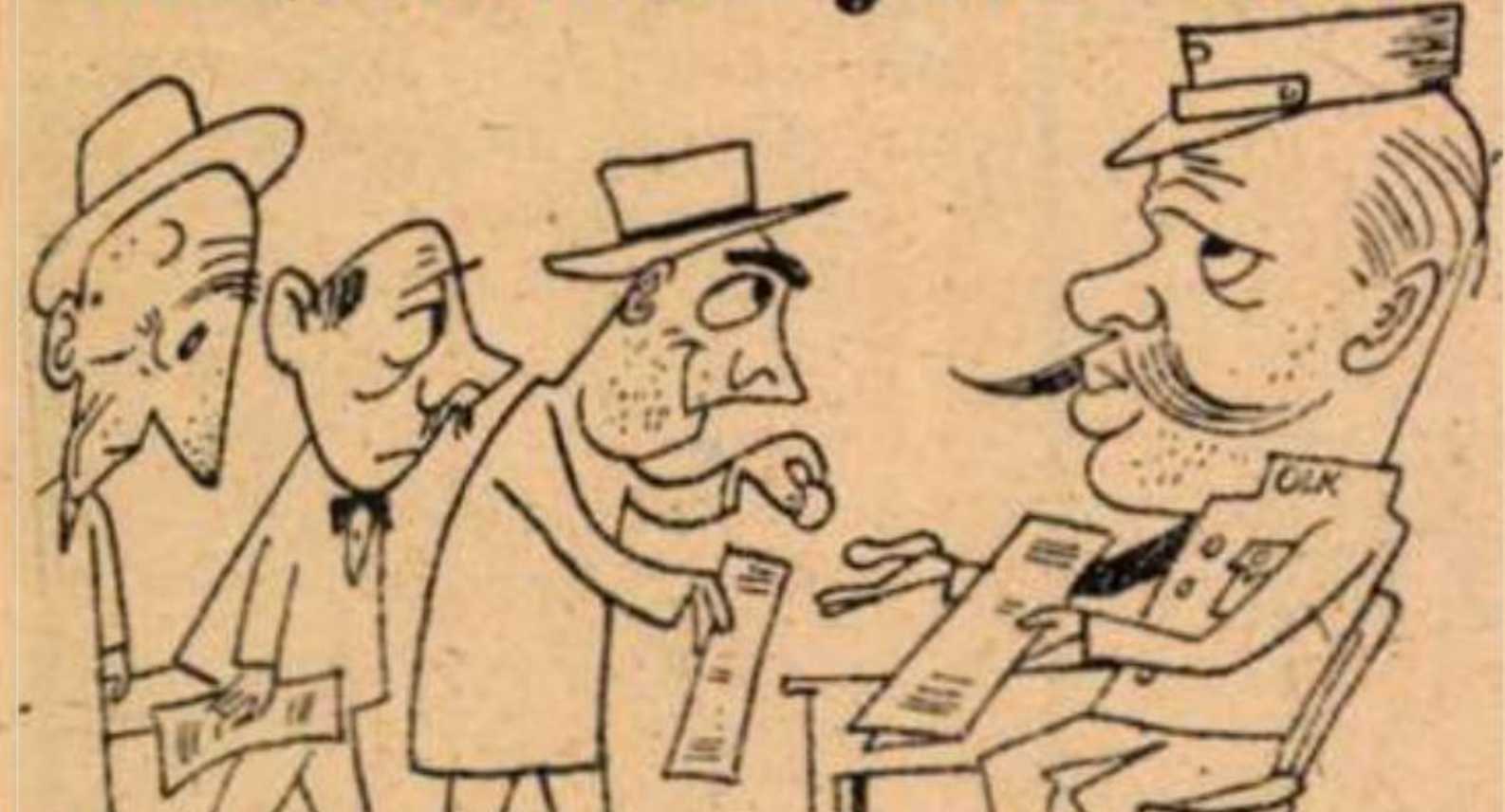

Törődött, középkorú férfi vagyok, kamaszkorom óta dolgozom, nem csoda, ha elfáradtam. Békés öregségre vágyom. Így jutottam arra az elhatározásra, hogy csinálok magamnak egy közhivatalt. Nem úgy értem, hogy állást vállalok egy közhivatalban, mert annak semmi értelme. Nyitok egy közhivatalt úgy, mint ahogy más eszpresszót, vagy vaskereskedést nyit... Csakhogy amazokra rá lehet fizetni, egy közhivatal pedig biztos megy. Oszágos láttamozó központ — ez lesz a hivatal címe, röviden óelká. Szép helyiséget bérelek az V. kerületben, a kapu mellé fekete üvegtáblát aranybetűkkel és a címerrel: Országos láttamozó központ. Teljesen kizárt dolog, hogy bárki is gyanút fogjon. Ugyan kinek jut eszébe arra gondolni, hogy valaki önállóan nyit egy közhivatalt?

Kis rezsivel óhajtok dolgozni. Nem leszek a hivatal vezetője, mert ezesetben tisztviselőkről és altisztről kell gondoskodnom. Ellenben nagv bajuszt növesztek és én magam leszek az altiszt. A legküiső szobában fogok ülni igénytelen faasztalka mellett. Kinek jutna eszébe arra gondolni, hogy a belső szobákban nincs senki? Mert bizony nem lesz ott senki.

Címeres levélpapíron levelet írok minden elöljáróságnak, hogy a belügyminisztérium bizalmas (10.987/949. sz.) rendelete szerint nov. 1-től minden olyan kérvényt, amit az Elöljáróságon beadnak, előbb az Országos láttamozó központtal láttamoztatni kell. A láttamozás díja 2 forint, szegénységi bizonyítvánnyal 70 fillér. A befolyt összeg a Klauzál-téri elevátor felépítésére fordíttatik. Pecsét, olvashatatlan aláírás.

Amint a bajuszom megnő, a leveleket magam kézbesítem ki az elöljárókhoz, kézbesítőkönyvvel. Eszébe fog jutni valamelyik elöljárónak, hogy utánanézzen a dolognak? Ugyan kérem. („Egy ilyen hivatal tulajdonképpen már nagyon is esedékes volt.")

Ezekután más dolgom nem lesz, mint hogy leüljek az asztalka mellé és átvegyem a kérvényeket, valamint a pénzt. Kérvények átvétele 9-től 11-ig, kérvények kiadása 12-től 1-ig. A közbeeső óra alatt beviszem a kérvényeket a hivatalba s ott lebélyegzem valamennyit.

Szerény számításom szerint naponta 3—4000 forintot fogok beszedni. Ez havi 100.000 forint. Szép pénz és lehetőséget nyujt arra, hogy idővel az OLK saját házába költözzék. Futbalvándordíj alapítását is tervezem. Az OLK-kupáért 8 csapat mérkőzne januárban. Az OLK műsoros estéi (tombolával egybekötve) bizonyára közkedveltek lesznek.

Persze sokat töprengtem azon, nem szélhámosság-e, amit csinálni akarok. Büntetlen előéletű, tisztességes ember vagyok, semmi kedvem dutyiba kerülni. De nem. Többek között azért sem szélhám, mert az OLK a közhivatalok mintaképe lesz. Gyors és restancia nélküli működésével serkenteni fogja a többieket.

De, hogy a lelkiismeretem egészen nyugodt legyen, csakugyan fel fogom építtetni a Klauzál-téri elevátort. Rajta tábla lesz: „Épült az OLK bevételeiből 1963-ban."

Ugyan ki fogja kutatni, hogy ki és miért épít elevátort a Klauzál-téren?

Tabi László.

A nászutasok szállodájában

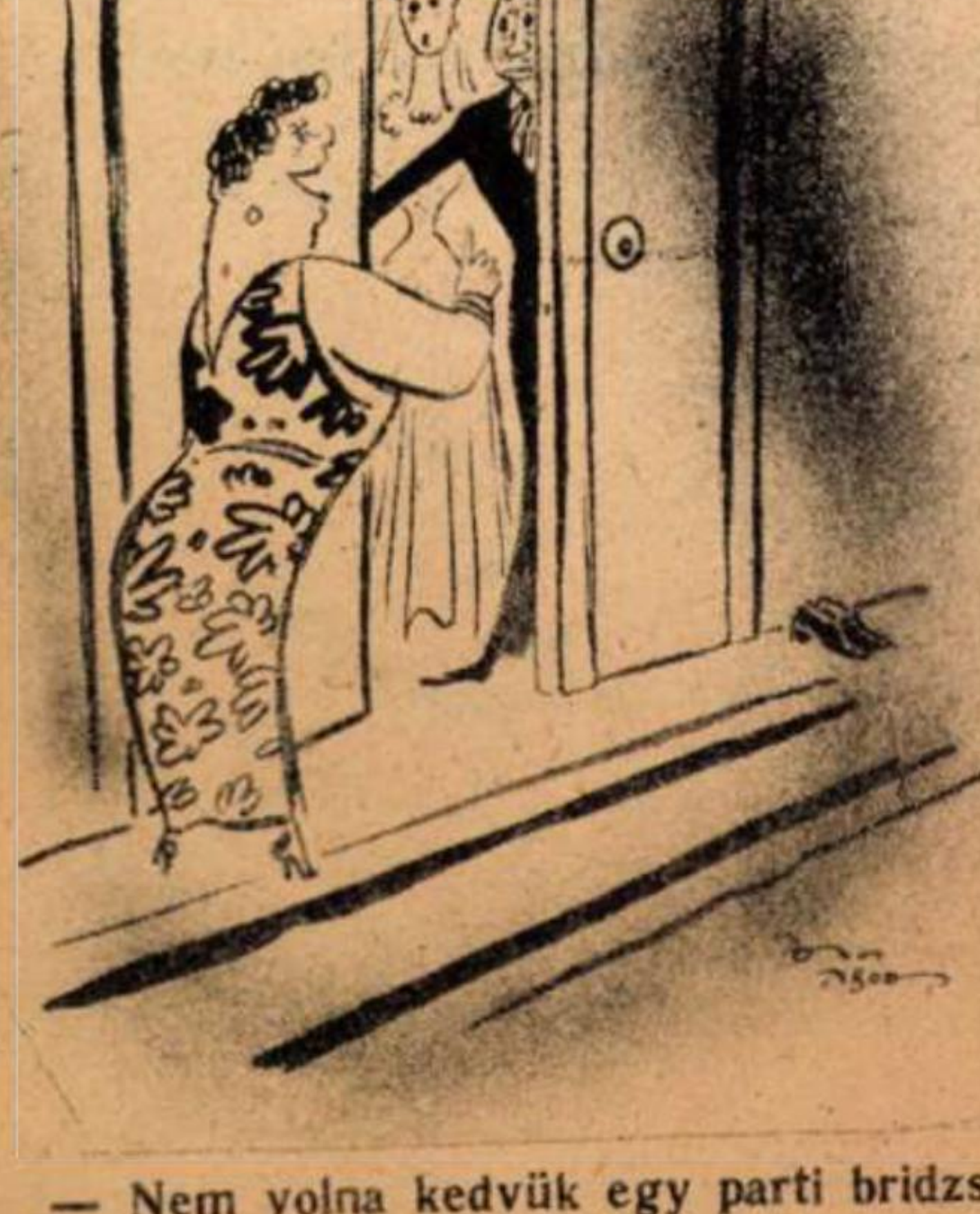

— Nem volna kedvük egy parti bridzset játszani?

Békeröpiratesö Londonban

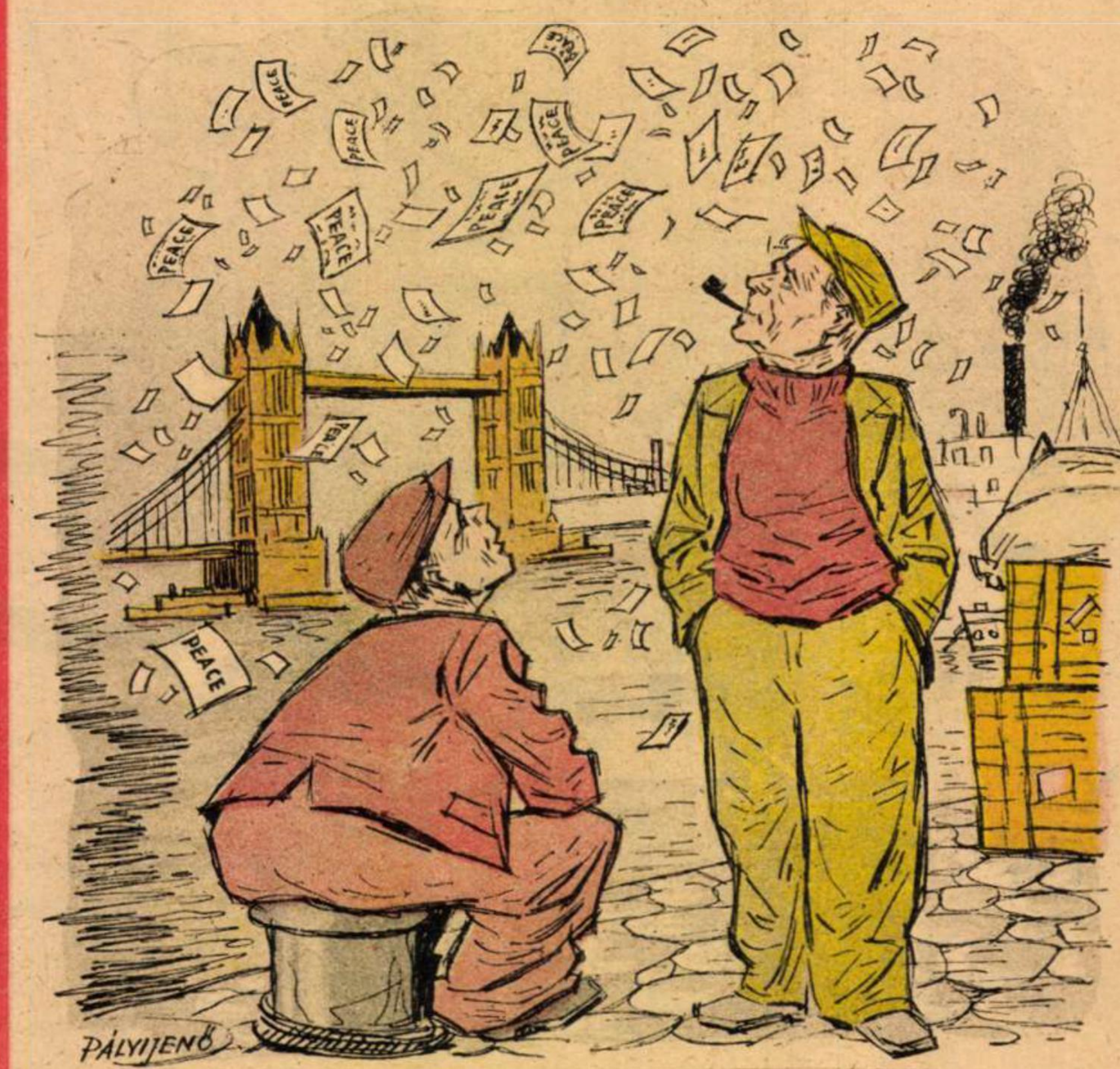

Angol munkás: Na végre, nekünk is leesik valami!

Dacos turisták

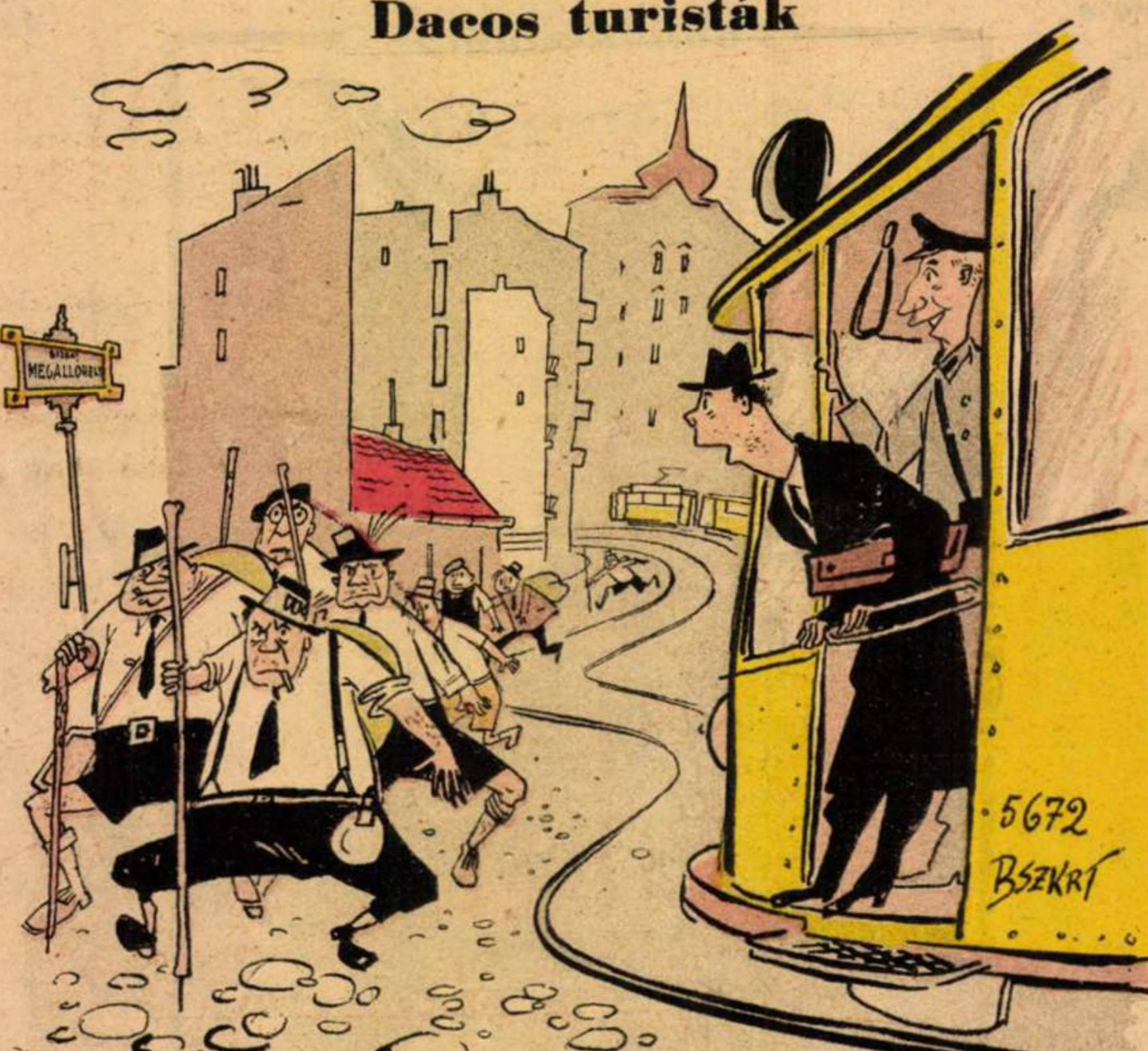

— Mondja kalauz úr, kik ezek?
— A volt potyabérletesek turistaegyesülete.

Csoda a várószobában

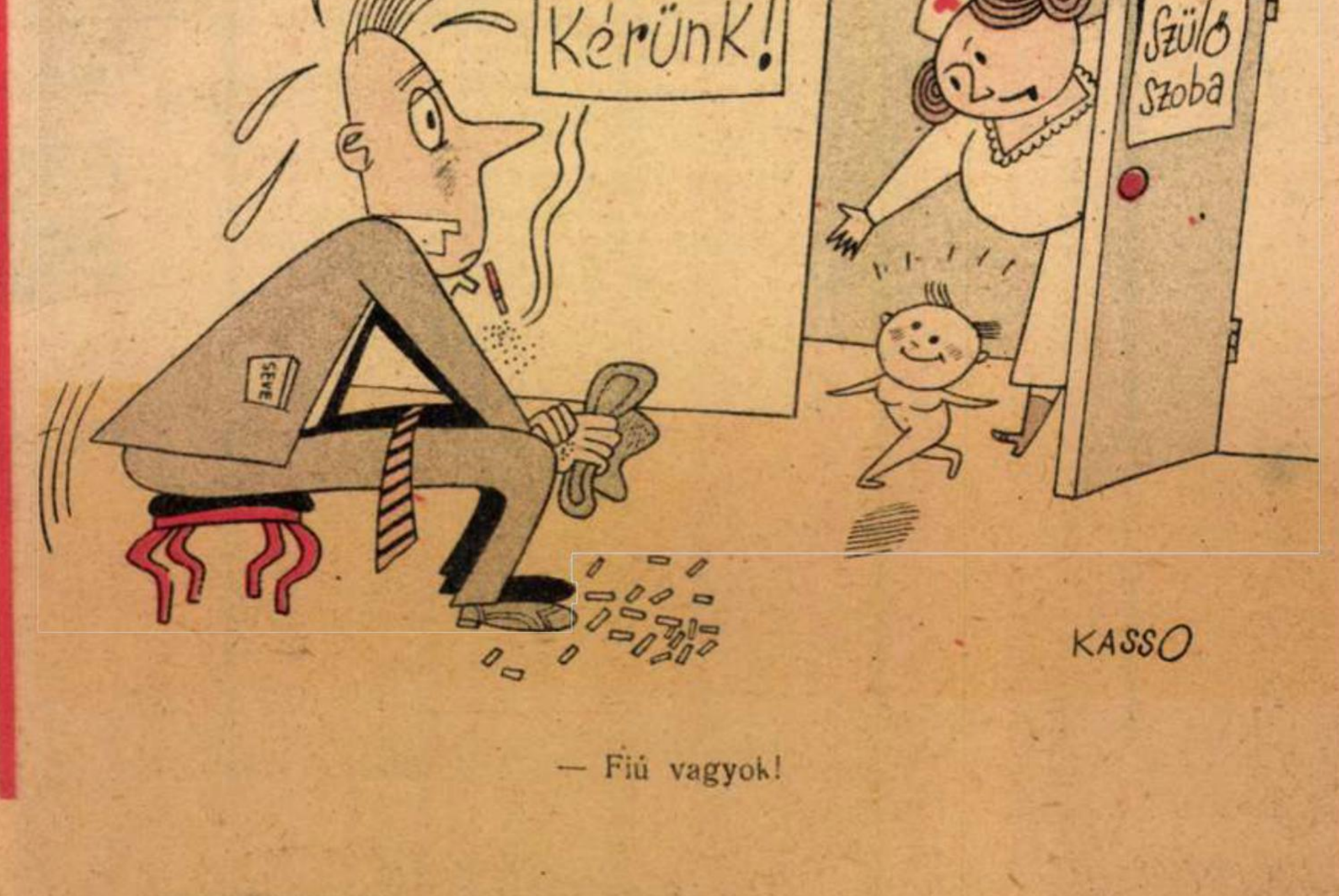

— Fiú vagyok!

Kis emberek közelről

Rundstaedt

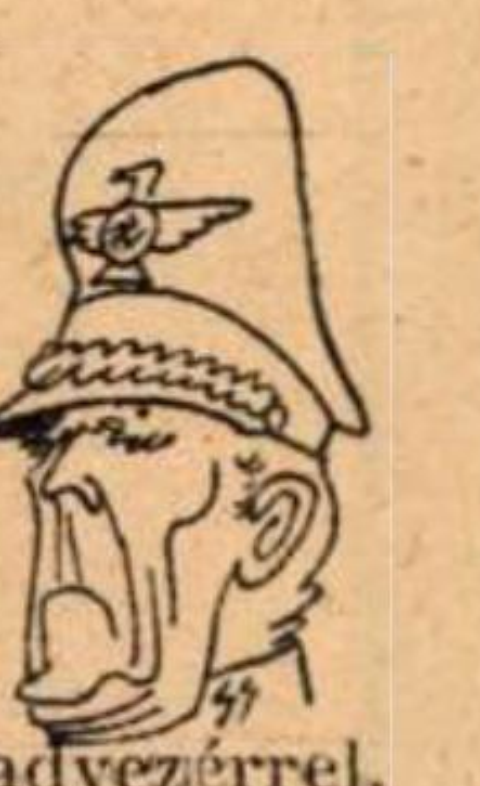

Rundstaedt tábornok, Hitler nyugati hadseregének főparancsnoka egy hamburgi angol internálótáborban él. Itt volt alkalma a Ludas Matyi munkatársának pár szót váltania az ősz náci-hadvezérrel.

— Hogy érzi magát, tábornok úr? — kérdeztük.

— Kérem — mondotta Rundstaedt — én azokban a nehéz háborús időkben híven szolgáltam Hitlert, jóformán éhbérért, fillérekért irtottam szakmányba a franciákat, megérdemlem hát, hogy öreg napjaimra egy angol internálótáborban találjak valami kis kárpótlást.

Az öreg hadvezér ezután átvezetett bennünket a szalónból a dohányzóba, ahol elpanaszolta, hogy az angol internálótáborban jóformán semmi szórakozása nincs, mert az Opera messze van, az autóút hosszú, a nők pedig már alig érdeklik.

Búcsúzáskor megszorította a kezünket és jelentőségteljesen nézett ránk.

— Lehet, hogy ezek nagyobb fasiszták — súgta a fülünkbe — de Hitler azért mégiscsak Hitler volt...

Blum

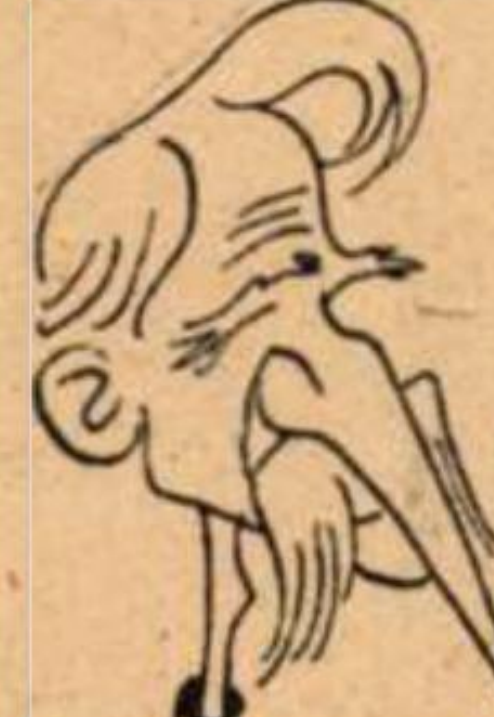

A legkeményebb francia politikus. Franco barátai közül ő a legnagyobb ellenfele Franconak.

Büszkén szokta mondogatni családi körben:

— Én vagyok a francia szociáldemokrata párt feje.

— És Marshall? — szokták tőle kérdezni családi körben.

— Marshall — szokta válaszolni családi körben — az csak a nyaka. Annak nincs más szerepe, mint hogy forgatja a fejét...

Vizsgálják felül!

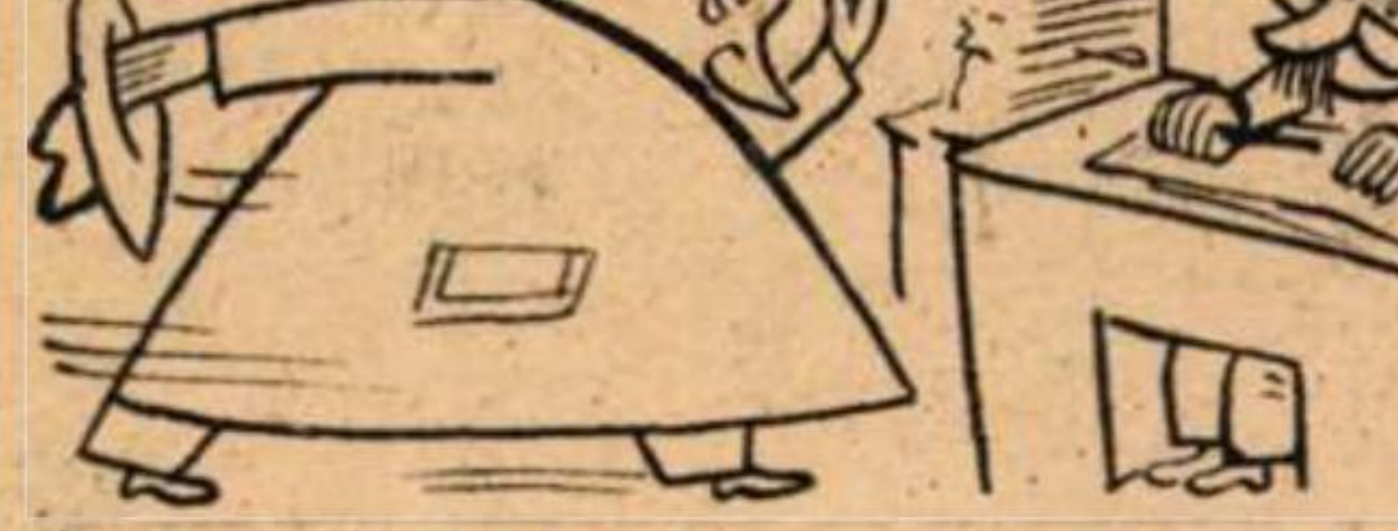

Fél (belép a Lakáshivatalba): Igaz kérem, hogy sürgősen felülvizsgálják a gyanus lakáskiutalásokat?

Tisztviselő: Igaz kérem.

Fél: Akkor tessék felülvizsgálni az én lakáskiautalásomat, mert az gyanus.

Tisztviselő: Hát kérem... Ha úgy gondolja... Ön csak tudja. Mikor utalták ki önnek a lakást?

Fél: Nem nekem utalták ki. Az én lakásomat utalták ki. Úgy értve, az egyik lakásomat. Egy ötgyerekes családnak.

Tisztviselő: És miért gyanus ez?

Fél: Mert nekem az a gyanum, hogy csak azért utalták ki nekik, hogy legyen hol lakniuk.

(Ha van, függöny, ha nincs, rúgják ki.)

Truman szabadságszobra

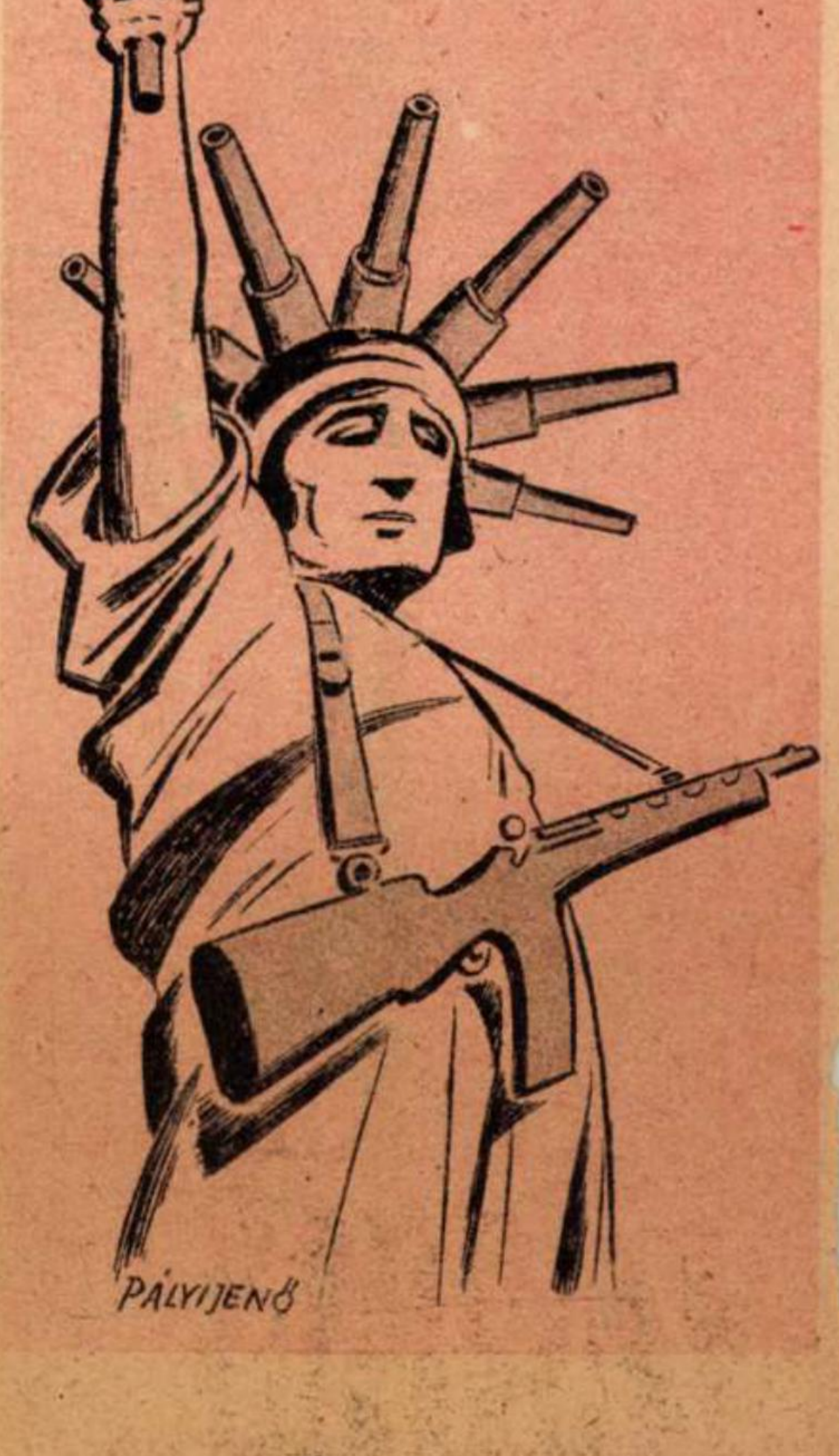

Egy születésnap margójára

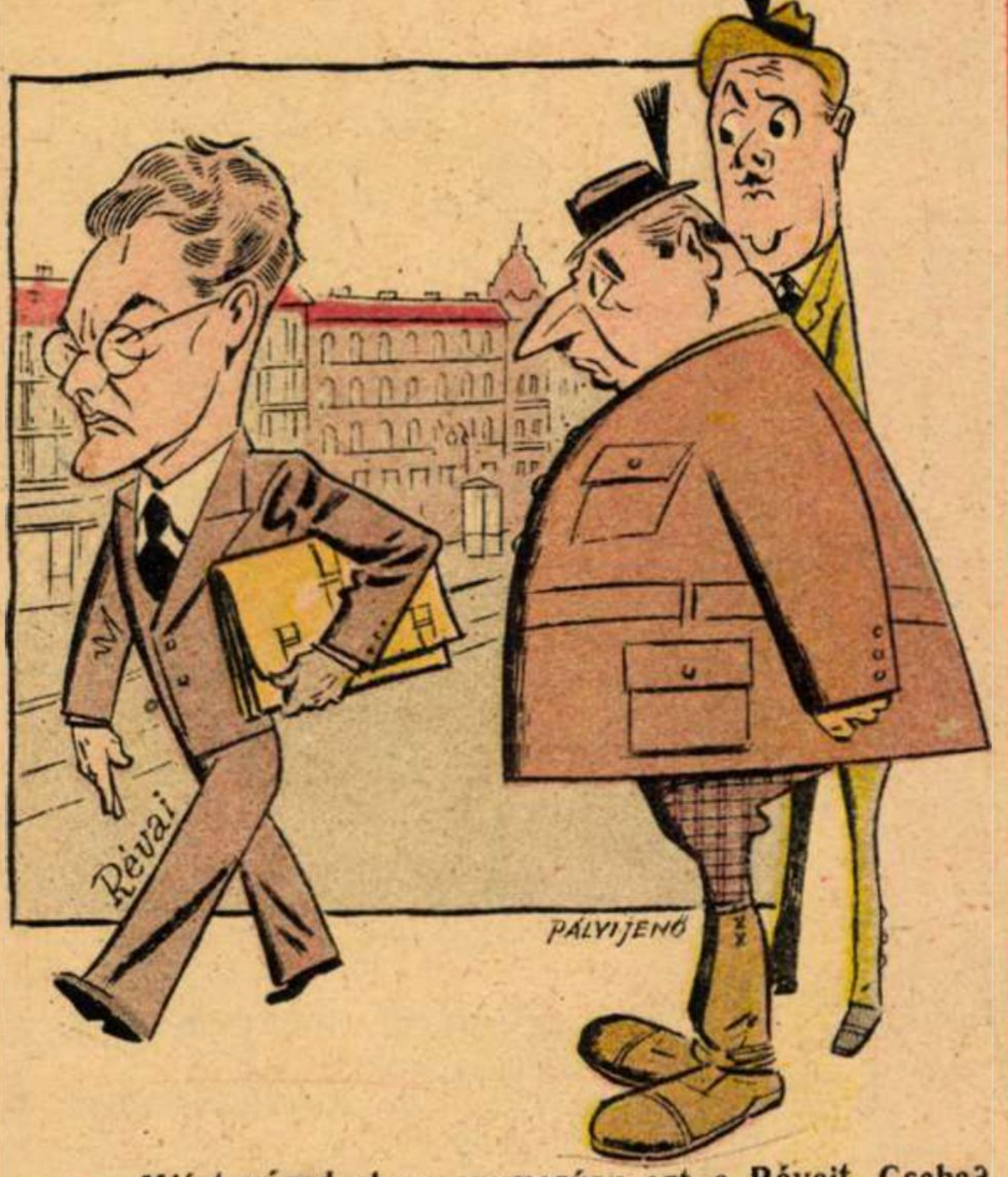

— Miért nézed olyan szomorúan ezt a Révait, Csaba?
— Még csak ötvenéves...

Hol vagyunk? Erdőben?

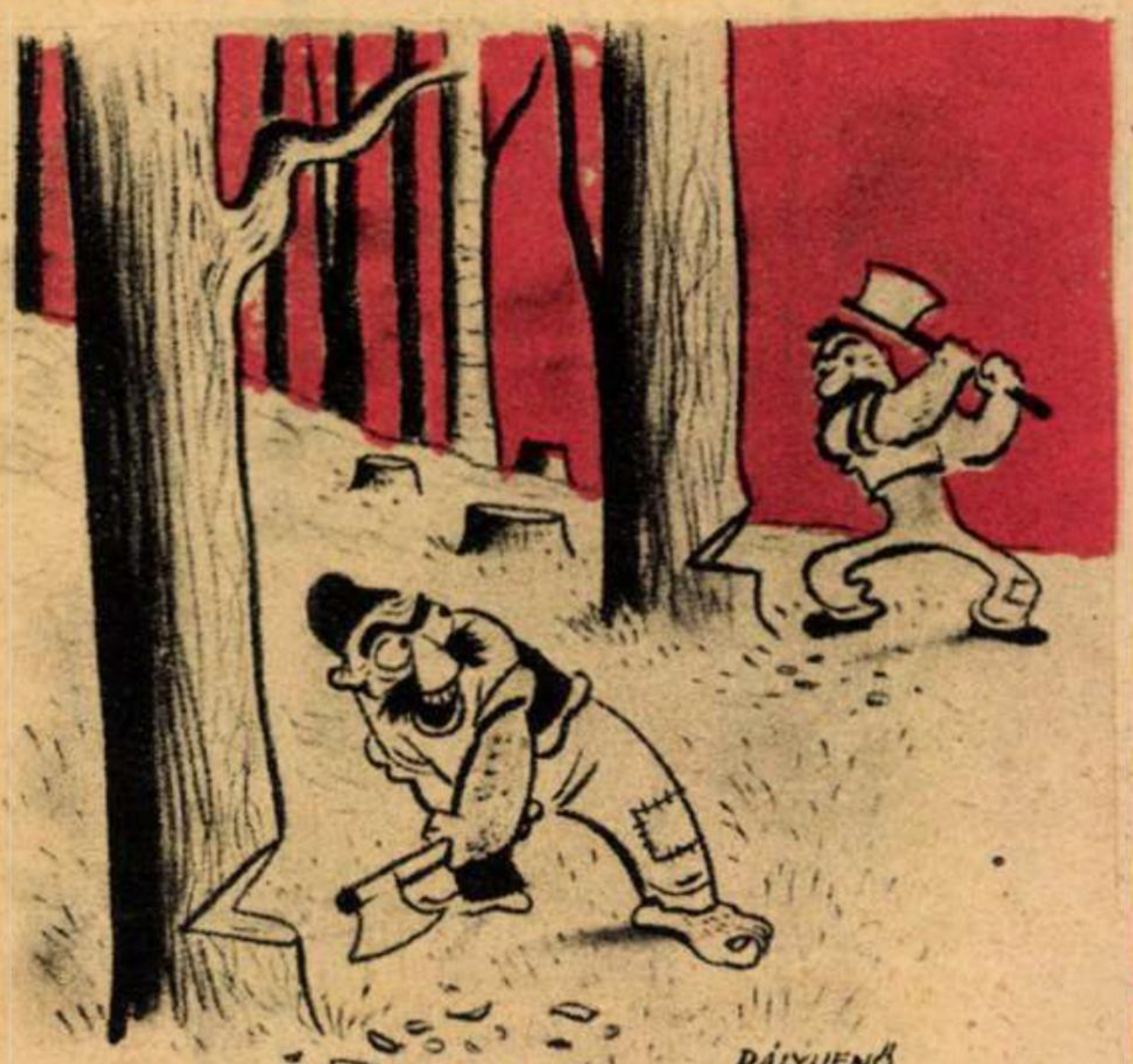

— Ügyelj a stílusra is Vendel, Amit te csinálsz, az tiszta favágás.

Elmult a nyár

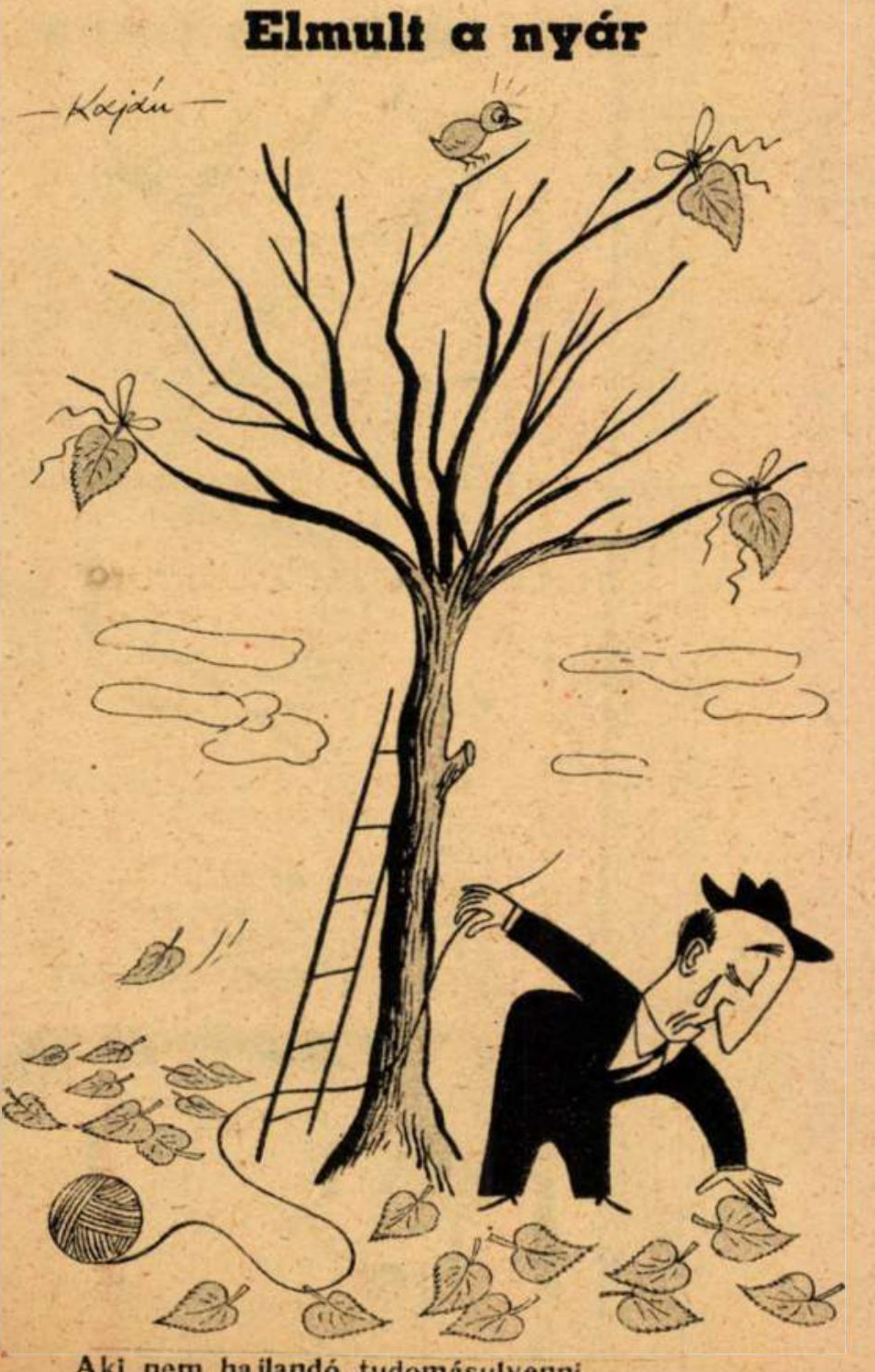

Aki nem hajlandó tudomásulvenni.

Olcsóbb lett a mosószappan

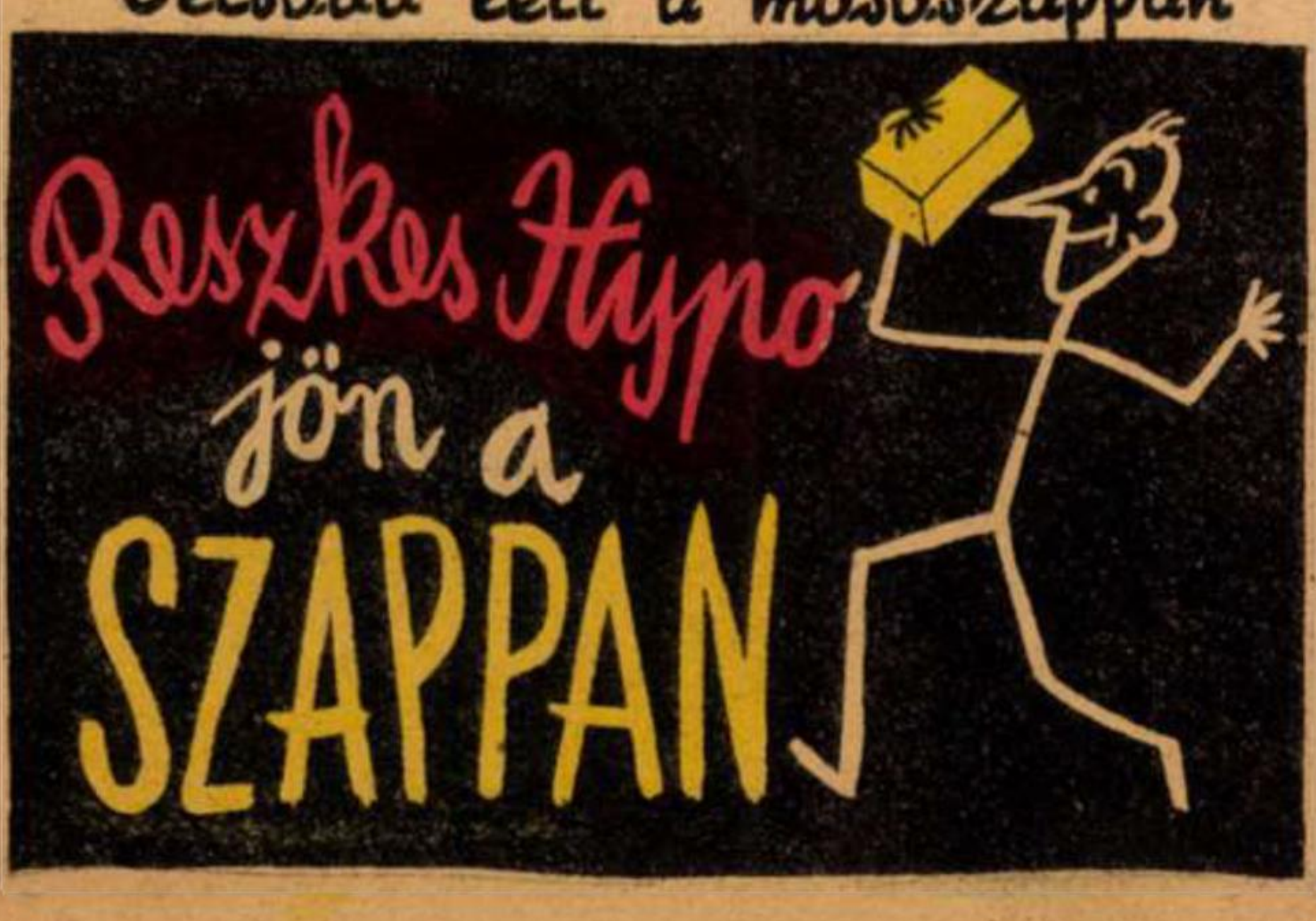

UJ Bédekker

Genova

Genova egyik legnagyobb olasz kikötőváros, mert itt élnek azok a Horthy-tisztek, akik a világháborúban a magyar honvédeket kikötötték. Genova főnevezetessége kisbarnaki Farkas Ferenc vezérezredes, magyar fasisztavezér. Ő Kolumbusz után már a második génuai, aki felfedezte Amerikát. Kolumbusztól csupán abban különbözik, hogy míg Kolumbusz először indiánokkal találkozott, ő először Truman tetszésével találkozott.

Genovának természetesen nem a magyar fasiszta emigráció az egyetlen szépsége az amerikai turisták számára, mert rengeteg olasz fasisztát is lehet benne találni.

Lyon

Lyon, a francia selyemipar központja, a Rhone partján fekszik, közvetlenül De Gaulle csizmája és két centiméterrel a béke színe alatt.

A lyoni polgárok otthonülők, a családias szórakozások hívei. Többnyire azt a társasjátékot játszák, hogy leülnek az asztal köré és megpróbálják kitalálni, hogy mely szakmák sztrájkolnak éppen. A villany, a gáz és a víz nem számít, mert azt könnyen észre lehet venni.

Lyon Franciaország harmadik legnagyobb városa. Az utolsó statisztika szerint ugyanis Párisban 4,000.000, Marseilleben 1,500.000 és Lyonban 800.000 ember émelyeg, ha meghallja De Gaulle nevét.

Hangtalan Heti Híradó

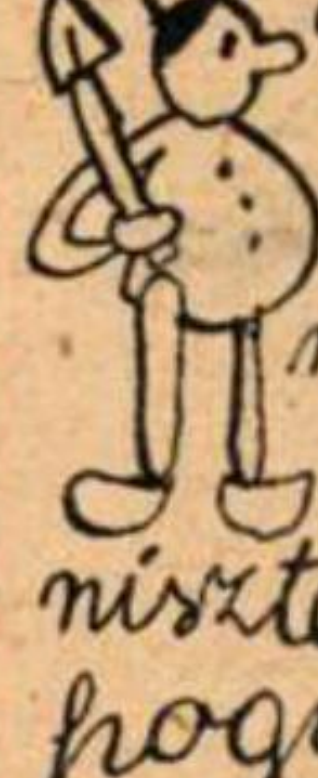

Ez a szervezett francia sírásó bácsi megüzente Queuille miniszterelnöknek, hogy ő szivesen nem sztrájkolna, ha a francia kormány eltemetéséről lenne szó.-

Amerika páncélos hadosztályokat állit fel a nyugati csatlós-államokban. Ez a Tigris-tank, amely eddig a Rózsadomb nyugati oldalán bujkált, táviratilag ajánlotta fel szolgálatait Marshallnak.

Ezt a kulák bácsit biróság elé állitják, mert tavaly nem munkálta meg a földjét. Most azzal védekezik, hogy azért nem termelt semmit, mert attól félt, hogy a termést el fogja dugni és akkor lecsukják

KÁDÁR KONTRA BANKETT

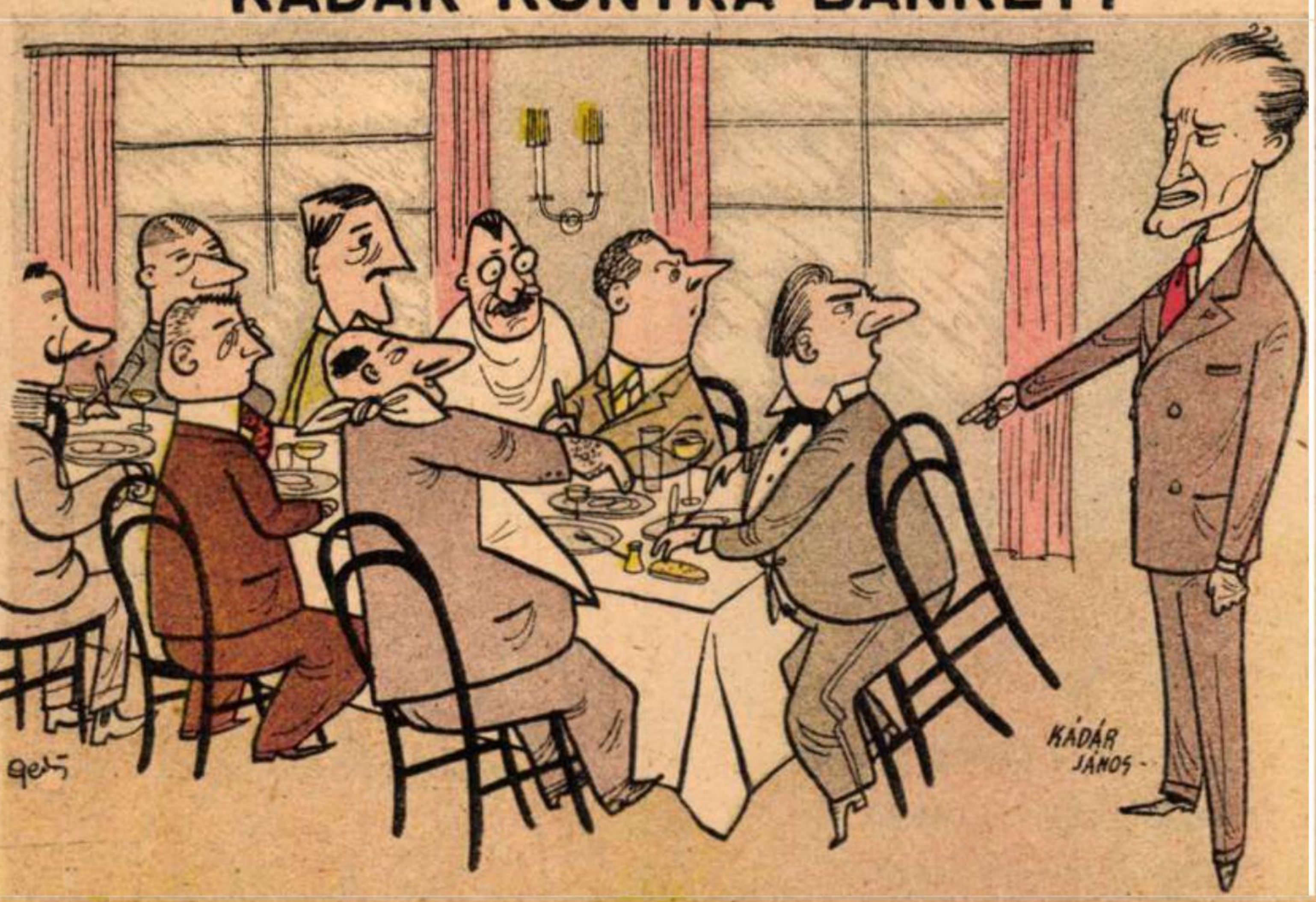

— Uraim, miért nem nézik meg, hogy mire költik az állam pénzét?
— Bocsánat, megnéztük. Borjusültre paradicsomsalátával, csokoládétortára, sajtra, gyümölcsre és feketére.

Sztrájkolnak a villany- és vízművek Párisban

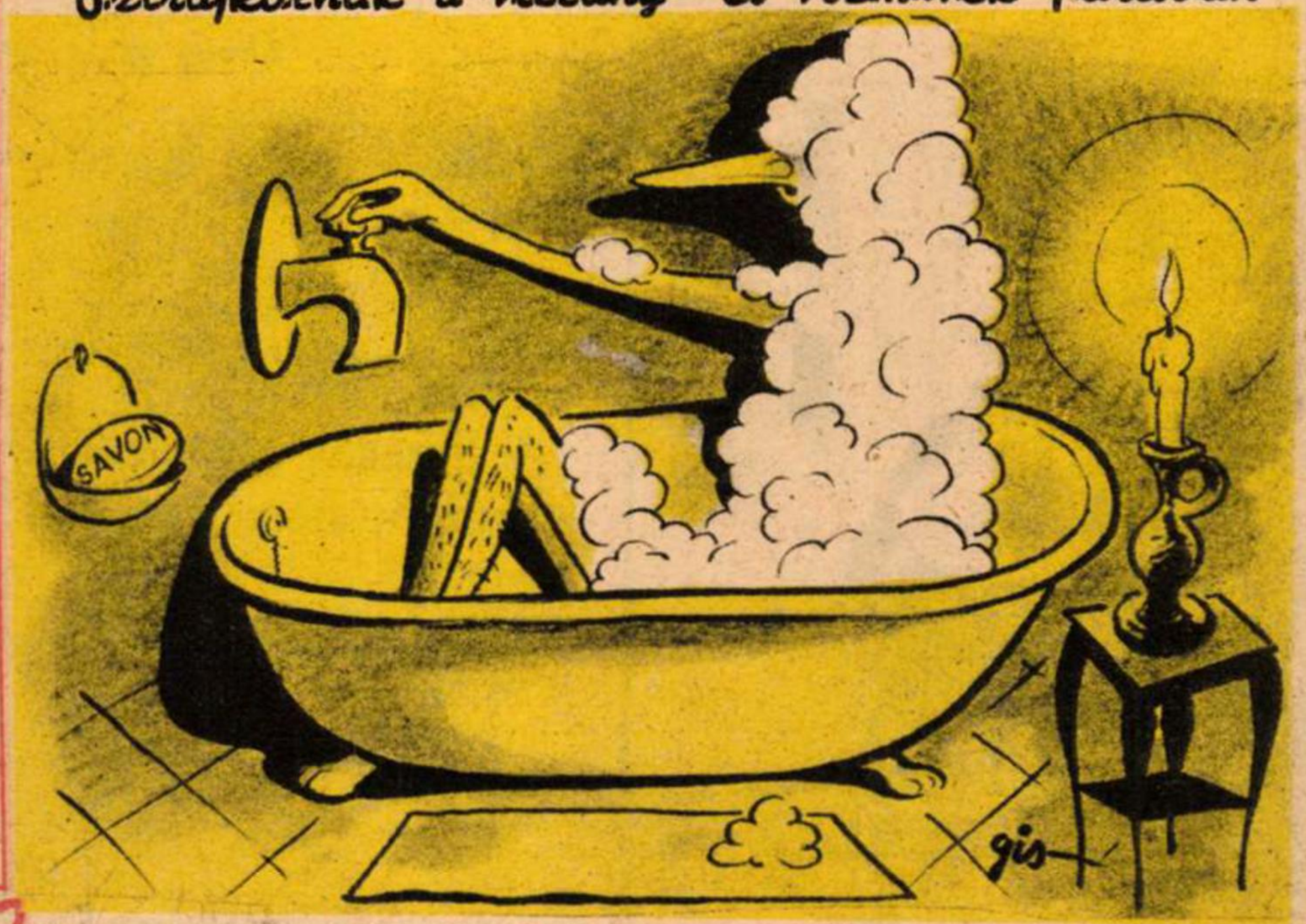

De Gaulle várja a sztrájk végét

Hadd lássák, hogy kivel van dolguk

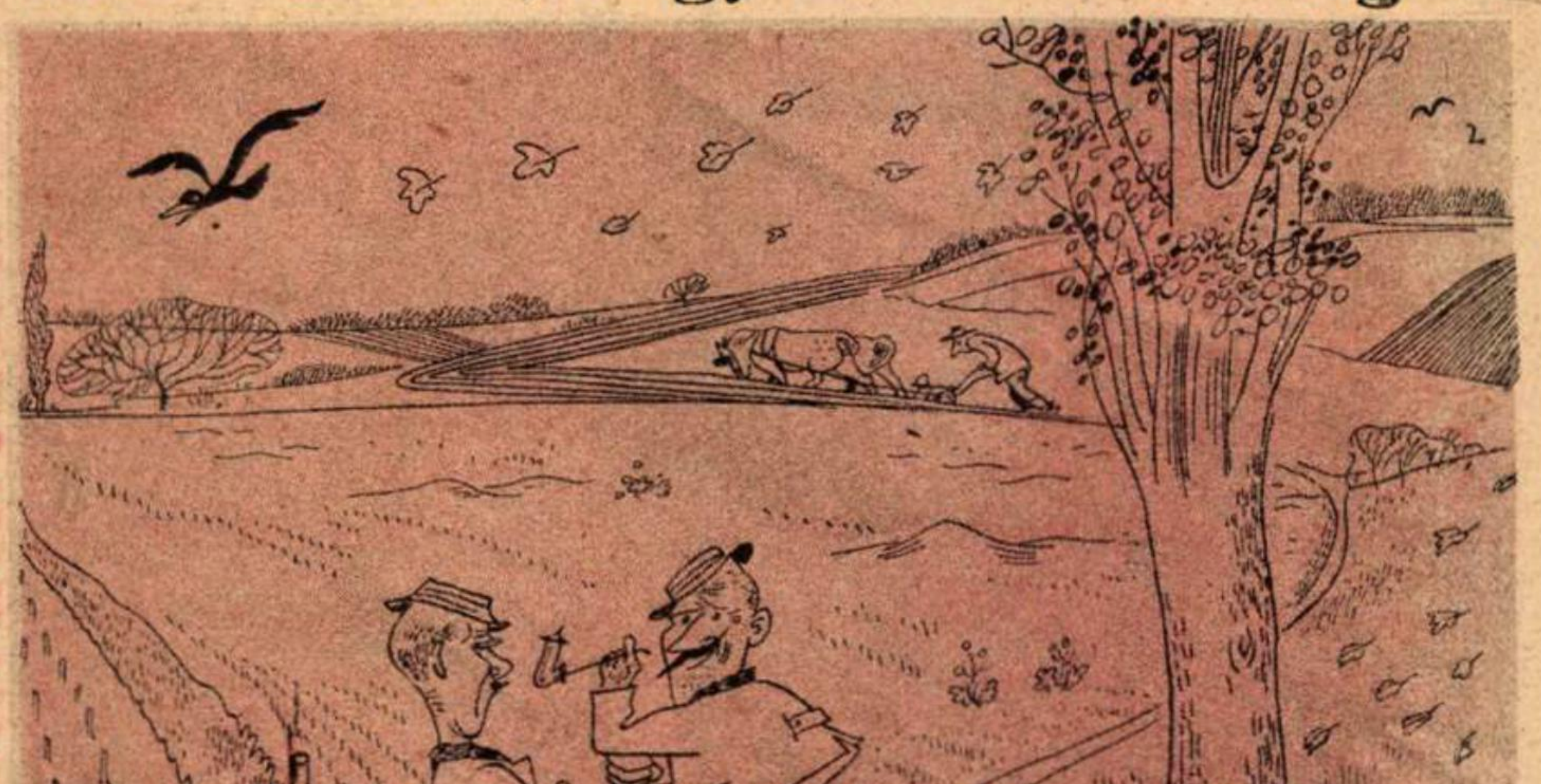

— Miért hívta ki szomszédjait szántási versenyre, János gazda?
— Hogy lássák, ki a legény a gáton!
— És maga miért nem szánt?
— Mert megszégyeníteni azért nem akarom őket...

Rendnek muszáj lenni!

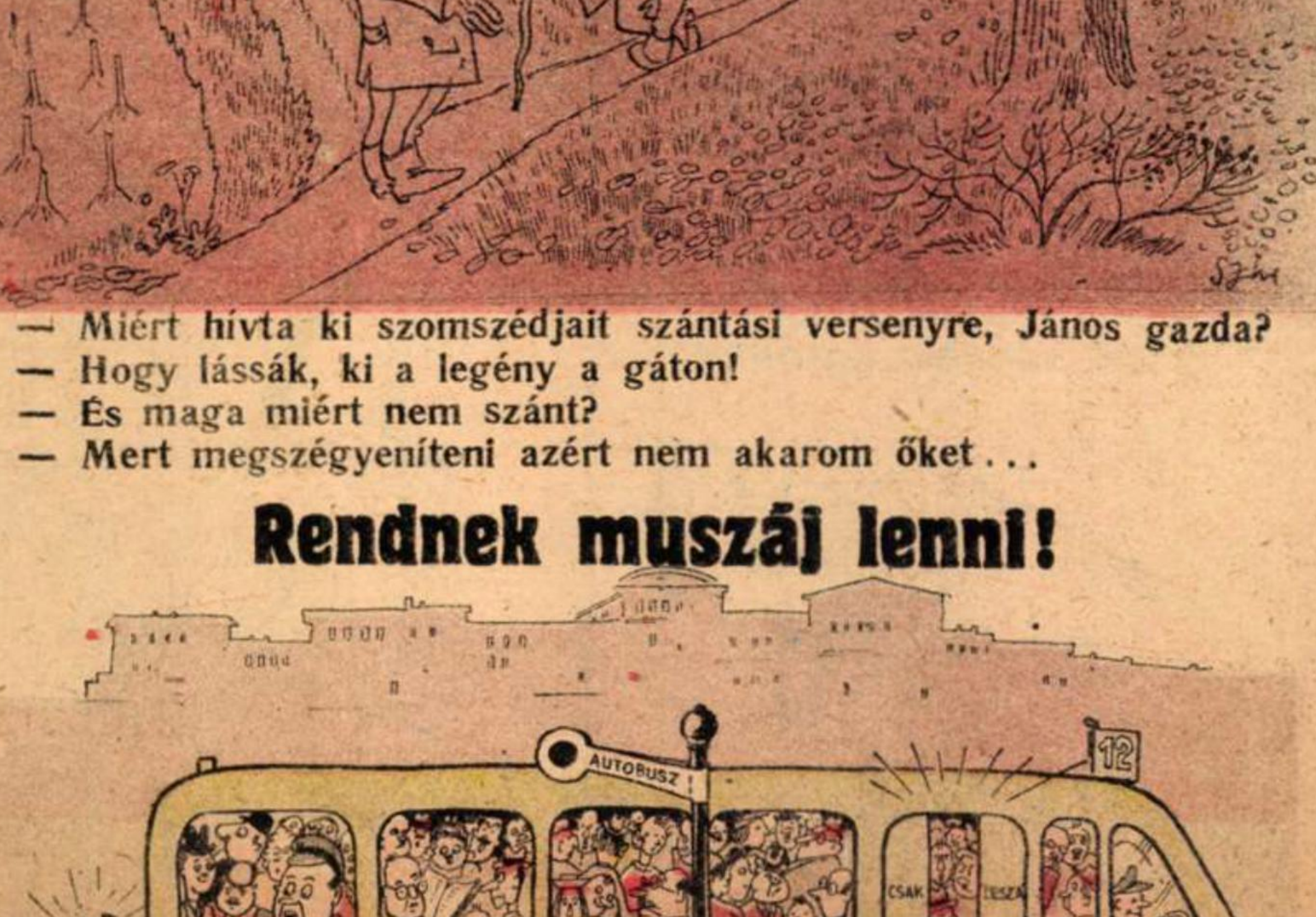

— Hohó, uram, vissza! A leszállás elöl van!

Bartók-emlékverseny

Némán áll már évek óta
Bartók Béla zongorája,
Ámde szerte a világon
Égig szárnyal muzsikája

Totohírek a rádióban

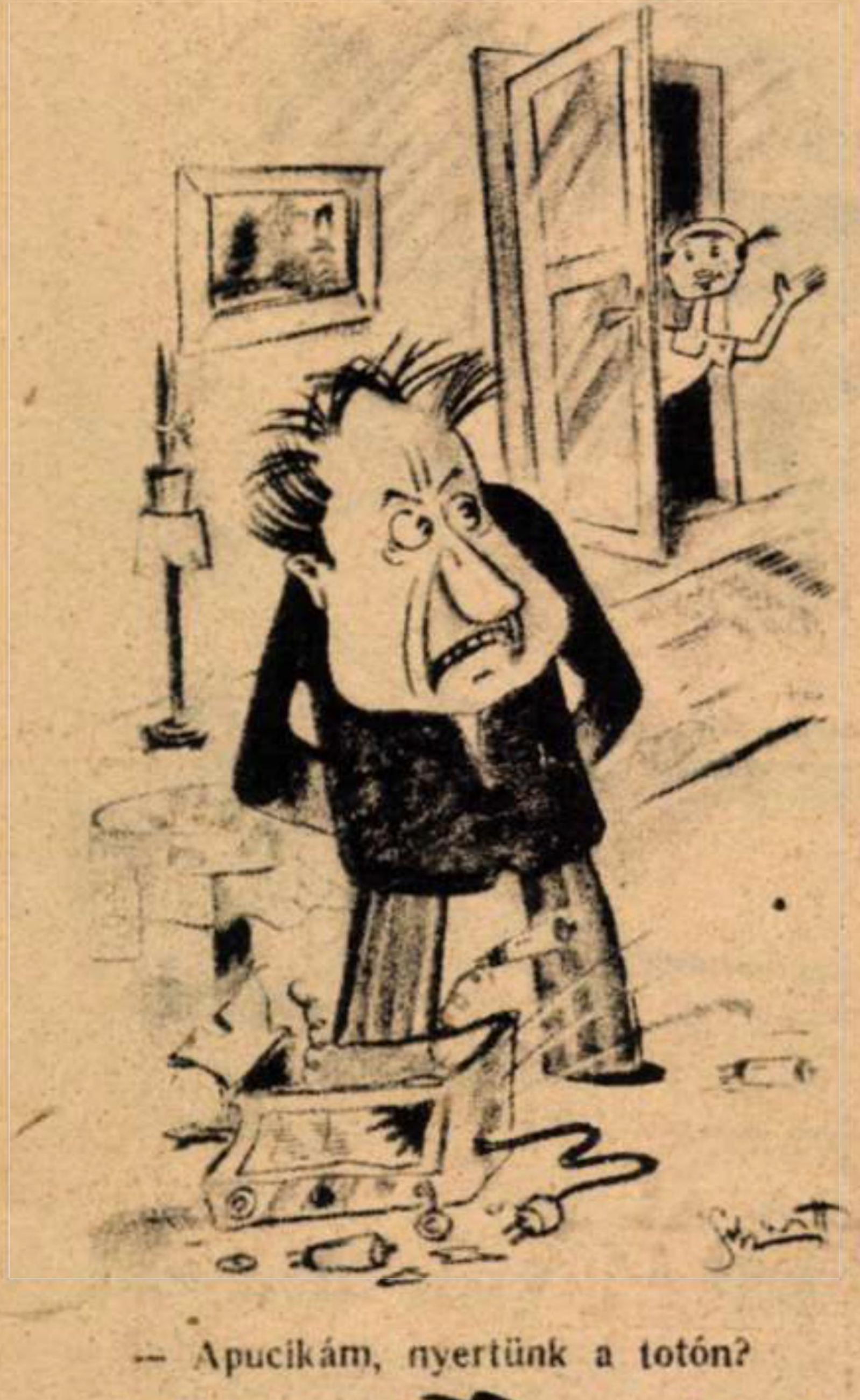

— Apucikám, nyertünk a totón?

Mindent megpróbál

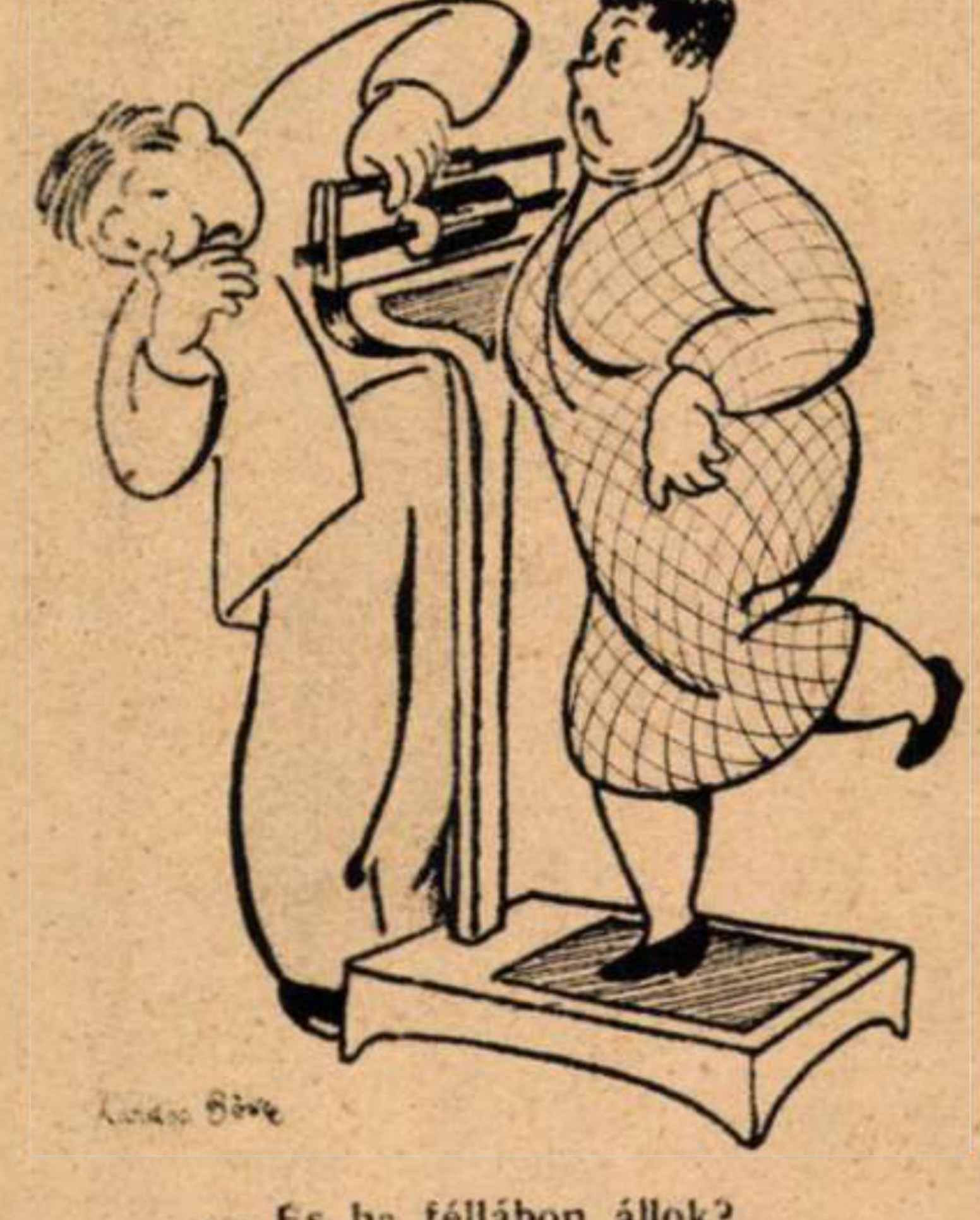

— És ha féllábon állok?

Ő se nagyon ugrálhat

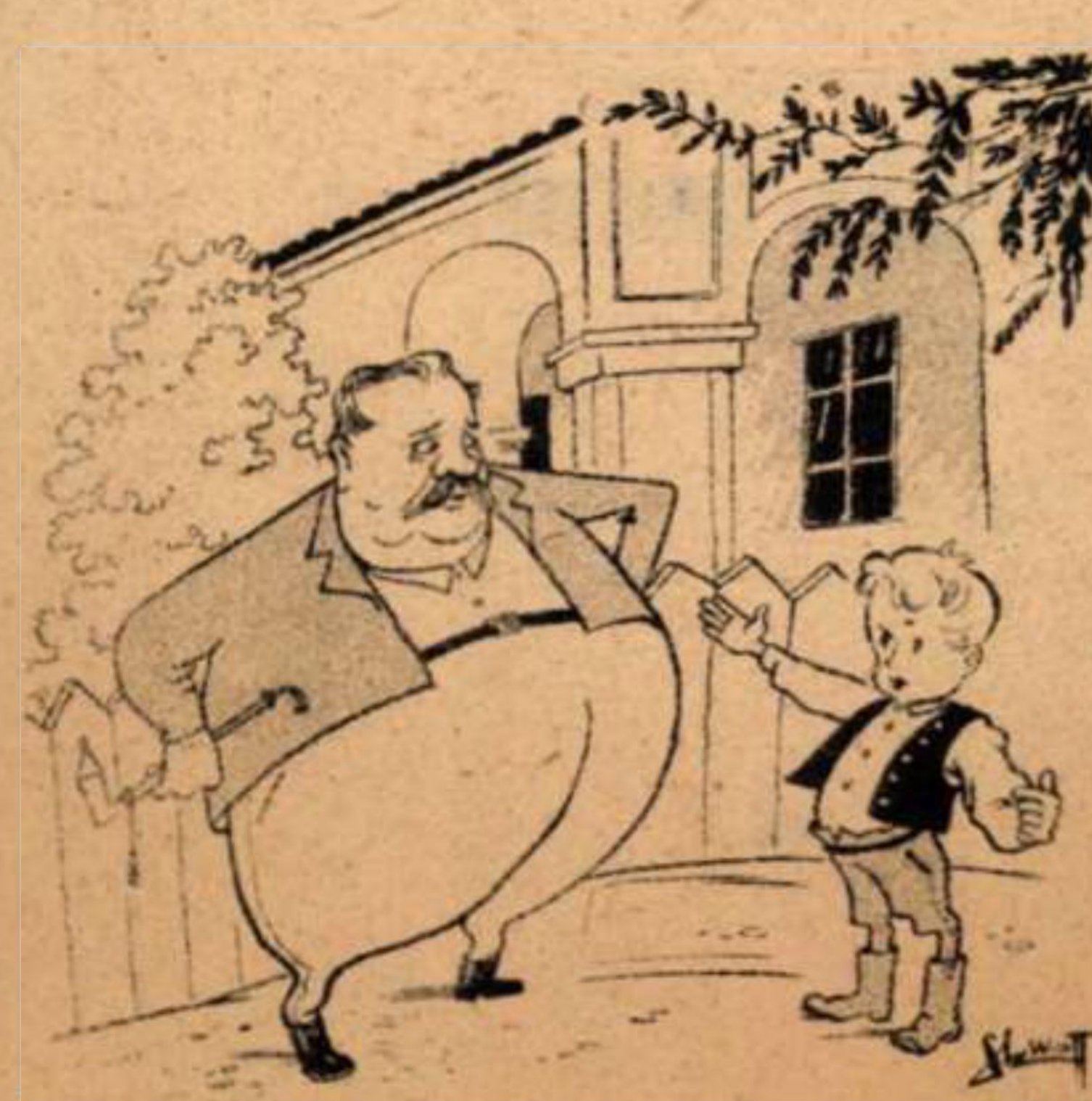

— Idesapám a minap haragudott, mert nem tudtam egy Petőfi-verset felmondani, oszt itt van e, most már idesapám se tudja a kishaszonbérleteket felmondani.

Egyesülnek a rokonszakszervezetek

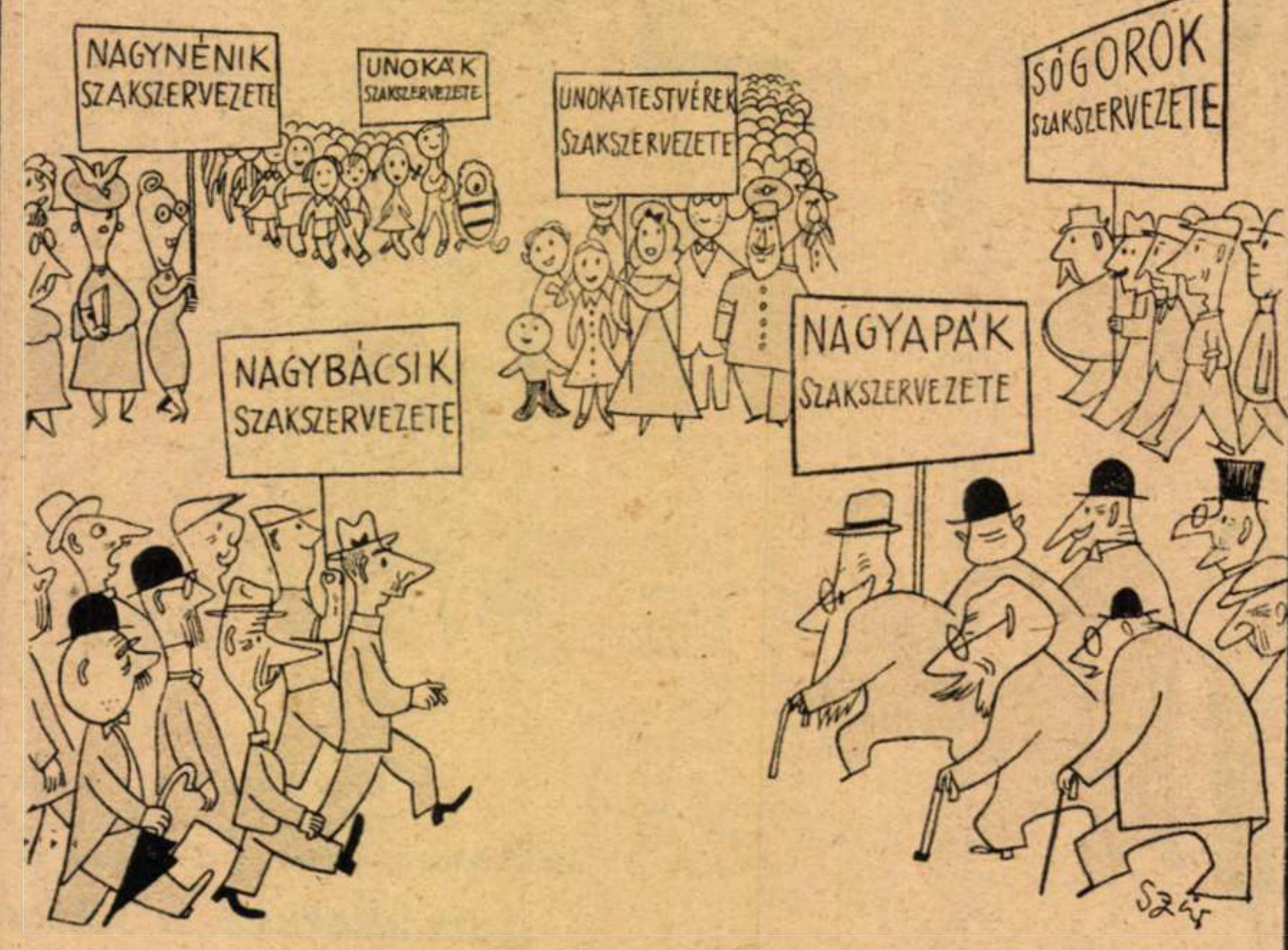

Ahogy azt a naiv olvasó elképzeli

Figyelem! *Figyelem!*

Az immár 15 esztendeje vajudó Nagy Magyar Probléma megoldása érdekében megalakítottuk az újjáépítésben vezetőszerepre szánt

Nézzünk szembe a középcsatárválsággal!

mozgalmat, amely felöleli a legszélesebb tömegeket, kezdve az elemi iskolai tanulóktól egészen a hatodikosokig.

Célunk: boldog, független, erős válogatott csapat, megelégedett szélsőkkel és kemény, technikás középcsatárral! . . .

Férfi vagy nő, gyerek vagy felnőtt, ember vagy állat,

csatlakozz hozzánk!

Jelszavunk:

„Előre a gólképes középcsatárért!”

Hazafias üdvözlettel:

NÉZZÜNK SZEMBE A KÖZÉPCSATÁRVÁLSÁGGAL! MOZGALOM

Svancák Elek
főtitkár.

Tagjainknak kedvezményes belépő a Margitszigetre.
Saját ideggyógyászat!

Hutter és Lever

A Hutter és Lever-gyárban
Kiderült, kém jó egy pár van,
Kémek vezették a boltot,
Még a cső is kémcső volt ott.

Hogy kémkedtünk, mondta Cavan,
Higgyék el annak oka van,
Ezért zrit csinálni kár volt,
Hisz ez kémiai gyár volt!

Munkatársunk tegnap este
Egyik kémet felkereste,
Ült éppen az istenadta
És ezt az interjút adta:

»Hogy ez a kémszervezet most
Immáron romokban hever,
Az minket cseppet se Hutter,
Csupáncsak egy kissé Levers.«

Diszkrét pesti

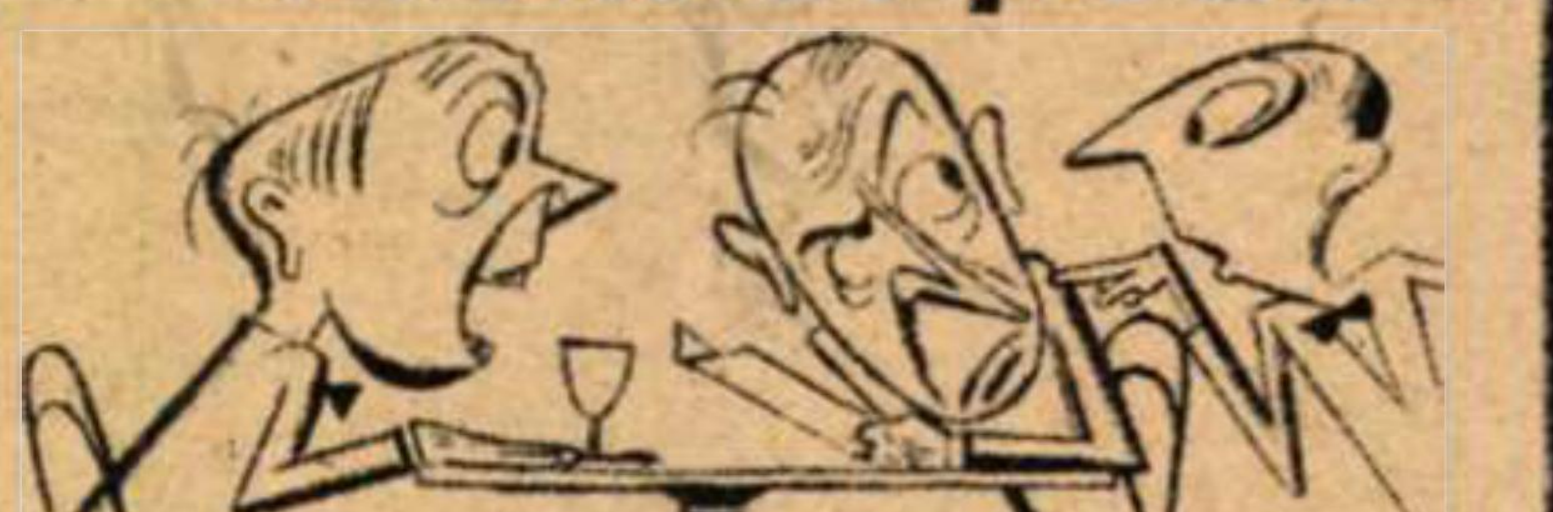

A kávéházi asztalnál egy úr levelet olvas föl a barátjának. Amint épp fölpillant, észreveszi, hogy a szomszédasztalnál ülő úr érdeklődve figyel rájuk, mire a fölolvasást halkabban folytatja. A kiváncsi szomszéd erre odafordul hozzájuk.

— Pardon uraim, szabad a következő mondatot hangosabban, egy szót sem értettem.

A szerelem sötét verem

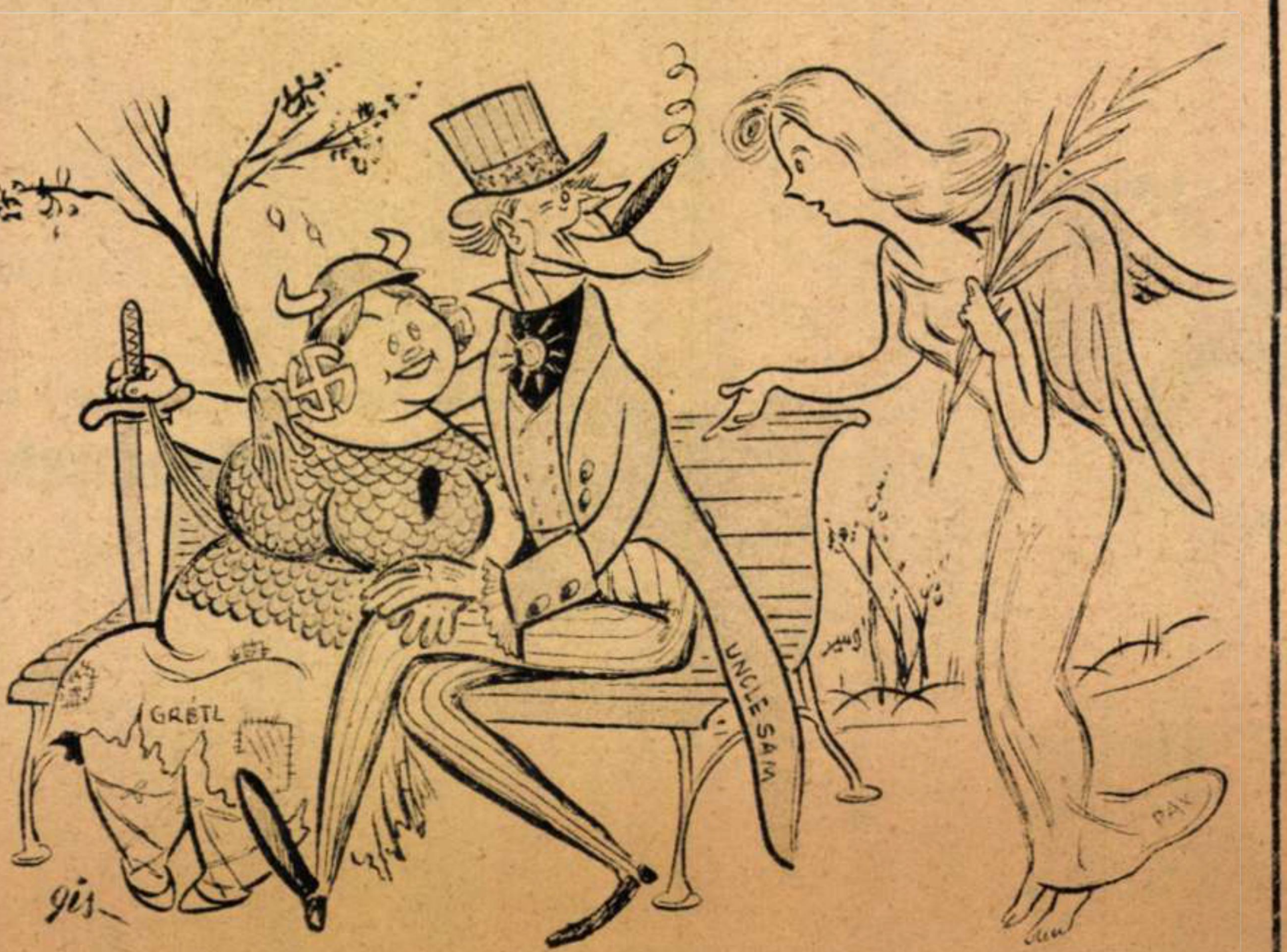

— Miért udvarol annak a nőnek Samu bácsi? Nem tudja, hogy milyen csunya multja van?

— De nekem speciel éppen a multja tetszik . . .

Leshetik a delet

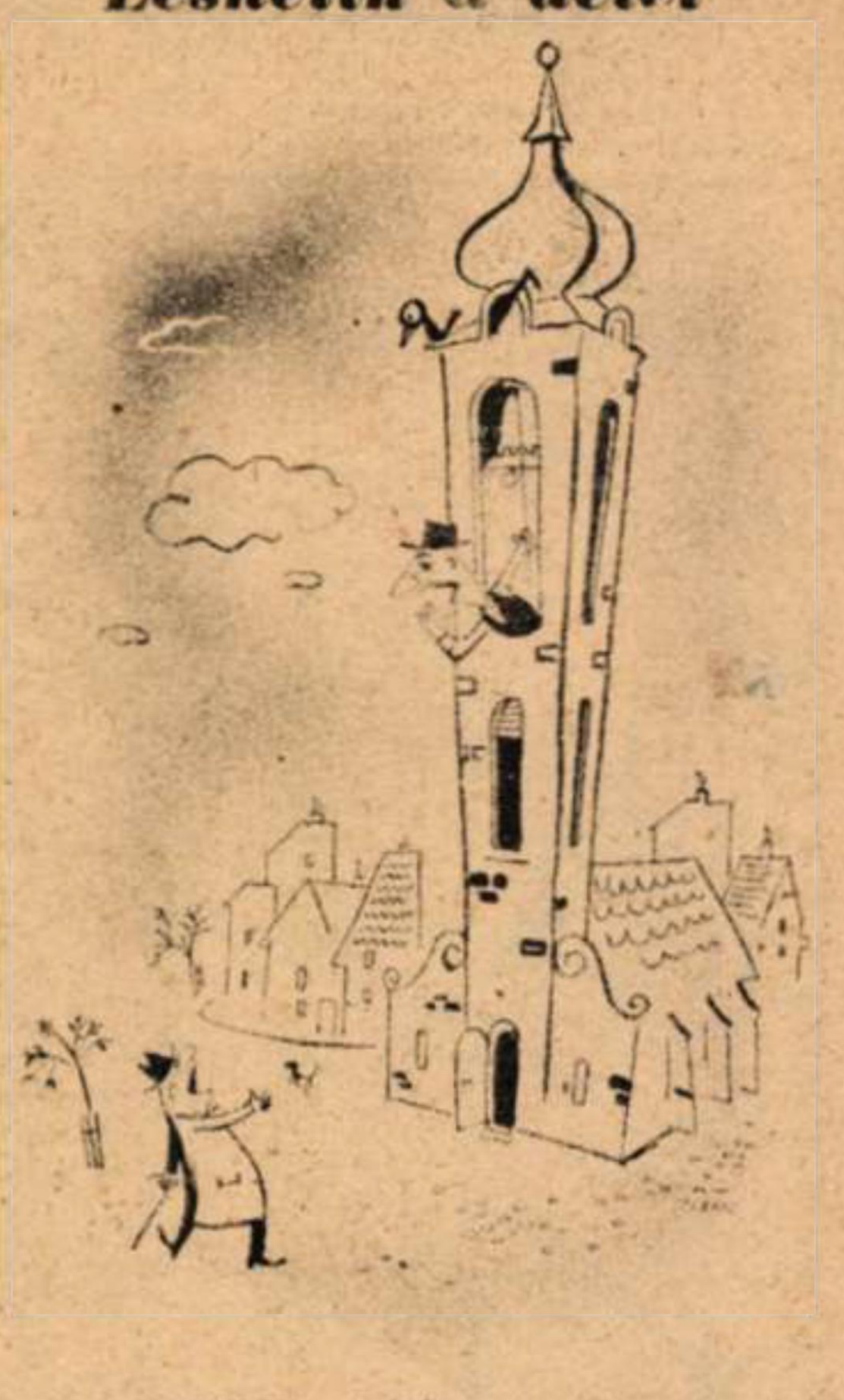

HARANGOZO: Hé, tisztelt úr, van már tizenkét óra?

TISZTELT ÚR: Kizártnak tartom. Még nem harangoztak . . .

Az osztrák határon

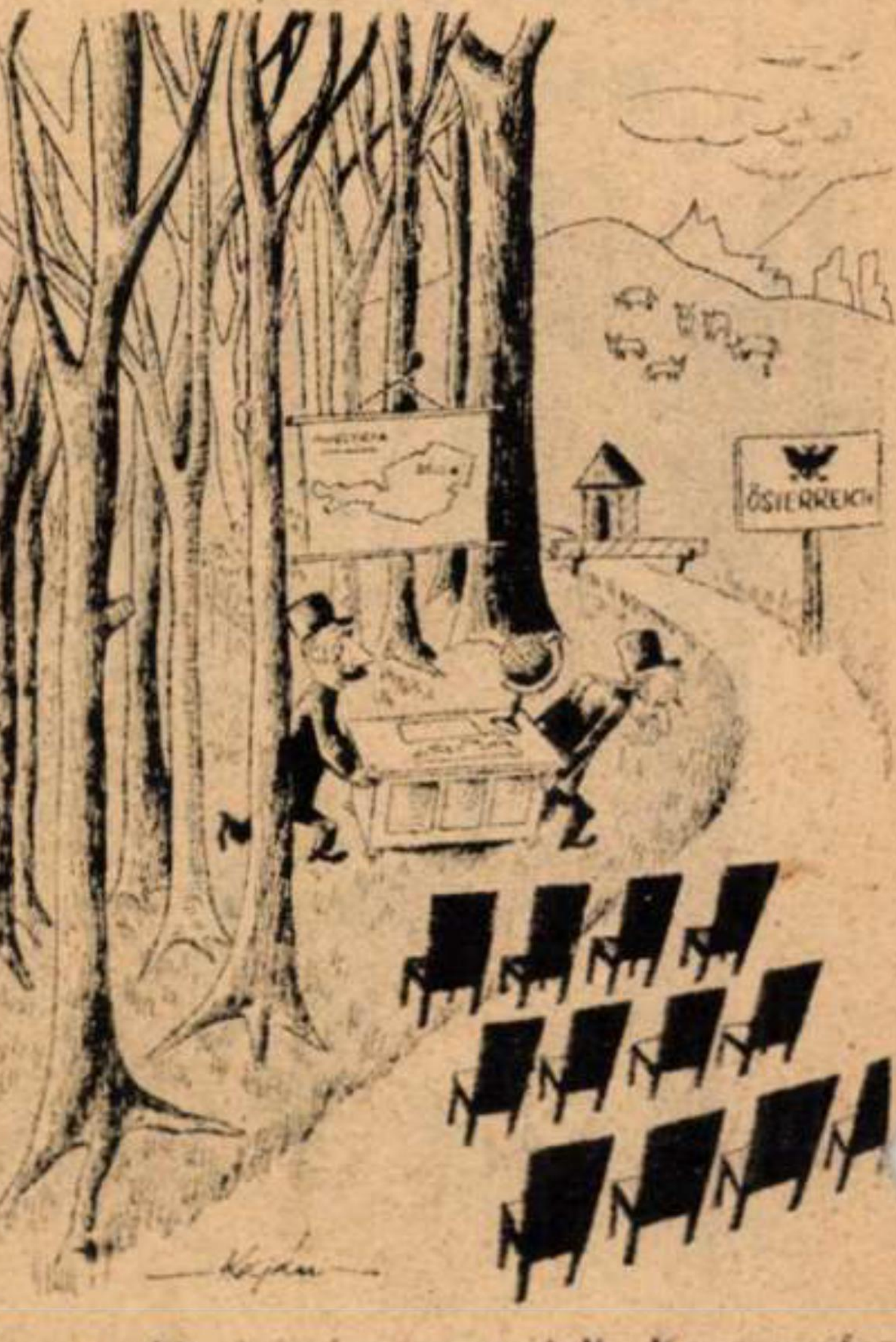

— Ide komám az asztalt, Kaas professzor úr ma az embercsempészetről fog szemléltető előadást tartani . . .

Huba és Csaba

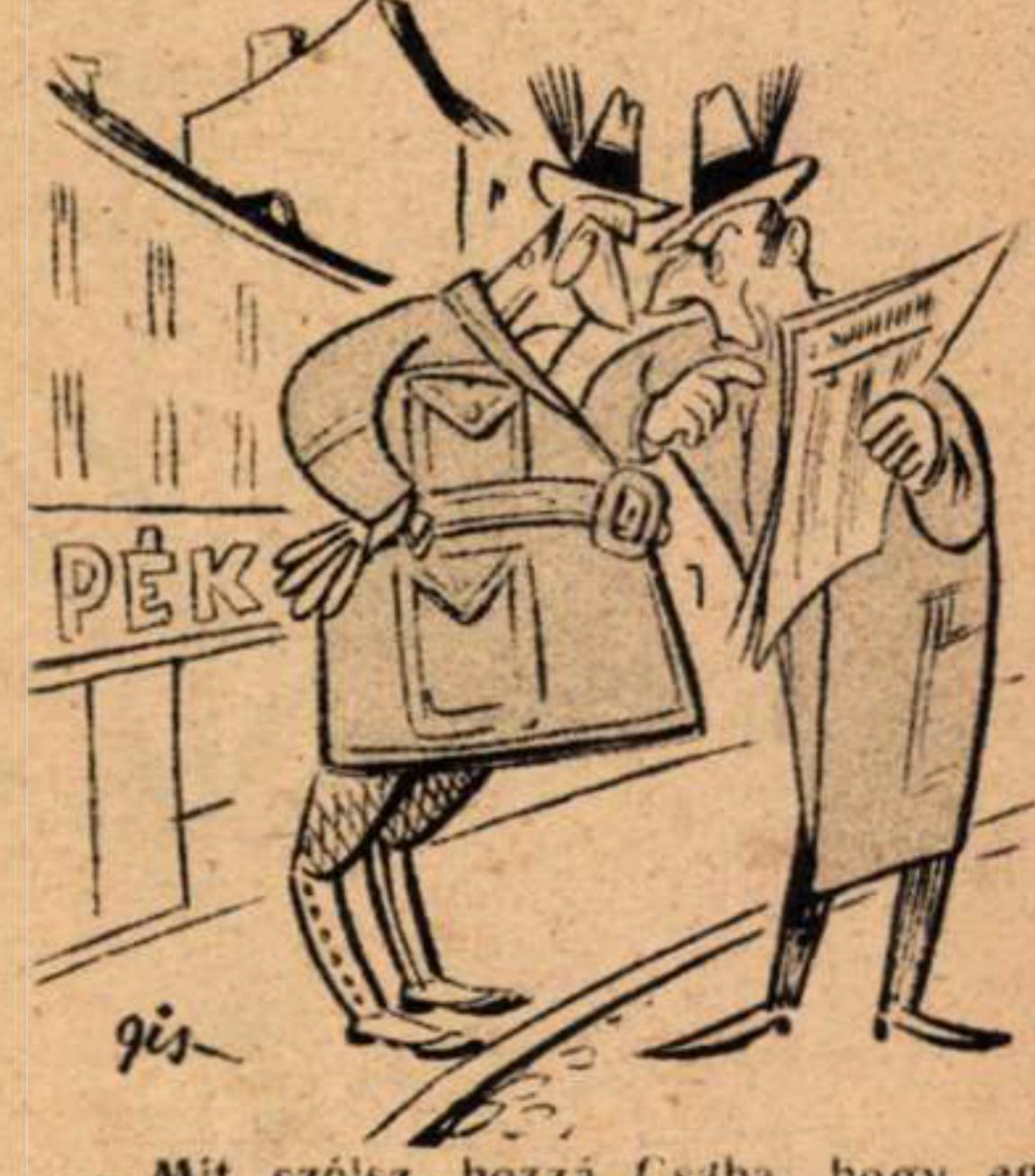

— Mit szólsz hozzá Csaba, hogy egy kiló hatvan dekára emelték a finomlisztfejadagot.

— Nagy kunszt Huba, akkor emelték volna, amikor még nem volt liszt . . .

Soha ilyen orvost...

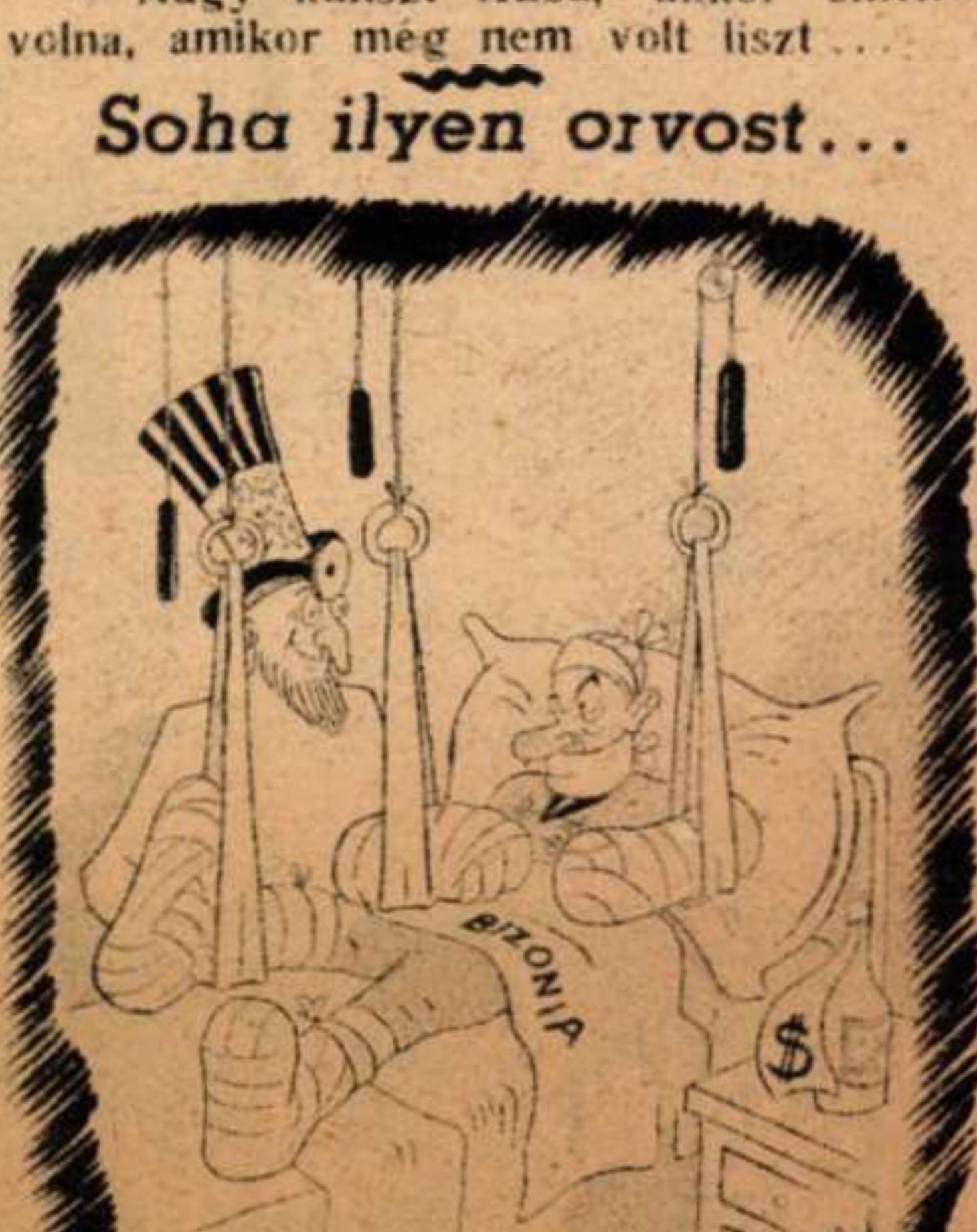

— Örömmel látom, hogy már egészen jól van!

AZ Új Ember CIKKE

Templom vagy kórház?

Az egyik alföldi nagyközségben templomot akartak építeni, illetve a teljesen tönkrement templomot ujból használhatóvá akarták tenni. A község elöljárósága alaposan és részletesen tárgyalta az üggyel járó anyagiak kérdését. Bizony, ellenvélemények is hangzottak. Többek között az egyik felszólaló a következő mondattal fordult a megbeszélés résztvevőihez:

— Jó, jó, kérem, hiszen senki sem ellensége a templomépítésnek. De felvetem a kérdést, nem volna-e fontosabb és előbbrevaló, ha kórházat építenénk. Elvégre a betegekről kell legelőször gondoskodni.

Mire felkelt egy másik résztvevő és a következőket mondotta:

— Helyeslem az előttem felszólaló ötletét. Csak szeretném pontosabban meghatározni és körülhatárolni. Igaz, olyan intézményt kell elsősorban építenünk, amelyre több embernek van szüksége. Tisztelettel ajánlom, állapitsuk meg, miből van több a községben. A test betegéből-e, a tüdőbetegekből, fogfájósokból, rákosokból, sebesültekből, vagy pedig olyanokból, akik különböző lelki nyavalyákban sinylődnek: lopnak, káromkodnak, hazudnak, szüleikkel gorombáskodnak, tele vannak önzéssel, hiúsággal, részegeskednek, hogy ne is beszéljünk a bujákról. Azt ajánlom, hogy aszerint döntsünk, miből van több nyavalyánk.

Ellenvetés nélkül megszavazták a templom újjáépítését.

Illusztráció az Új ember cikkéhez

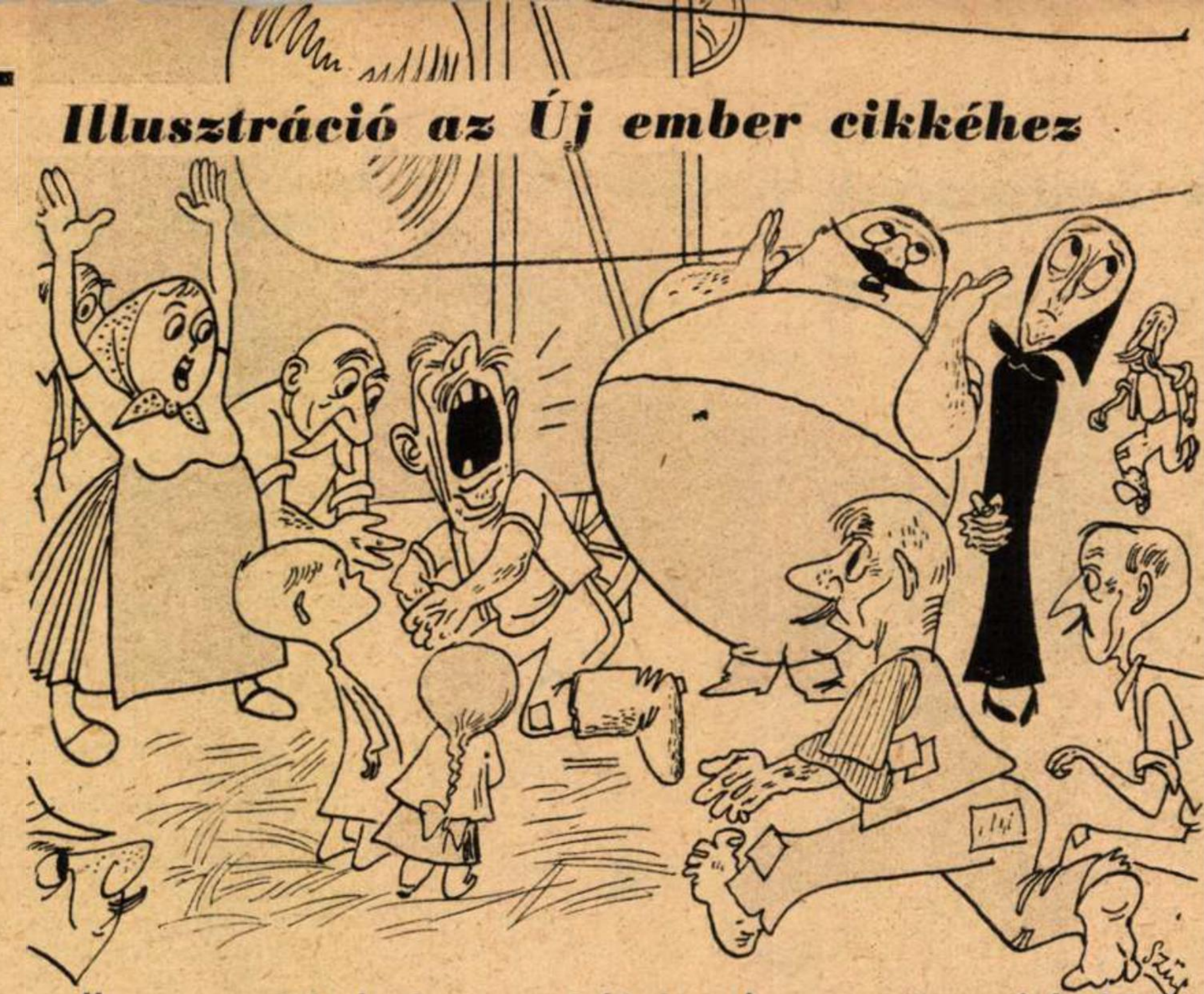

— Kutyateremtésit, levágta a cséplőgép a karomat, vigyenek kórházba.
— Nem fiam, magát templomba visszük, mert káromkodott.

Egy ember, akit becsaptak

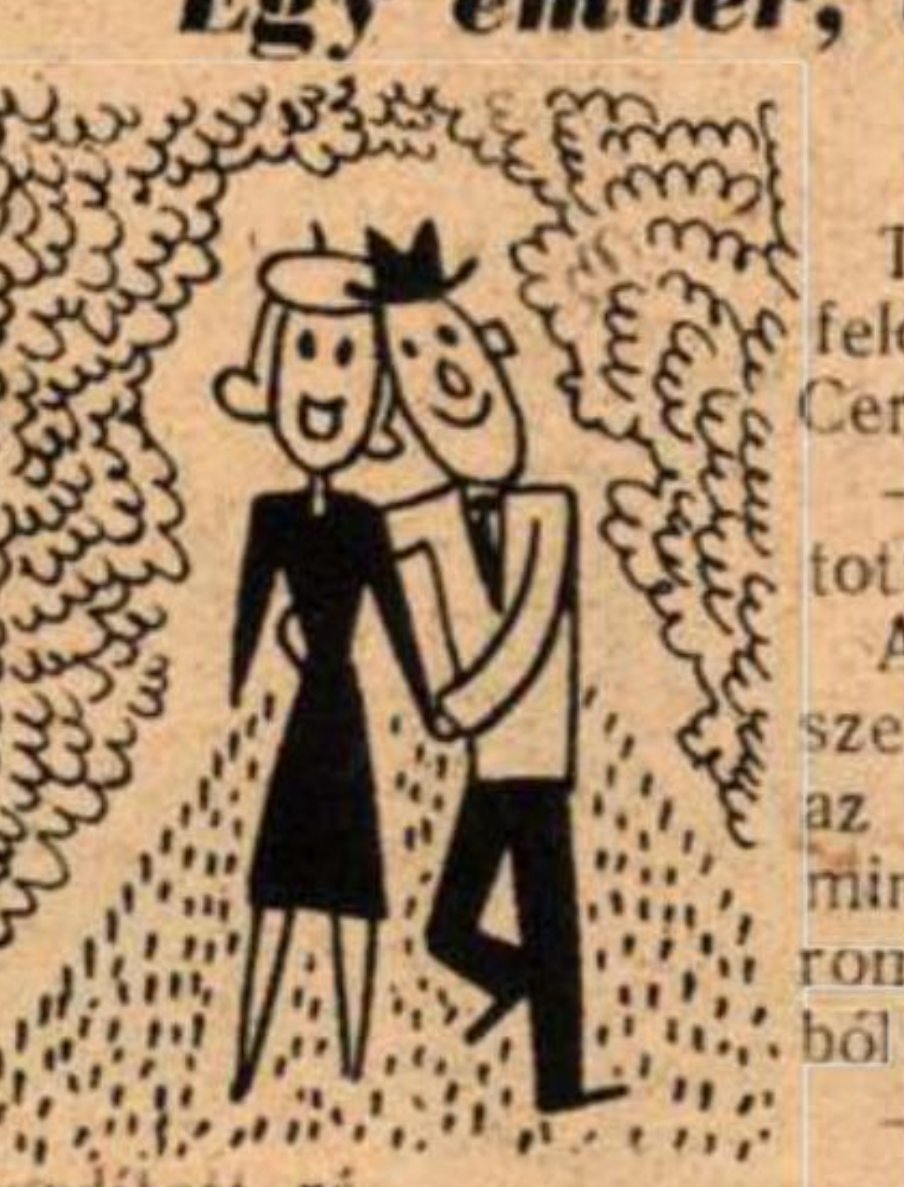

Tegnap délután elkeseredett, feldúltarcú férfi jelent meg a Cerberusz Cipőpasztagyárban.

— Hol az igazgató? — kiáltotta dühösen.

A feldúltarcú embert természetesen nem akarták beengedni az igazgatóhoz, de hiába volt minden, az izgatott látogató három embert félrelökött az útjából és berohant az igazgatóhoz.

— Maga itt az igazgató? — ordított rá.

— Én vagyok — felelte meghökkenve az igazgató.

— Maguk becsaptak engem! — ordította magából kikelve a feldúltarcú idegen.

— Mi? Önt? — hüledezett az igazgató.

— Igen! Maguk teleragasztották a várost a plakátjaikkal, amiken azt mondták, hogy a Cerberus cipőpaszta a legjobb a világon!

— Na és? — hápogott az igazgató.

— A mozikban hangszórón hirdették, hogy a Cerberus cipőpaszta a legjobb a világon! Az ujságokban mindennap látnom kellett a hirdetésüket, hogy a Cerberus cipőpaszta a legjobb a világon! Annyiszor kellett ezt hallanom és látnom, hogy a végén elhittem és évekig abban a hitben éltem, hogy a Cerberus cipőpaszta a legjobb a világon!

— Na és? — hüledezett az igazgató.

— Mit na és? — ordított a látogató. — Kiderült, hogy rútul becsaptak, mert tegnap sétáltam egy kislánnyal a Szigeten és az sokkal jobb volt...

De Gaulle álma

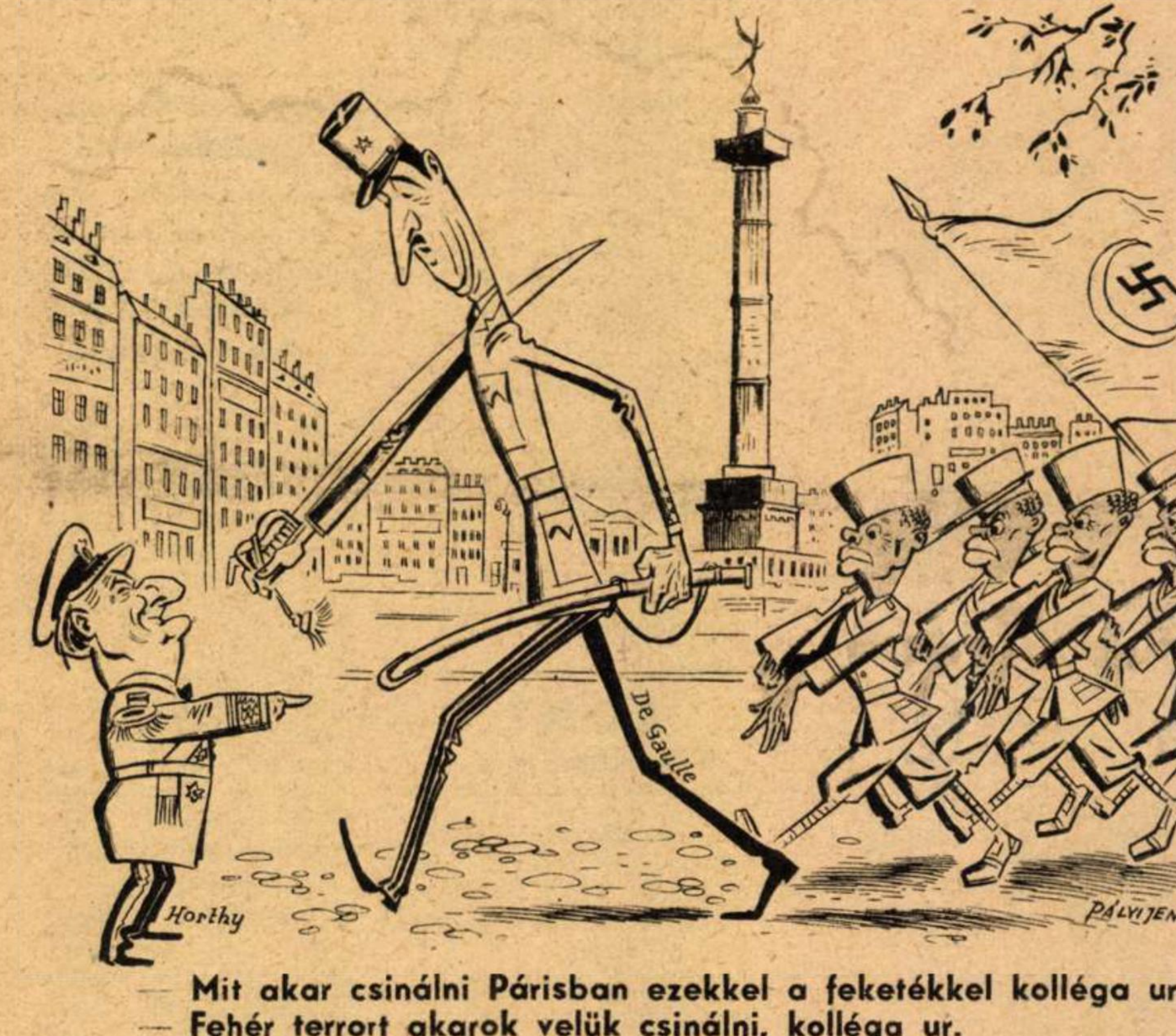

— Mit akar csinálni Párisban ezekkel a feketékkel kolléga ur?
— Fehér terrort akarok velük csinálni, kolléga ur.

A háború réme

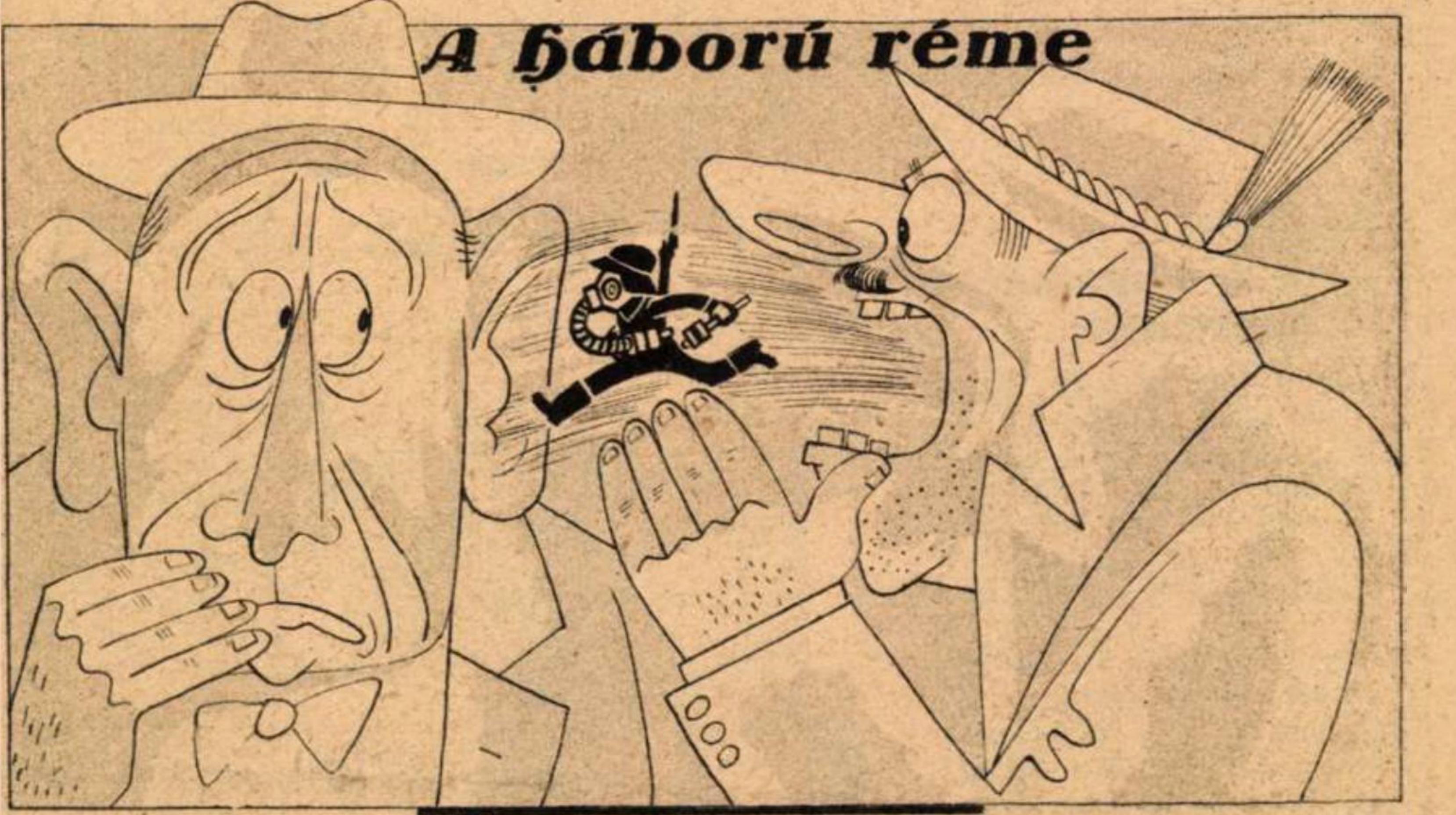

Út az őrület felé

Estefelé, a parkban sétálgatva találkoztam Mohai Ervinnel, a Kompenz-bank tisztviselőjével, régi jó ismerősömmel. Egészen megdöbbentem, amikor megpillantottam. A hajdan vigkedélyű, jólmegtermett férfiből riadt pillantású, lesoványodott öregember lett.

— Ervin! — kiáltottam fel. — Mi történt magával?

— Valaki üldöz. Tönkre akar tenni...! — suttogta Mohai. — Nem a saját nevében, az én nevemben tesz tönkre engem...

Leültünk egy padra és Mohai szavai nyomán egy démoni szörnytett körvonalai bontakoztak ki előttem.

— Körülbelül egy évvel ezelőtt — kezdte szavait ismerősöm — reggel félhatkor egy szürketaxi állt meg a házunk előtt. Egy ideig dudált azután feljött a soffőr hozzám, hogyha kocsit rendeltem tegnap telefónon, akkor miért nem veszem igénybe? Félhétkor ismét jött részemre egy telefónon rendelt kéktaxi, félnyolckor egy másik, félkilenckor egy és így tovább, egészen délig. Ekkor megértettem, hogy valaki visszaél a nevemmel. És ettől a naptól kezdve megindult az áradat. Üldözőm az összes sorsjegymegrendelő blankettákat kivágta az ujságokból és százszámra rendelte meg részemre a sorsjegyeket, azonkívül lexikónokat, fotelágyat, szépségápolószerek mintacsomagjait, krémet, púdert, kistubust és mindent a világon, amelyet egyetlen beküldött levelezőlapra megküldenek az embernek. Valósággal vergődtem ebben az áradatban és az iram egyre fokozódott. Miután köztudomású, hogy kommunista vagyok, üldözőm előfizetett a részemre az Új emberre és a Szívujságra, méghozzá úgy, hogy azt hivatalomba küldjék, azután írt a nevemben a Szabad Népnek, hogy nem reflektálok rá tovább. Aztán itt van kérem egy kínos dolog. Én ugyanis mindenkinek tudomására hoztam a házban, ahol lakom, hogy evangélikus, erdélyi főnemesi szász család sarjadéka vagyok, hát egy szép napon, amikor hazatérek, az egész ház ott áll a gangon és beszélik, hogy a pesti izraelita hitközség lefoglalta a bútoraimat, mert nem fizettem rendesen a hitközségi adót. Kiderült uram, hogy üldözőm négy hónapig fizette a nevemben a hitközségi adót, azután hirtelen abbahagyta a fizetést, hogy foglaljanak nálam. Állandóan kaptam akkoriban a kerületi hitközségtől az értesítéseket a közgyűlésről, meg a macesz-kiutalásról. Közben üldözőm egyre ravaszabb lett. Irásban feljelentette az én nevemben az apósomat a rendőrségen liliomtiprás miatt és az a legkellemetlenebb, hogy ez tényleg igaz volt. Arról már nem is beszélek, hogy minden héten kirobognak hozzám a mentők és az egyik csengetés a másik után ébreszt reggelente, mert hirdetések jelennek meg az ujságokban, hogy nálam 22 forintért egy teljes szalónbútorzat kapható, vagy hogy komornyíkot keresek azonnalra. Üldözőm nemrégiben írt a villanytársaságnak, hogy kapcsolják ki elsején a villanyomat, mert kivándoroltam, azonkívül írt szintén a nevemben egy levelet külföldre és a levélbe egy húszforintost rejtett, úgyhogy most a legsúlyosabb eljárások folynak ellenem. A feleségem idegösszeroppanással szanatóriumban fekszik, mert táviratot kapott „tőlem" vidéki nyaralása közben, hogy: „a ház leégett stop újra kezdhetjük az életet ervin".

Ismerősöm meggörnyedve felállt.

— Most haza kell mennem — mondotta —, mert ugyis tudom, hogy már reggel óta cseng a telefónom. Az a trükkje ugyanis, hogy felhív egy telefónfülkéből, ha nincs senki otthon, aztán nem teszi vissza a kagylót a horogra, úgyhogy szomszédjaim kénytelenek betörni az ajtót, mert már nem tudják hallgatni az egésznapos telefóncsengetést...

Kétségbeesetten megragadta a kezemet.

— Mit csináljak? Mit lehet itt csinálni?

— Nem tudom — feleltem tanácstalanul. — Tűrni és szenvedni. Majd a túlvilágon kínzója megbűnhődik, ön meg nyugalmat talál...

Ismerősöm fáradtan legyintett.

— Abban sem bízom — nyöszörögte. — Biztos írt már a nevemben a kerületi lelkipásztornak, hogy kiléptem az evangélikus egyházból és tűzimádónak mentem...

Nem tudtam mit válaszolni. Azt ajánlottam Mohainak, hogy őrüljön bele a dologba minél előbb, mert jobb túlesni az ilyesmin.

Kishont Ferenc

A miniszter és az államtitkár személyesen ellenőrzik, hogy megjavultak-e a gazdasági kisbünözők

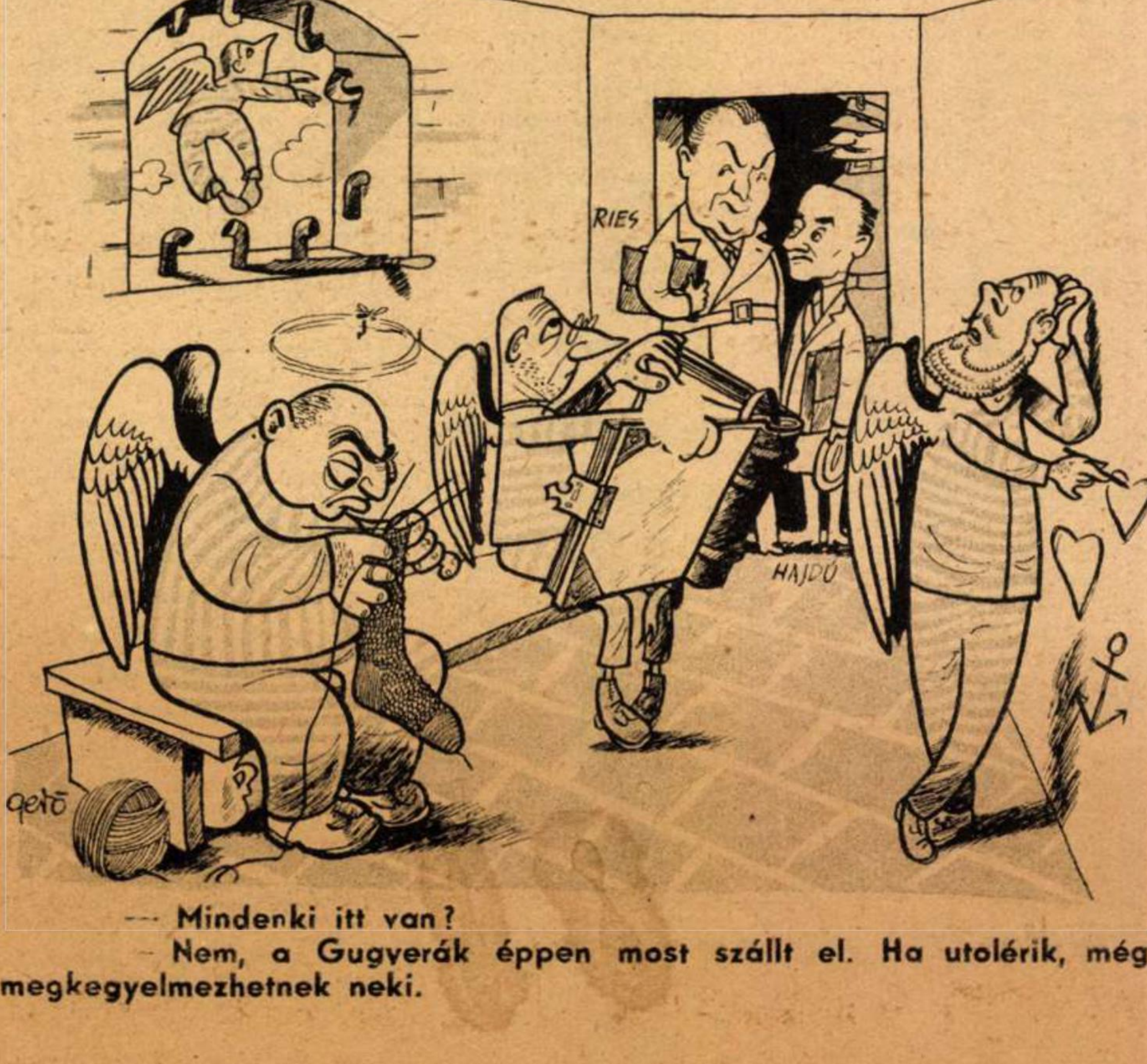

— Mindenki itt van?
— Nem, a Gugyerák éppen most szállt el. Ha utolérik, még megkegyelmezhetnek neki.

Uncle Sam és akik beugranak neki

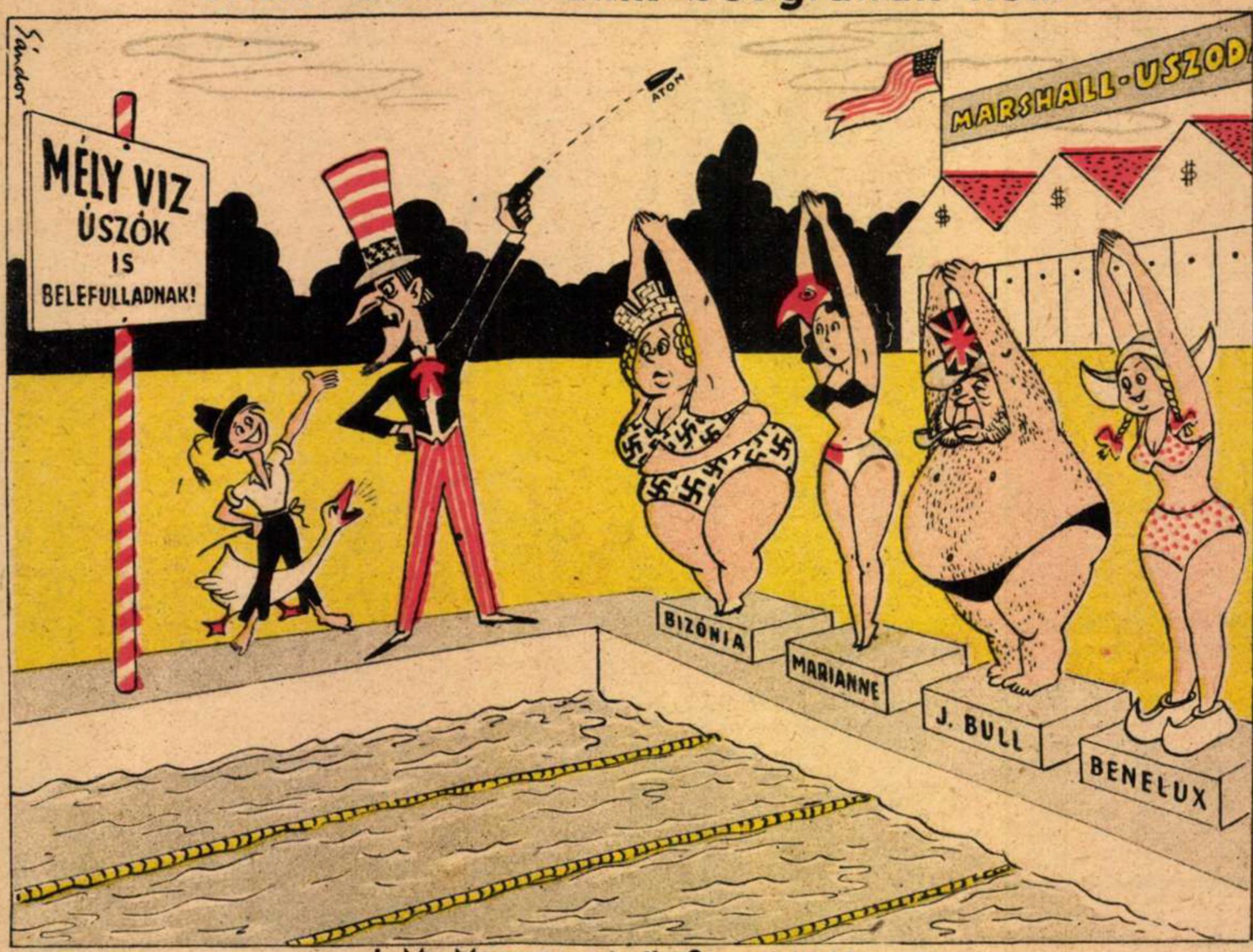

L. M.: Maga nem úszik, Samu bácsi?
U. S.: Nem. Én csak uszítok.

Kis riport

az új villamosjegy bevezetéséről

Az új átszállójegy premierje igen jól sikerült. A hatos villamos egyik megállójánál nagy csődület vett körül egy elegáns urat, aki egy új átszállójegyet lobogtatott a kezében.

— Csak azért vettem fel a földről — magyarázta az elegáns úr egy ellenőrnek — mert kiváncsi voltam rá, hogy hogy néz ki az új átszállójegy.

— De ön utazni is próbált vele — mondta szigorúan az ellenőr.

— Igen kérem — felelte felemelt fejjel az elegáns uriember **— mert arra is kiváncsi voltam, hogy hogy válik be a gyakorlatban...**

Ludas Matyi azt üzeni

BOLDOGTALAN, 1948. On azt írja, hogy kis pincsikutyája négy nap óta mozdulatlanul fekszik a hátán és nem ugat. Állatorvost kell hivatni.

POLITIKUS. Azt kérdezi, hogy mikor uralkodott Ferenc József és igaz-e az a pletyka Schratt Katalinnal? Ugy emlékszünk, hogy az illető úr már régebben uralkodott és a másik kérdésére sajnos nem válaszolhatunk, mert köt bennünket a diszkréció. Mi csak annyit tudunk, hogy a hölgy szeretője volt az agg királynak.

FOGADÓK. A 45-ös villamos a Bajcsy-Zsilinszky-úton jár. Álljanak lesbe huszonnégy óráig a Bajcsy-Zsilinszky-úton, könnyen lehet, hogy találkozni fognak vele.

KÖLTŐ. Költeményét megkaptuk, de ön félreértett bennünket. Amikor azt írtuk, hogy küldjön be jobb verseket, nem Vörösmarty- és Baudelaire-versekre gondoltunk.

M. J., ESZTERGOM. Nekünk nem tetszettek, bár jót nevettünk rajtuk.

DANTE ALIGHIERI, FIRENZE. Az egyik nagyon ügyes, csak egy kicsit hosszú. A Purgatóriumot próbálja megírni háromsoros epigrammában.

H. L., Budapest. Barát Endre most megjelent élményregényének címe: „Rabszolgák voltunk". Nagyon érdekes.

Néptanító. A vers nem tehetségtelen ember műve, de nekünk sajnos nem felel meg.

N. István örvezető. Ez még nem jó, újszerűbb ötletet kérünk. Üdvözöljük.

TÖBB OLVASÓNKNAK, akik nem fordultak hozzánk semmivel, helyszűke miatt csak a következő számunkban válaszolhatunk.

Legifijabbak előkészületei

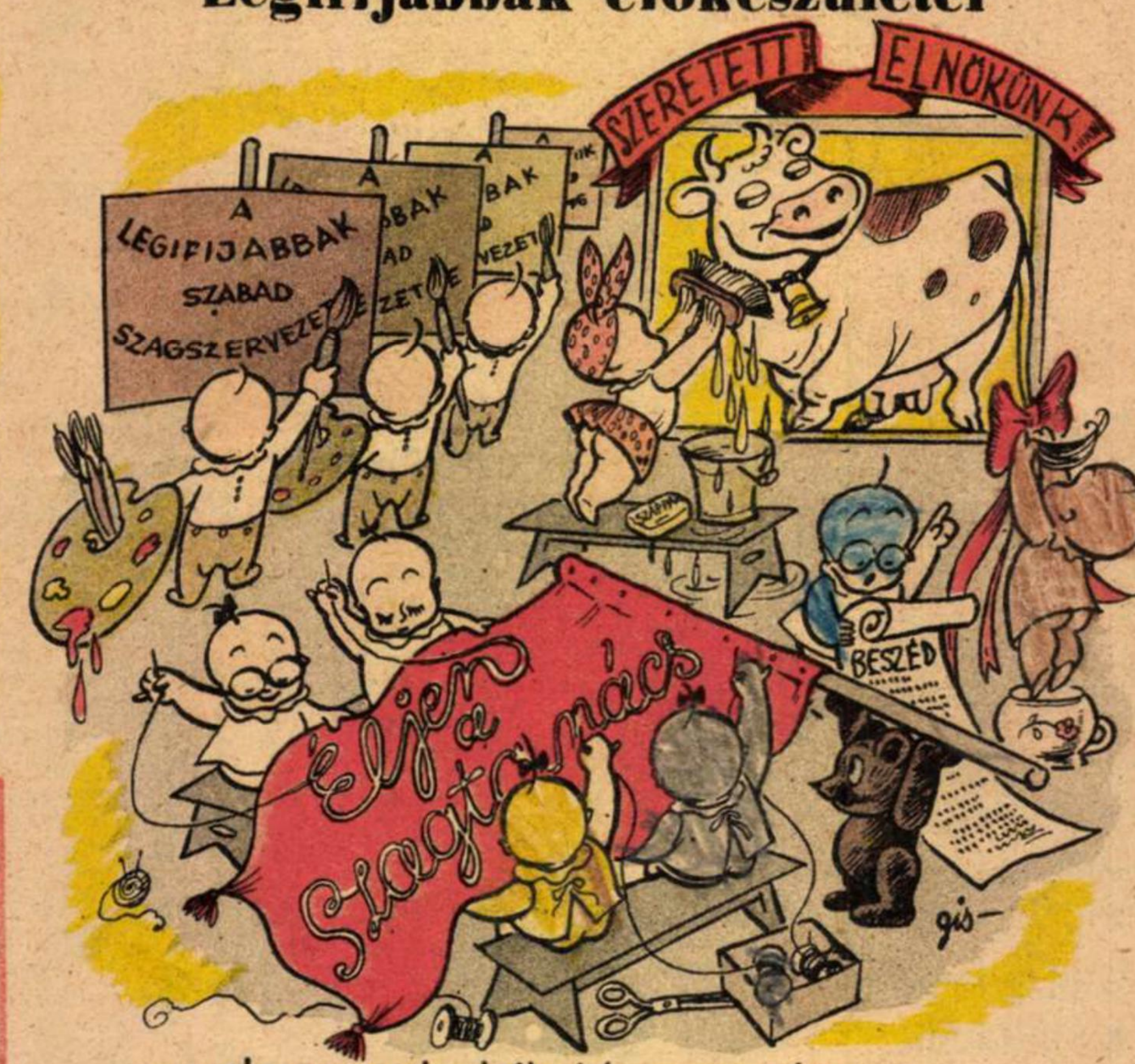

a szakszervezetek októberi kongresszusára

Borus idő Berlin felett

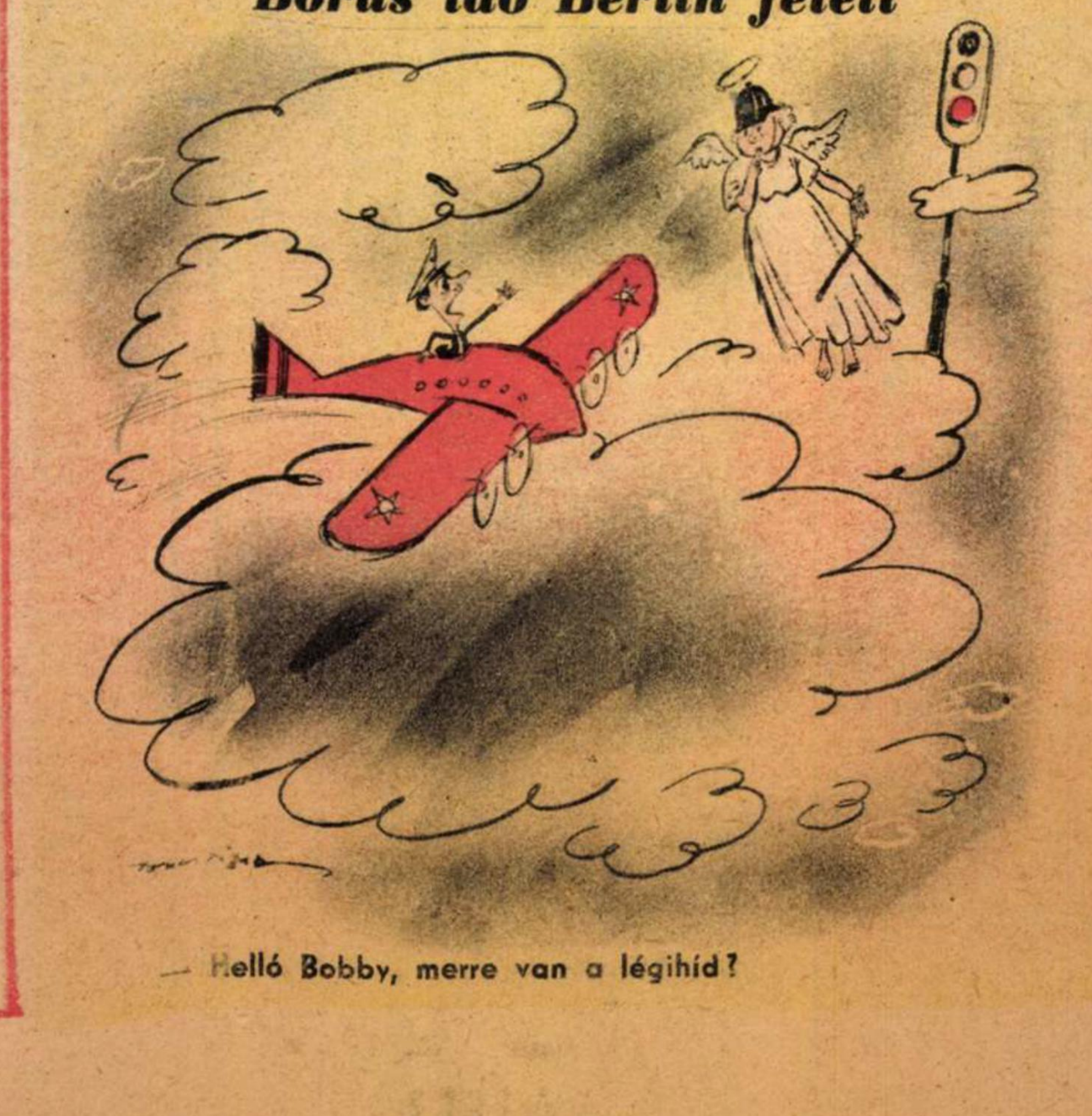

— Helló Bobby, merre van a légihíd?

Az olvasó
pszichéje

Gugyerák T. Tivadar a reklámosztály vezetője volt a Pentakosiomedimma kalucsnigyárban. A Pentakosiomedimma név is az ő ötlete volt, azt mondta, ő ismeri a vásárló pszichéjét, valami könnyed, fülbemászó név mindjárt megfogja a vásárlót.

A Pentakosiomedimma kalucsni azonban nem ment úgy, ahogy azt az ember elvárja egy kalucsnitól. Az igazgató behívatta Gugyerákot.

— Valamit kéne csinálni — mondta neki.

— Igen — felelte Gugyerák. — Hirdetni kell. Erős, meglepő hirdetés kell, ami megdöbbenti, gondolkodásra készteti az embert. Én ismerem az olvasó pszichéjét. Mit szól ehhez direktor úr?

És bemutatta ezt a hirdetéstervezetet:

224 versenyparipa
7 bengáli királytigris
45 alligátor
5 pézsmapatkány
és
142 brontozaurusz
se látott még jobbat, mint a Pentakosiomedimma kalucsni. Kérje mindenütt!

Az igazgató csettintett a nyelvével, a hirdetést leadták, egy hétig futott és azon a héten ötvennyolc pár kalucsnival kevesebbet adtak el, mint az előző héten, mire az igazgató behivatta Gugyerákot.

— Persze — mondta Gugyerák. — Nem ilyen neobarokk baromságok kellenek a vásárlónak, mint királytigris, meg pézsmapatkány, ismerem én az olvasó pszichéjét. Az a hirdetés mellbe kell hogy vágja, le kell hogy üsse, hasba kell hogy rúgja. Ezt a hirdetést nézze meg!

BUM!
Péntakosiomédimma kalucsni!

Az igazgató csettintett a nyelvével, a hirdetést leadták, egy hétig futott és a kalucsni eladása 224 párral esett vissza.

— Eh — lépett be az igazgatóhoz Gugyerák.

— Csakugyan? — kérdezte az igazgató meglepve.

— Eh — ismételte szilárdan Gugyerák. — Ismerem én az olvasó pszichéjét, ilyen bummokkal nem megyünk semmire. Hiszen ennek a bummnak, ha szigorúan vesszük, nincs semmi értelme. Ma csak a politika érdekli az embereket, ismerem én az olvasó pszichéjét! Ezt a hirdetést nézze meg!

A hirdetés így festett:

Truman
Marshall
Bevin
Queuille
Balogh páter
Barankovits
Pentakosiomedimna kalucsni.

Az igazgató csettintett a nyelvével, a hirdetést leadták, a visszaesés 443 kalucsni volt.

— Olala! — mondta Gugyerák az igazgatónak, mert azt hitte, hogy ez egy angol káromkodás. — Bízza csak rám, igazgató úr, tudom én, mitől döglik a légy. Az emberek az alacsonyrendű ösztönök rabjai, ott kell megfogni őket! A szexualitásukat kell megcsiklandozni, ismerem én az olvasó pszichéjét! Mit szól ehhez a hirdetéshez?

És megmutatta:

Nagyságos Asszonyom vetkőzzön le
minden előitéletet, menjen be egy cipőüzletbe és próbálja ki a Pontakosiomedimma kalucsnit!
Nem fog ráfizetni!

Az igazgató csettintett a nyelvével, mire Gugyerák mutatott még két szexuális hirdetéstervezetet, mire az igazgató elpirult és leadták az elsőt, mire a Pentakosiomedimma kalucsni eladása egy hét alatt ötezerrel felugrott.

— Na, ügye ismerem a vásárló pszichéjét? — rohant be Gugyerák diadalmasan az igazgatóhoz. — Ugye mondtam, hogy az emberek szexuális lények?

— Téved Gugyerák úr és ki van rúgva — felelte fagyosan az igazgató. — Mert nem az emberek szexuális lények, hanem az őszi eső esik már három napja.

Gergely Miklós

Könnyű annak aki igyekszik

A Világ a minap megírta, hogy Nóti Károly, a kitűnő író 60 éves, amivel szemben az igazság az, hogy Nóti Károly csak 54 éves. Ez a tény azonban nem akadályozta meg azt, hogy a Világ híradása nyomán özönével kapja a gratulációkat. Többek között egyik iskolatársa is gratulált Nótinak állítólagos hatvanadik születésnapja alkalmából.

— De öregem — mondta kétségbeesetten Nóti, — te is gratulálsz? Hiszen egy osztályba jártunk, te nem tudod, hogy én még csak ötvennégyéves lehetek?

— Dehogynem — mondta az iskolatárs. — De tudom, hogy milyen törekvő vagy...

REGGEL MEGA
DÉLBEN MEGA
ESTE
MAGA
MEGA
MEGA

Ludas Matyi

Felelős szerkesztő:
GÁDOR BÉLA
Szerkesztő:
TABI LÁSZLÓ
Felelős kiadó:
ZSIGMONDI ENDRE

Szerkesztőség: Honvéd-utca 10. Tel.: 127—750 és 128—031. Kiadóhivatal: Budapest, József-körút 5. Tel.: 139—150 és 138—382.

Nyomatott a Szikra Lapvállalat offset-körforgógépein.
Felelős nyomdavezető: Nedeczky László.